

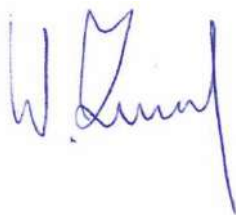
**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
SOŁECTWA BRZEŚCIE W GMINIE PIŃCZÓW**

PIŃCZÓW 2021

Nazwa opracowania:

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO ZMIANY
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
SOŁECTWA BRZEŚCIE W GMINIE PIŃCZÓW**

Autor opracowania:



mgr Wojciech Zaczekiewicz

uprawniony do sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko na podstawie
art. 74a ust. 2 pkt 1 lit. b, pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r.
o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...)

Spis treści

1 Wprowadzenie	5
1.1 Wstęp	5
1.2 Cel opracowania prognozy, metodyka	5
2 Zawartość, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami.....	6
3 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	37
4 Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	37
5 Streszczenie w języku niespecjalistycznym	37
6 Charakterystyka środowiska przyrodniczego obszaru objętego sporządzeniem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	45
6.1 Położenie, zagospodarowanie i ukształtowanie terenu	45
6.2 Warunki gruntowe w strefie przypowierzchniowej.....	52
6.3 Surowce mineralne	52
6.4 Wody podziemne.....	52
6.5 Wody powierzchniowe	62
6.6 Warunki klimatyczne	63
6.7 Powietrze atmosferyczne, hałas, promieniowanie elektromagnetyczne.....	63
6.9 Struktura przyrodnicza oraz powiązania przyrodnicze obszaru z otoczeniem.....	69
7 Tendencje zmian środowiska przy braku realizacji ustaleń miejscowego zmiany planu zagospodarowania przestrzennego.....	74
8 Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu.....	74
9 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia realizowanego dokumentu oraz sposobu w jaki te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	76
10 Prognozowane oddziaływania na środowisko	84
10.1 Obszary prawnie chronione, różnorodność biologiczna, fauna, flora	87
10.2 Powietrze.....	99
10.3 Hałas, wibracje i pola elektromagnetyczne	100
10.4 Wytwarzanie odpadów	100
10.5 Osuwanie się mas ziemi	105
10.6 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii	105
10.7 Powierzchnia terenu, grunty i gleby, złoża surowców naturalnych	105
10.8 Warunki wodne	105
10.10 Warunki klimatyczne	109
10.11 Krajobraz	110
10.12 Obszary dziedzictwa kulturowego, zabytki, dobra kultury współczesnej oraz dobra materialne.....	110
10.13 Ludzie.....	111

11	Powstanie zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi w strefie potencjalnego oddziaływania planu.....	111
12	Opis przewidywanych oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji ustaleń zapisów planu.....	111
12.1	Oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, chwilowe, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe	112
12.2	Oddziaływanie skumulowane i znaczące.....	118
12.3	Zasięg przestrzenny oddziaływań, odwracalność zjawisk	118
13	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu	118
14	Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru.....	119
15	Akty prawne uwzględnione w opracowaniu	119
16	Materiały źródłowe	120

1 Wprowadzenie

1.1 Wstęp

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne we wszystkich sferach rozwojowych: społecznej, gospodarczej, ekologicznej - zapewnia sprzężenie długookresowego planowania i programowania z procesem realizacji inwestycji oraz przyjmuje za podstawę tych działań zrównoważony rozwój i ład przestrzenny.

Zrównoważony rozwój rozumiany jest tutaj jako rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Przez ład przestrzenny należy natomiast rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne: społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne.

Jednym z instrumentów dla tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego, a także uwzględniającego wymagania ochrony środowiska jest Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego.

Prognoza jest realizacją obowiązku określonego w art. 51. Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021r., poz. 247. t.j.) oraz art. 17, ust. 4 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2020.0.293 t.j.).

Zakres i stopień szczegółowości „prognozy” został uzgodniony przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach.
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pińczowie.

1. 2 Cel opracowania prognozy, metodyka

Podstawowym celem prognozy jest stwierdzenie czy i jakie zmiany w środowisku wystąpią w trakcie i po zagospodarowaniu analizowanego terenu zgodnie z ustaleniami określonymi w projekcie zmiany planu, oraz ocena, czy będą to zmiany znaczące. Punktem odniesienia do wszystkich analiz jest charakterystyka stanu istniejącego środowiska. Należy pamiętać, że plan określa funkcje terenu i warunki realizacji danych funkcji, natomiast plan nie określa czasu, w jakim ma się dokonać realizacja, jak i również nie jest gwarancją na to, że na całym terenie docelowo powstanie zainwestowanie w wielkości i skali maksymalnej, na jakie plan pozwala. Stąd prognozowanie zmian zachodzących w środowisku ograniczone jest do wskazania potencjalnych oddziaływań. Również nie zawsze możliwe jest zwymiarowanie zmian i przekształceń.

Na podstawie znajomości możliwych oddziaływań realizacji zmiany planu oraz uwarunkowań środowiskowych dokonano identyfikacji potencjalnych skutków oraz określono ich znaczenie dla środowiska (znaczących i potencjalnie znaczących). Identyfikację oparto o listę komponentów środowiska oraz kierunki oddziaływań określone w ustawie. Zostały one uszczegółowione i dopasowane do specyfiki dokumentu oraz terenu, którego dokument ten dotyczy.

Specyfika dokumentu, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powoduje, że wszelkie prognozy skutków realizacji planu są obciążone pewną niepewnością i mogą być przedstawiane prawie wyłącznie metodą opisową. Symulacje, zwłaszcza liczbowe mają ograniczone zastosowanie.

2 Zawartość, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami

W granicach obszaru objętego zmianą planu ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) U – tereny zabudowy usługowej;
- 3) PU – tereny zabudowy produkcyjnej, magazynowej i składowej lub usługowej;
- 4) R – tereny rolne;
- 5) R_{bz} – tereny rolne bez prawa zabudowy;
- 6) ZL_i – tereny lasów istniejących;
- 7) ZL – tereny lasów istniejących i projektowanych;
- 8) ZN – tereny zieleni naturalnej;
- 9) KDW – teren drogi wewnętrznej;
- 10) KD-D – teren drogi publicznej klasy dojazdowej.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego ustala się:

- 1) wskazuje się, że tereny 12.MN, 1.R_{bz}, 2.ZL_i oraz fragment terenu 1.PU zgodnie z rysunkiem planu znajdują się w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony Natura 2000 „Ostoja Nidziańska” PLH260003, na którym obowiązują przepisy odrębne;
- 2) wskazuje się, że tereny: 1.MN, 2.MN, 3.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 9.MN, 10.MN, 1.U, 2.U, 3.U, 1.R, 2.R, 3.R, 1.ZN znajdują się w granicach Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego, dla którego obowiązują przepisy odrębne;
- 3) wskazuje się, że tereny: 7.MN, 8.MN, 11.MN, 12.MN, 13.MN, 14.MN, 15.MN, 16.MN, 17.MN, 18.MN, 4.U, 5.U, 1.P/U, 1.R_{bz}, 4.R, 5.R, 1.ZL_i, 2.ZL_i, 1.ZL znajdują się w granicach otuliny Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego, dla której obowiązują przepisy odrębne;
- 4) wskazuje się, że tereny: 7.MN, 8.MN, 11.MN, 12.MN, 13.MN, 14.MN, 15.MN, 16.MN, 17.MN, 18.MN, 4.U, 5.U, 1.P/U, 1.R_{bz}, 4.R, 5.R, 1.ZL_i, 2.ZL_i, 1.ZL znajdują się w granicach Nadnidziańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, na którym obowiązują przepisy odrębne;
- 5) wskazuje się, że obszar planu znajduje się w granicach obszaru najwyższej ochrony (ONO) Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 409 „Niecka Miechowska SE”, w ramach którego obowiązują przepisy odrębne;
- 6) wskazuje się, że teren 1.MN leży w granicy korytarza ekologicznego w obrębie, którego zakazuje się realizacji zabudowy o ograniczonych gabarytach i wysokości zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenu;
- 7) zakazuje się przekraczania standardów, jakości środowiska, w tym standardów jakości powietrza, poza terenem, do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny;
- 8) zakazuje się lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, za wyjątkiem:
 - a) inwestycji celu publicznego,
 - b) przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko spełniających warunki określone w przepisach odrębnych dla:
 - Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego,
 - Nadnidziańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;
- 9) zakazuje się odprowadzania do gleby i wód powierzchniowych ścieków;

- 10) nakazuje się zapewnienie standardu akustycznego w zakresie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi:
- a) dla terenów oznaczonych symbolem MN, jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) dla terenów oznaczonych symbolem U, jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
 - c) dla terenów oznaczonych symbolem R w przypadku realizacji siedliska, jak dla terenów zabudowy zagrodowej.
- 11) na całym obszarze ustala się:
- a) w przypadku kolizji projektowanej zabudowy z istniejącą siecią drenarską nakaz przebudowy elementów sieci w sposób zapewniający właściwe funkcjonowanie systemu drenaży,
 - b) nakaz zachowania rowów otwartych;
- 12) zakazuje się dla całego obszaru planu:
- a) lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych,
 - b) prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów;
- 13) wyznacza się pas techniczny napowietrznej linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV o szerokości po 7,5m od osi linii zgodnie z rysunkiem planu, w ramach, którego:
- a) zakazuje się lokalizowania w przypadku realizacji budynków pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych oraz ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - b) z chwilą przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku dla linii elektroenergetycznej obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony środowiska oraz budownictwa,
- 14) dopuszcza się realizację budynków inwentarskich przeznaczonych do chowu lub hodowli zwierząt o liczbie nie większej niż 30 DJP dużych jednostek przeliczeniowych, definiowanych zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony środowiska wyłącznie w ramach zabudowy zagrodowej(siedliska) pojedynczego gospodarstwa rolnego.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej; wskazuje się na rysunku planu i nakazuje się ich ochronę obiektów wpisanych do Gminnej Ewidencji Zabytków poprzez:

- 1) nakaz zachowania formy i detalu wykończenia;
- 2) nakaz odtworzenia w przypadku zniszczenia z zachowaniem formy i detalu;
- 3) dopuszczenie jej relokacji, w ramach terenów, na których są zlokalizowane.

Ustalenia z zakresu modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej

- 1. W zakresie zaopatrzenia w wodę nakazuje się zaopatrzenie w wodę z gminnej sieci wodociągowej.
- 2. W zakresie odprowadzania ścieków:
 - 1) nakazuje się odprowadzanie ścieków bytowych lub przemysłowych do gminnej sieci kanalizacyjnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych, przy spełnieniu wymagań określonych w przepisach odrębnych, do czasu zapewnienia możliwości

- odprowadzenia ścieków do sieci kanalizacji gminnej, z obowiązkiem podłączenia się do niej po jej rozbudowie;
- 3) dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych do przydomowych oczyszczalni ścieków, przy spełnieniu wymagań określonych w przepisach odrębnych.
3. W zakresie odprowadzania wód opadowych lub roztopowych:
- 1) ustala się zagospodarowanie wód opadowych lub roztopowych:
 - a) w miejscu ich powstawania poprzez wprowadzenie do gruntu, jeżeli pozwalają na to warunki gruntowo-wodne lub odprowadzenie do zbiorników retencyjnych w granicach działki, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem ustaleń lit. b,
 - b) na terenie 1.U, 2.U, 3.U, 4.U, 5.U, 1.PU pochodzących z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha do sieci kanalizacyjnej lub zbiorników po ich podczyszczeniu, przy zachowaniu i zastosowaniu przepisów odrębnych;
 - 2) dla istniejących obiektów budowlanych dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych lub roztopowych w dotychczasowy sposób, zgodny z przepisami odrębnymi.
4. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się zasilanie w energię elektryczną z:
- 1) sieci elektroenergetycznej niskiego lub średniego napięcia;
 - 2) urządzeń kogeneracyjnych; lub
 - 3) odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię promieniowania słonecznego lub geotermalną.
5. W zakresie zaopatrzenia w gaz:
- 1) dopuszcza się zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej średniego ciśnienia z istniejących lub projektowanych gazociągów;
 - 2) dopuszcza się wykorzystanie gazu ziemnego w urządzeniach wytwarzających ciepło oraz urządzeniach kogeneracji.
6. W zakresie zaopatrzenia w ciepło dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z:
- 1) indywidualnych urządzeń zasilanych paliwem gazowym, olejem opałowym o niskiej zawartości siarki (do 0,3%), biomasą, pelletem, ekogroszkiem oraz energią elektryczną,
 - 2) pomp ciepła;
 - 3) urządzeń kogeneracyjnych; lub
 - 4) odnawialnych źródeł energii wykorzystujących w procesie przetwarzania energię promieniowania słonecznego.
7. W zakresie obsługi telekomunikacyjnej:
- 1) dopuszcza się obsługę telekomunikacyjną z:
 - a) sieci kablowej za pośrednictwem istniejących i projektowanych przewodów, lub
 - b) sieci bezprzewodowej za pośrednictwem istniejących i projektowanych nadawczo-odbiorczych urządzeń telekomunikacyjnych, w tym anten i stacji bazowych telefonii komórkowej;
 - 2) nakazuje się sytuowanie wszelkich urządzeń radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, w tym stacji bazowych telefonii komórkowej, w takich miejscach lub na takiej wysokości, by zasięg promieniowania elektromagnetycznego przekraczający dopuszczalny poziom, wystąpił w miejscach niedostępnych dla ludzi.
8. W zakresie gospodarowania odpadami obowiązują przepisy odrębne, w tym dotyczące zasad segregacji.
9. Ustala się następujące zasady w zakresie ochrony przeciwpożarowej:
- 1) urządzenia wodociągowe powinny zapewniać możliwość korzystania z wody do celów przeciwpożarowych, do zewnętrznego gaszenia pożaru, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych;
 - 2) drogi obsługujące obszar objęty opracowaniem, w tym nie wykazane na rysunku planu dojazdu powinny zapewniać warunki jakim powinny odpowiadać drogi pożarowe, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych.

Dokumentem planistycznym obowiązującym przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na analizowanym obszarze jest „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pińczów (Uchwała Nr XV/125/2019 Rady Miejskiej w Pińczowie z dnia 16 października 2019 r.).

Zgodnie z obowiązującym studium tereny objęte zmianą planu przeznacza się pod (Rys. 1-4).

Tereny zabudowy ośrodków wiejskich (M)

- w formie:
 - zabudowy zagrodowej (siedliskowej);
 - zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
 - zabudowy letniskowej, turystycznej o charakterze agroturystyki i rekreacji;
 - zabudowy usług nieuciążliwych oraz nieuciążliwej produkcji,
 - rzemiosła, drobnej wytwórczości;
- dopuszcza się usługi oświaty i kultu religijnego;
- jako funkcję uzupełniającą dopuszcza się tereny sportu i rekreacji, tereny zieleni publicznej oraz izolacyjnej,
- standardy i wskaźniki winny być dostosowane do istniejących budynków zlokalizowanych w otoczeniu noworealizowanego budynku;
- proporcje między funkcjami powinny być ustalane w planach miejscowych według wniosków właścicieli i inwestorów.

Tereny zabudowy ośrodków wiejskich – M:

- maksymalna wysokość zabudowy: 12 m;
- liczba kondygnacji: od 1 do 3 kondygnacji nadziemnych;
- maksymalna powierzchnia zabudowy: 50%;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 50%;
- maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,8;

Tereny zabudowy usługowej - U

- w formie usług:
 - podstawowych;
 - publicznych;
 - zdrowia;
 - uzdrowiskowo – sanatoryjnych, także typu SPA;
 - opieki społecznej;
 - socjalnych;
 - administracji;
 - turystyki;
 - rekreacji;
 - wypoczynku;
 - kultury;
 - kultu;
 - handlu,
 - rzemiosła;
 - gastronomii;
 - zakład karny, itd.
- dopuszcza się lokalizację funkcji mieszkalnej;
- jako funkcję uzupełniającą dopuszcza się lokalizację produkcji nieuciążliwej, tereny sportu i rekreacji oraz zieleni publicznej i izolacyjnej.

Tereny zabudowy usługowej – U:

- maksymalna wysokość zabudowy: 15 m;
- liczba kondygnacji: od 1 do 4 kondygnacji nadziemnych;
- maksymalna powierzchnia zabudowy: 70%;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 5%;
- maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 1,5;

Tereny zabudowy produkcyjno – usługowej - PU

- proporcje między funkcjami powinny być ustalane w planach miejscowych według wniosków właścicieli i inwestorów;
- dopuszcza się lokalizację wyłącznie usług lub produkcji;
- dopuszcza się obiekty i urządzenia obsługi rolnej;
- dopuszcza się produkcję specjalistyczną;
- dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy poniżej 100kW, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych o mocy powyżej 50 kW.

Tereny zabudowy produkcyjno – usługowej – PU:

- maksymalna wysokość zabudowy: 15m;
- liczba kondygnacji: od 1 do 4 kondygnacji nadziemnych;
- maksymalna powierzchnia zabudowy : 60%;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10%;
- maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 1,5;
- minimalna powierzchnia działki: 1000m².

Tereny rolne

- dopuszcza się lokalizację zabudowy zagrodowej (siedliskowej);
- lokalizacja zabudowy zagrodowej pod warunkiem zapewnienia dostępu do drogi publicznej;
- lokalizacja zabudowy preferowana – w skupiskach ośrodków wiejskich;
- lokalizacja zabudowy poza siedliskami przyrodniczymi i siedliskami gatunków będących przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 oraz strefy buforowej wynoszącej 25 m od siedliska;
- dopuszcza się budowę / rozbudowę / nadbudowę / przebudowę zabudowy w istniejących siedliskach;
- dopuszcza się lokalizację gospodarstw specjalistycznych, hodowlanych, ogrodniczych;
- dopuszcza się usługi związane z produkcją rolną;
- dopuszcza się zalesianie obszarów o niższych klasach bonitacyjnych z wyłączeniem obszarów siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków będących przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 oraz strefy buforowej wynoszącej 25 m od siedliska.

Tereny rolne – R:

- maksymalna wysokość zabudowy: 12m;
- liczba kondygnacji: od 1 do 2 kondygnacji nadziemnych oraz poddasze nieużytkowe/użytkowe;
- maksymalna powierzchnia zabudowy : 30%;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70%;
- maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,6.

Tereny istniejących lasów - ZL:

- powinny pozostać w użytkowaniu leśnym lub pozostawać w formie przyrodniczo aktywnej;
- dopuszcza się lokalizację ścieżek pieszych, szlaków turystycznych, elementów małej architektury, znaków topograficznych.

Tereny zieleni nieurządzonej – ZN:

- powinny pozostawać w formie przyrodniczo aktywnej;
- stanowią część korytarzy ekologicznych;
- dopuszcza się zwiększenie zasobów wodnych poprzez budowę obiektów małej retencji (w tym zbiorników wodnych), z wyłączeniem obszarów siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków

będących przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 oraz strefy buforowej wynoszącej 25 m od siedliska.

Tereny zieleni nieurządzonej – ZN:

- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 90%.

Do głównych celów polityki zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie ochrony środowiska

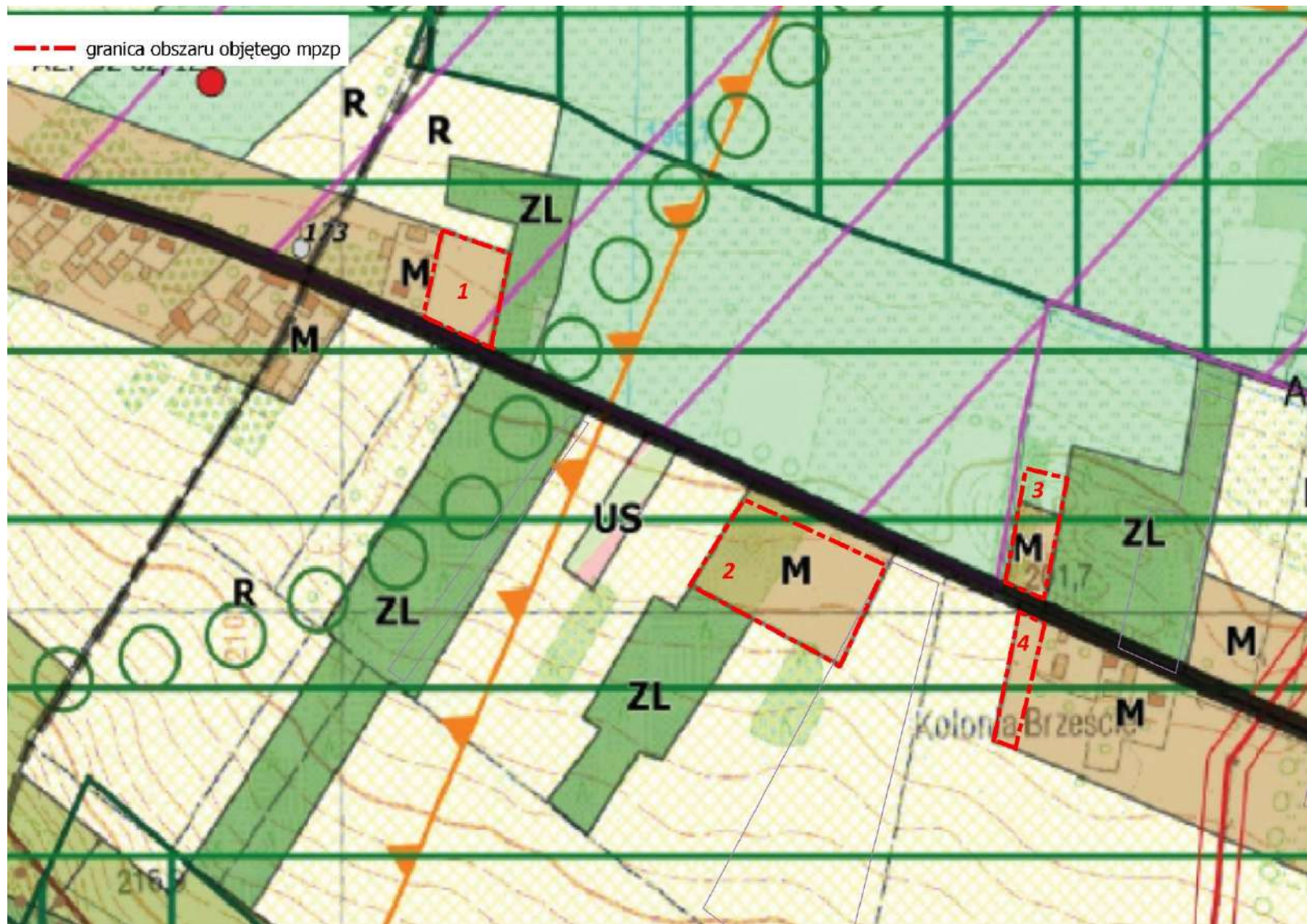
i jego zasobów należą:

- zapobieganie przekształcaniu i degradacji powierzchni ziemi;
- ochrona jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
- ochrona jakości powietrza atmosferycznego;
- ochrona przed hałasem komunikacyjnym i przemysłowym;
- wdrożenie nowoczesnego systemu gospodarowania odpadami;
- ochrona walorów środowiska, przyrody i krajobrazu;
- współdziałanie w kształtowaniu systemu i ochrona obszarów chronionych;
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska na skutek wystąpienia awarii przemysłowych oraz awarii wynikających z transportu materiałów niebezpiecznych.

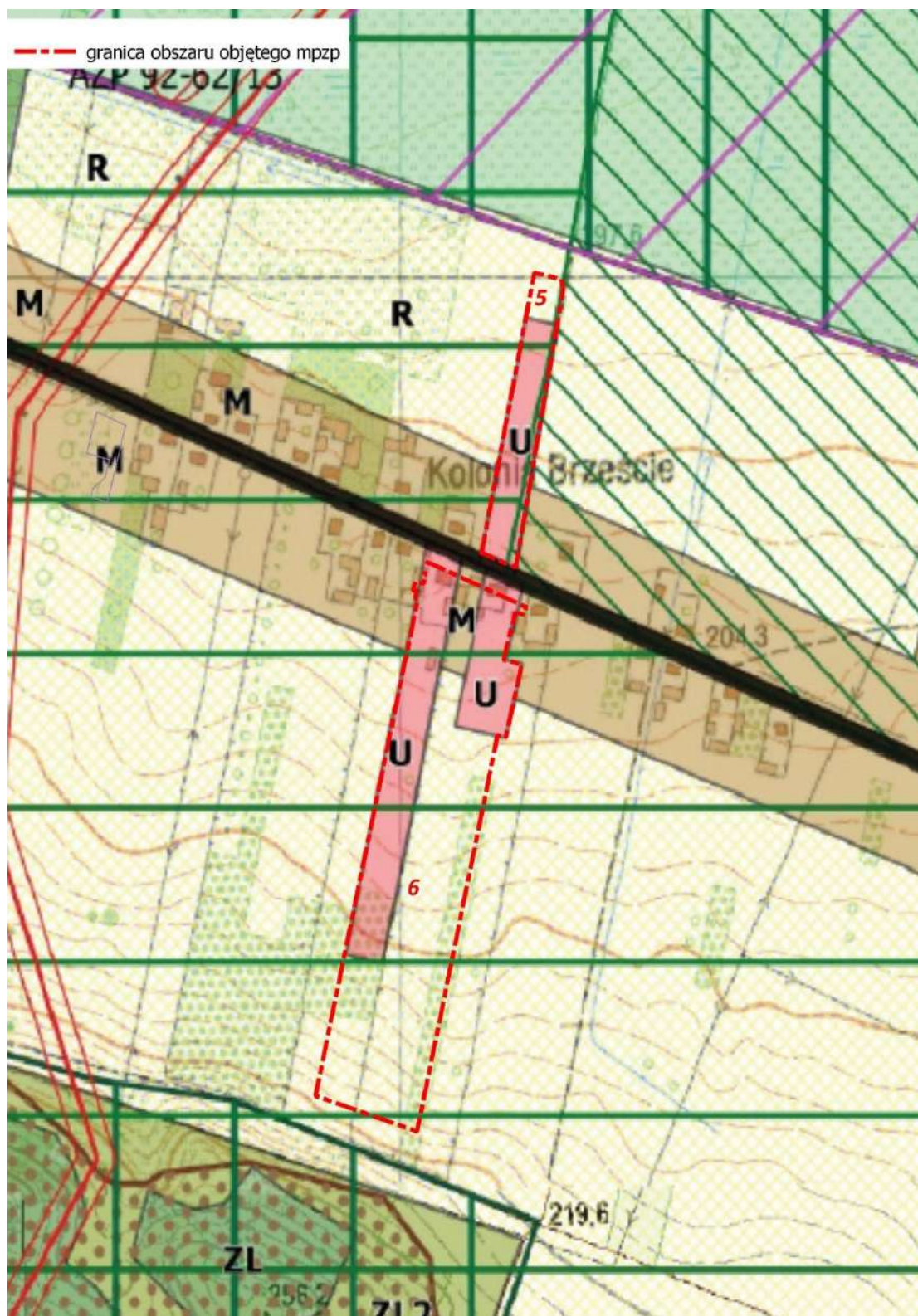
W związku z powyższym wskazane jest podjęcie następujących działań:

- rozbudowa systemu kanalizacji sanitarnej, budowa kanalizacji deszczowej eliminującej w maksymalny sposób indywidualne sposoby utylizacji ścieków sanitarnych i deszczowych,
 - kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - zachowanie torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych,
 - przeciwdziałanie degradacji chemicznej gleb poprzez ochronę powietrza i wód powierzchniowych,
 - racjonalnie stosowanie wapna, nawozów sztucznych i środków ochrony roślin na terenach rolnych i leśnych,
 - eksploatacja złóż wyłącznie w ramach wyznaczonych terenów eksploatacji surowców,
 - utrzymanie właściwego funkcjonowania urządzeń melioracji wodnych, a w przypadku przekwalifikowywania gruntów rolnych, na których występują obiekty melioracyjne, na inne (budowlane, przemysłowe, zalesienia) wyłączenie obszarów zmeliorowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych,
 - utrzymywanie drożności rowów, kanałów i urządzeń melioracyjnych,
 - utrzymanie i ochrona naturalnej roślinności w postaci łąk, zadrzewień i zakrzewień, stanowiącej obudowę brzegów rzek i cieków,
 - dążenie przy zagospodarowaniu terenów zabudowy do maksymalnego zatrzymania wód w granicach nieruchomości, np. poprzez rozsączanie miejscowe bądź retencję terenową,
 - ograniczenie możliwości lokalizacji nowej zabudowy na terenach charakteryzujących się wysokimi walorami przyrodniczymi,
 - w razie zaistnienia takiej potrzeby, zagospodarowywanie naturalnych terenów zielonych znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów zurbanizowanych, na tereny: sportu, rekreacji, wypoczynku, które będą charakteryzować się dużą powierzchnią biologicznie czynną i będą w niewielkim stopniu zniekształcać tereny przyrodnicze przez co utrzymają one ciągłość systemu ekologicznego,
 - zachowanie naturalnego ukształtowania dolin, z systemem zadrzewień i zakrzewień,
 - ograniczenie rozpraszania i lokalizowania zabudowy na terenach otwartych,
 - stosowanie systemów grzewczych ograniczających negatywny wpływ na jakość powietrza atmosferycznego,
 - rozwój zieleni i terenów zielonych,
 - konieczność zachowania korytarzy przewietrzania, w tym klinów nawietrzających, stanowiących naturalne lub projektowane obszary wolne od zabudowy, mające na celu poprawę przepływu powietrza.
- Ochrona dziedzictwa kulturowego gminy wymaga:
- remontów, modernizacji i odtwarzania obiektów zabytkowych,
 - ochrony zespołów budownictwa drewnianego,

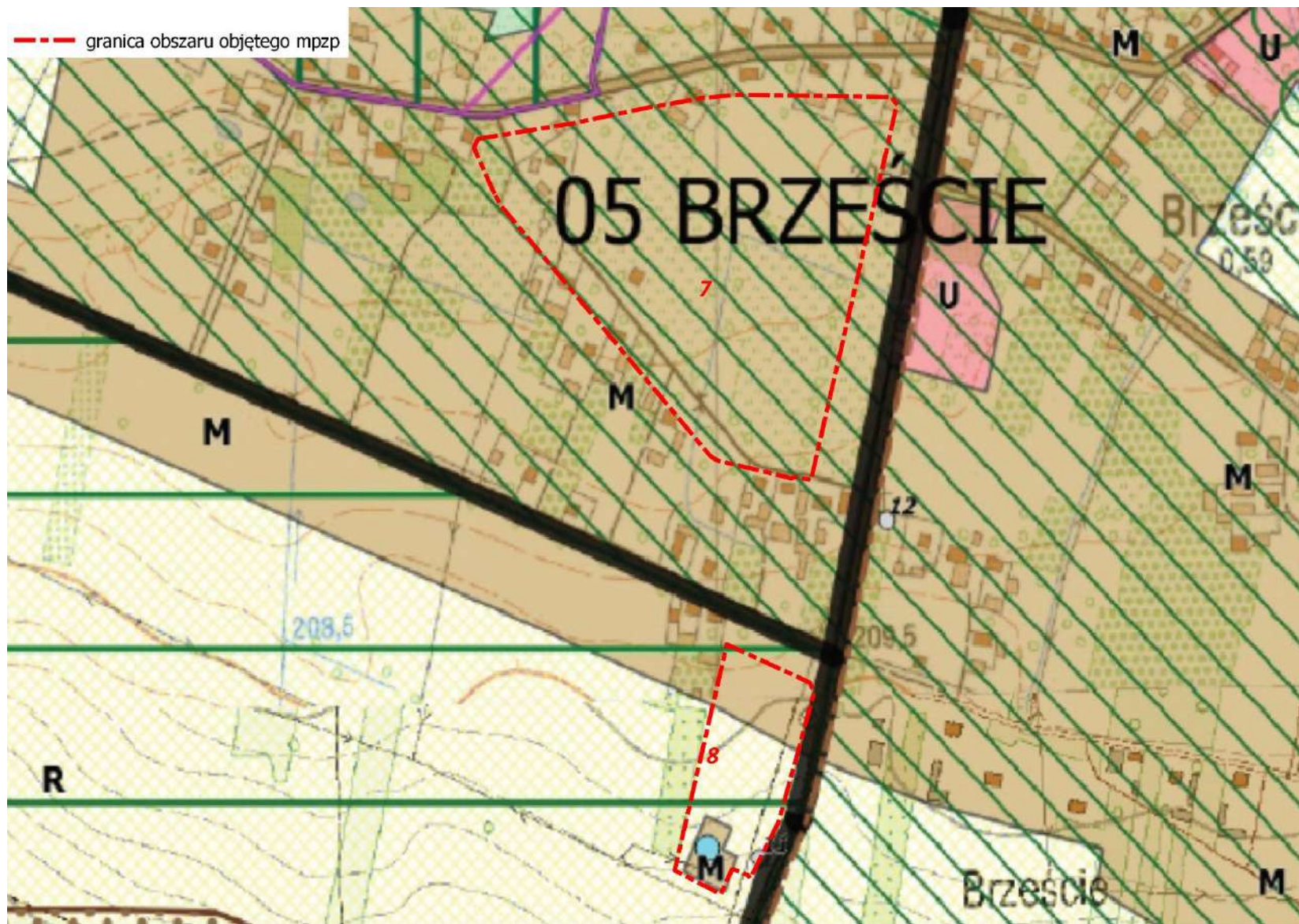
- umiejętnego zagospodarowania sąsiedztwa obiektów zabytkowych i historycznych układów urbanistycznych,
- kontynuacji rozpoznania archeologicznego na terenie gminy i uwzględniania ich wyników podczas planowania przestrzennego i działalności inwestycyjnej.



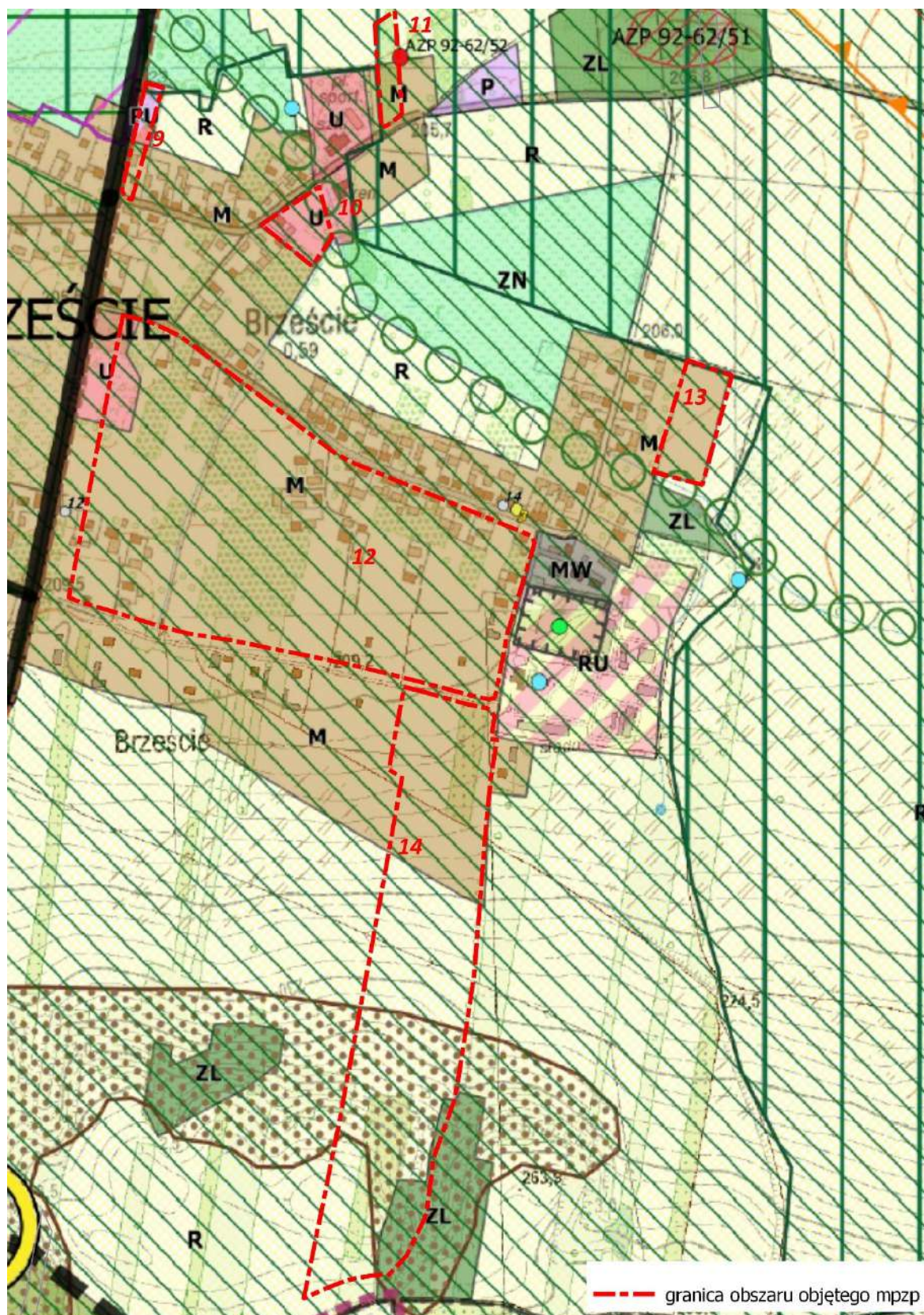
Rys. 1 Wyrys ze SUİKZP obejmujący część nr 1, 2, 3 i 4



Rys. 2 Wyrys ze SUiKZP obejmujący część nr 5 i 6



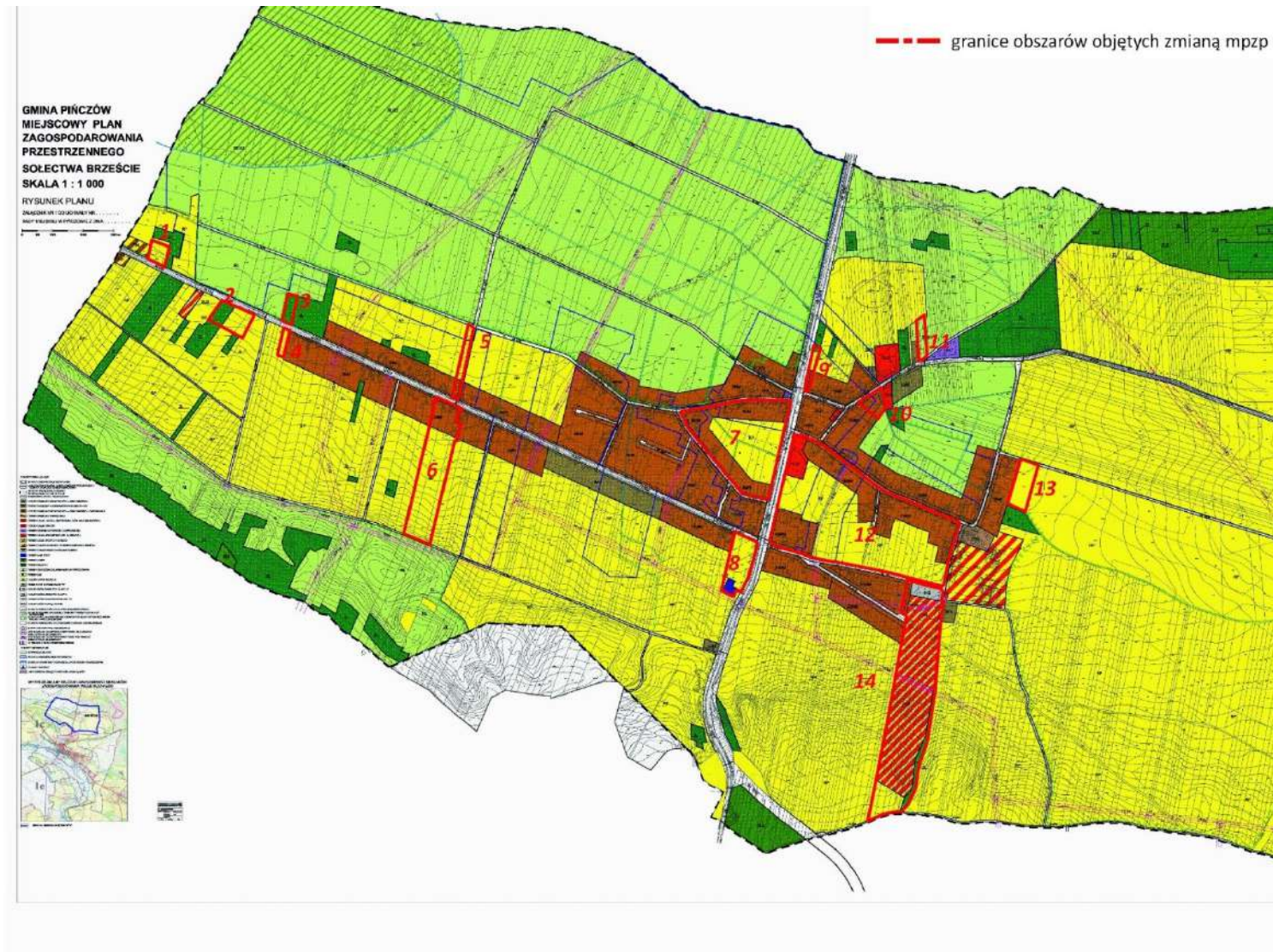
Rys. 3 Wyrys ze SUIKZP obejmujący część nr 7 i 8



Rys. 4 Wyrys ze SUIKZP obejmujący część nr 9, 10, 11, 12, 13 i 14

Na terenach objętych zmianą planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście (uchwała Nr XL/373/09 Rady Miejskiej w Pińczowie z dnia 25 listopada 2009r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście) (Rys. 5). Zgodnie z w/w planem:

- Część nr 1 przeznaczona jest pod – tereny upraw rolnych (RP);
- Część nr 2 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP) i tereny lasów (ZL);
- Część nr 3 przeznaczona jest pod - tereny lasów (ZL);
- Część nr 4 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP);
- Część nr 5 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP) oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej (MM);
- Część nr 6 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP) oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej (MM);
- Część nr 7 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP) oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej (MM);
- Część nr 8 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP) oraz tereny ujęć wody (WZ);
- Część nr 9 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP), tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej (MM) oraz tereny lasów (ZL);
- Część nr 10 przeznaczona jest pod - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ;
- Część nr 11 przeznaczona jest pod - tereny łąk (RŁ);
- Część nr 12 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP), tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej (MM) oraz tereny usług handlu, gastronomii, rzemiosła usługowego (UH);
- Część nr 13 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP);
- Część nr 14 przeznaczona jest pod - tereny upraw rolnych (RP), tereny usług sportu i rekreacji (US), tereny obsługi ruchu komunikacyjnego (KS) i tereny lasów (ZL);



Rys. 5 Wyrys z obowiązującego mpzp

Uwarunkowania wynikające z przepisów szczegółowych, w tym z ochrony obszarów i obiektów objętych odrębnym statusem prawnym

Pomniki przyrody

W granicach opracowania nie występują pomniki przyrody.

Parki Narodowe

Najbliżej położony w stosunku do omawianego terenu jest Świętokrzyski Park Narodowy, jego otulina znajduje się w odległości około 43 km na północny-wschód od terenu opracowania, a granica Parku przebiega w odległości ok. 46 km na północny-wschód.

Rezerваты przyrody

Najbliżej położony rezerwat przyrody Pieczyska znajduje się w odległości około 4,5 km na południowy-wschód od części nr 14 omawianego terenu.

Parki Krajobrazowe

Części nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 9 położone są w granicach Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego, pozostałe części znajdują się w otulinie Parku (Rys. 6).

Park został powołany uchwałą Nr XVII/187/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 19 grudnia 1986 r. w sprawie ustanowienia Zespołu Parków Krajobrazowych Ponidzia (Dz. Urz. Woj. Kieleckiego z 1987 r. Nr 2, poz. 2).

Powierzchnia parku: 22.888,6 ha

Powierzchnia otuliny: 26.312 ha

Nadnidziański Park Krajobrazowy położony jest w obrębie Niecki Nidziańskiej. Obejmuje środkowy i dolny fragment Doliny Nidy, Nieckę Solecką i północno – zachodnią część Garbu Pińczowskiego. Park ten utworzono dla zachowania i ochrony walorów przyrodniczych związanych między innymi z powierzchniowym występowaniem serii gipsowej, tworzącej unikatowy zespół zjawisk i form krasu gipsowego.

Charakterystycznym elementem krajobrazu parku jest dolina rzeki Nidy – z licznymi meandrami i starorzeczami, stanowiąca ważny korytarz ekologiczny oraz ostoję ptactwa wodno – błotnego.

Teren parku charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem siedlisk – począwszy od skrajnie suchych, aż po bagienne i wodne.

Dobrze nasłonecznione zbocza gipsowych i wapiennych wzgórz zajmuje jedno z największych w kraju stanowisk roślinności kserotermicznej, której towarzyszy specyficzna entomofauna. Cennymi gatunkami flory mającymi tutaj jedyne lub jedno z niewielu stanowisk w Polsce są m.in. dyptam jesionolistny, szyplin jedwabisty, sierpiek różnolistny, dziewięciślił popłocholistny, gęsiówka uszkowata, sesleria błotna, groszek szerokolistny, rezeda mała, przetacznik zwodny i wczesny, stulisz miotłowy, ostnice: Jana i włosowata, len włośchaty.

W dolinie Nidy występują zbiorowiska roślinności wodnej, szuwarowej i torfowiskowej z takimi gatunkami jak: grąźel żółty, grzybień biały, osoka aloesowata, bobrek trójlistkowy, kruszczyk błotny, storczyk kukawka, szerokolistny i krwisty, turzyca Davalla.

W okolicy Szczerbakowa na terenie użytku ekologicznego pn. „słone źródło” występują podmokłe solniska śródlądowe ze stanowiskami rzadkich halofitów takich jak: przewiercień wąskolistny, muchotrzew solniskowy i mannica odstająca.

Pod względem rzeźby terenu obszar parku jest niejednorodny, a jego zróżnicowanie wynika z litologicznych uwarunkowań starszego podłoża oraz różnego stopnia pokrycia rzeźby strukturalnej morskimi utworami paleogenu i neogenu.

Najbardziej charakterystyczne skały gipsowe zbudowane są z ustawionych pionowo, zrosniętych kryształów gipsu potocznie nazywanych „szklicą” lub „jaskółczymi ogonami”. Wielkość ich dochodzi do 3,5m i należą one do jednych z największych kryształów gipsu na świecie.

Obszar położony w granicach Parku znany jest z licznych zabytków kultury materialnej oraz bogatej historii. Tutaj w IX wieku powstało pierwsze państwo Wiślan z ośrodkiem władzy w Wiślicy. Pińczów w XVI i XVII wieku był jednym z głównych ośrodków ruchu reformacyjnego, a w połowie XVI wieku miasto stanowiło główną siedzibę braci polskich (arian) oraz ważny ośrodek kamieniarski i rzemieślniczy.

artystycznych. W okresie II wojny światowej Pińczów i jego okolice były rejonem aktywnej działalności oddziałów partyzanckich.

Park charakteryzuje się nagromadzeniem licznych obiektów architektonicznych i archeologicznych. Wiele wsi i miasteczek zachowało dawne układy przestrzenne i zabytkową zabudowę (Pińczów, Wiślica, Nowy Korczyn, Stary Korczyn, Krzyżanowice). Regionalną zabudowę wiejską zachowały w szczególności wsie: Kopernia, Galów i Szaniec.

Obecnie obowiązuje uchwała Nr XLIX/874/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie utworzenia Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Województwa Świętokrzyskiego z 2014 r. poz. 3148). Zgodnie z w/w dokumentem, szczególne cele ochrony Parku to:

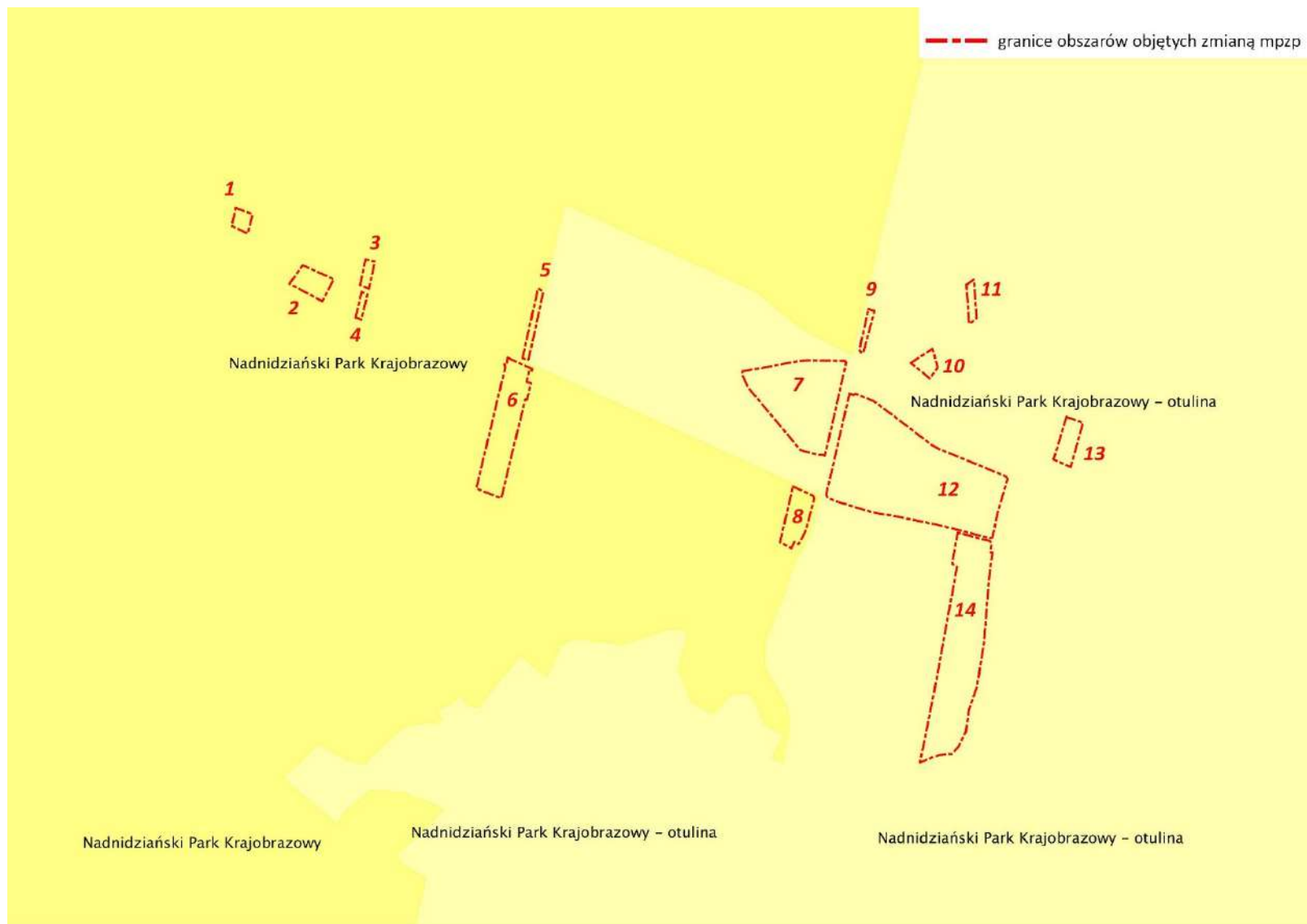
- 1) zachowanie cennych biocenoz z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów;
- 2) zachowanie różnorodności geologicznej, w tym obszarów występowania krasu i rzeźby lessowej;
- 3) racjonalne wykorzystanie zasobów złóż kopalin;
- 4) zachowanie naturalnych fragmentów ekosystemów wodnych i wodno – błotnych;
- 5) zachowanie populacji roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową;
- 6) zachowanie siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, w tym w szczególności muraw kserotermicznych, torfowisk i solnisk śródlądowych;
- 7) zachowanie układów i obiektów zabytkowych, a także miejsc pamięci narodowej;
- 8) preferowanie zabudowy nawiązującej do regionalnej tradycji i otaczającego krajobrazu;
- 9) zachowanie wartości historycznych, kulturowych i etnograficznych;
- 10) zachowanie istniejących punktów i ciągów widokowych;
- 11) ograniczanie negatywnego wpływu działalności gospodarczej na krajobraz.

Na terenie Parku zakazuje się:

1. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.);
2. umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
3. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
4. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
5. likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych;
6. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
7. prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.



Rys. 6 Położenie terenu opracowania na tle Parków Krajobrazowych

Natura 2000

Specjalne Obszary Ochrony

Część nr 11 w całości położona jest w granicach SOO „Ostoja Nidziańska” PLH260003, północny skrawek części nr 9 znajduje się w obrębie tego obszaru chronionego. Części nr 5, 6, 7 i 13 na dłuższych lub krótszych odcinkach graniczą z tym obszarem, natomiast pozostałe położone są w jego bezpośrednim sąsiedztwie (Rys. 7). Obszar został powołany Decyzją Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmująca, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument C(2007)5043)(2008/25/WE) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, L 12 str.383). Dla obszarów Natura 2000 obowiązuje decyzja wykonawcza KE (UE) 2021/161 z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia czternastego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składający się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2021) 21) – (Dz. U. UEL51/330 z 15 lutego 2021 r.). Dla omawianego obszaru obowiązuje plan zadań ochronnych - Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Nidziańska PLH260003 (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 1479 z późn. zm.).

Obszar o powierzchni 30633.9 ha stanowi fragment Niecki Nidziańskiej, obejmujący naturalną dolinę rzeki Nidy i fragmenty przylegających do niej płaskowyżów. Krajobraz jest tu bardzo urozmaicony. Rzeka Nida silnie meandruje tworząc liczne starorzecza. W środkowej części biegu Nidy utworzył się rozległy kompleks wilgotnych i podmokłych łąk, bagien i starorzeczy. Przy małym spadku koryta rzeki, co roku tworzą się tu rozlewiska i rozwijają zbiorowiska szuwarowe, w części przekształcone na łąki kośne. Lessowe, lekko faliste obszary płaskowyżów porozcinane są licznymi wąwozami, parowami oraz suchymi dolinami. Na odlesionym obszarze zlokalizowane są dwa duże kompleksy stawów rybnych, będące ostoją wielu gatunków ptaków.

W centrum Ponidzia mamy do czynienia z typową rzeźbą krasową związaną z występowaniem pokładów gipsu. Charakteryzuje ją występowanie licznych jaskiń, lejów krasowych, wywierzysk i ślepych dolinek. Wapienne i gipsowe wzgórza oraz zbocza wąwozów porastają murawy kserotermiczne, a dolinki zajęte są przez zbiorowiska łąkowe. Na północny-wschód od miejscowości Szczerbaków znajduje się niewielki płat halofilnych szuwarów i łąk, zniszczony przez odwodnienie i próby orki, lecz możliwy do renaturyzacji. Obszar ostoi jest słabo zalesiony. Występujące tutaj zbiorowiska leśne to przede wszystkim lasy świeże z fragmentami siedlisk borowych i olsowych.

Jednym z głównych walorów ostoi jest kras gipsowy, tworzący podłoże dla rzadko spotykanych, kserotermicznych, nagipsowych muraw. Związane są z nimi stanowiska wielu najrzadszych składników naczyniowej flory polskiej. Znajduje się tu jedyne w Polsce stanowisko sierpika różnolistnego *Serratula lycopifolia*, oraz jedna z najsilniejszych liczebnie populacji dziewięcisią popłocholistnego *Carlina onopordifolia*. Dobrze wykształcone i zachowane są także zbiorowiska łąkowe i torfowiskowe, oraz lasy łąkowe. Jest to obszar występowania słonych źródeł, wokół których rozwijają się łąki halofilne. Łącznie na terenie obszaru zidentyfikowano 18 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków z Załącznika II. W ostoi występuje bogata fauna bezkręgowców, zwłaszcza związanych z siedliskami kserotermicznymi. Jest to miejsce łąkowe wielu gatunków ptaków, zwłaszcza wodno-błotnych i ważny punkt na szlaku wędrówkowym ptaków (Dolina Nidy jest ostoją ptaków o randze europejskiej E62). W ostoi występuje jeden z największych w tej części kraju system rozlewisk.

Zagrożenia :

Eksploatacja gipsu na dużą skalę (okolice Gacek), zarastanie muraw kserotermicznych, wypalanie szuwarów, obniżanie poziomu wód gruntowych, osuszanie terenu, zanieczyszczenia wody ściekami komunalnymi, kłusownictwo.

Siedliska:

wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi,
starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*,
nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculion fluitantis*,
ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*),

murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków, górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płaty bogate florystycznie), zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), ziołorośla górskie (*Adenostylin alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), torfowiska nakredowe (*Cladietum marisci*, *Caricetum buxbaumii*, *Schoenetum nigricantis*), górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, jaskinie nieudostępnione do zwiedzania, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*), łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe),

Ważne dla Europy gatunki zwierząt (z Zał. II Dyr. siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej, w tym gatunki priorytetowe):

bączek [ptak]
bąk [ptak]
błotniak łąkowy [ptak]
błotniak stawowy [ptak]
błotniak zbożowy [ptak]
bocian biały [ptak]
bocian czarny [ptak]
bóbr europejski [ssak]
czerwończyk fioletek [bezkřęgowiec]
derkacz [ptak]
dzięcioł czarny [ptak]
dzięcioł zielonosiwy [ptak]
gąsiorek [ptak]
jarzębatka [ptak]
kropiatka [ptak]
lerka [ptak]
mewa czarnogłowa [ptak]
modraszek telejus [bezkřęgowiec]
mopek [ssak]
orlik krzykliwy [ptak]
ortolan [ptak]
podgorzałka [ptak]
podróżniczek [ptak]
rybitwa białoczarna [ptak]
rybitwa białowąsa [ptak]
rybitwa czarna [ptak]
rybitwa zwyczajna (rzeczna) [ptak]
ślepowron [ptak]
świergotek polny [ptak]
trzepla zielona [bezkřęgowiec]
trzmiełojad [ptak]
wydra [ssak]
zielonka [ptak]
zimirdek [ptak]
żuraw [ptak]

Ważne dla Europy gatunki roślin (z Zał. II Dyr. siedliskowej), w tym gatunki priorytetowe:

dziewięcił popłocholistny ,
sierpik różnolistny,
obuwik pospolity ,
lipiennik Loesela,

Zgodnie z danymi RDOŚ Kielce, w otoczeniu obszaru opracowania występują przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 (rys. 8 – siedliska roślin i rys. 9 – siedliska zwierząt).

W odległości około 250 m na północ od części nr 1 występują 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe.

Istniejące zagrożenia to:

1. Wandalizm.
2. Kempingi i karawaniangi.
3. Spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych.
4. Zасыpywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.
5. Regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych.
6. Obce gatunki inwazyjne.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zanieczyszczenia wód powierzchniowych (limnicznych, lądowych, morskich i słonawych).
2. Gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia (wycinanie zakrzewień nadrzecznych).
3. Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie.
4. Wyschnięcie.

Cele działań ochronnych:

1. Utrzymanie wskaźnika martwe drewno leżące lub stojące na poziomie co najmniej U1.
2. Prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem ochrony siedliska.

W odległości około 800 m na północny-wschód od części nr 1 i nr 3 występują 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*).

Istniejące zagrożenia to:

1. Nawożenie/nawozy sztuczne.
2. Zaniechanie/brak koszenia.
3. Spowodowana przez człowieka zmiana stosunków wodnych.
4. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).
5. Eutrofizacja (naturalna).

Potencjalne zagrożenia to:

1. Intensyfikacja rolnictwa.
2. Inne rodzaje praktyk rolniczych.
3. Zalesianie terenów otwartych.
4. Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie.
5. Wyschnięcie.
6. Zatopienie.

Cele działań ochronnych:

1. Przeciwdziałanie sukcesji (utrzymanie udziału drzew i krzewów na poziomie nieprzekraczającym 5% na poszczególnych płatach siedliska).

W odległości około 720-740 m na północny-zachód od części nr 9 i nr 11 występują 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*).

Istniejące zagrożenia to:

1. Zmiana sposobu uprawy (podsiewanie gatunków uprawowych; zamiana łąk na pola uprawne).
2. Zaniechanie/brak koszenia.
3. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu.
4. Nawożenie/nawozy sztuczne.
5. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).

6. Eutrofizacja (naturalna).

Potencjalne zagrożenia to:

1. Intensyfikacja rolnictwa.
2. Inne rodzaje praktyk rolniczych.
3. Zalesianie terenów otwartych.
4. Zabudowa rozproszona.
5. Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie.
6. Wyschnięcie.
7. Zatopienie.

Cele działań ochronnych:

1. Przeciwdziałanie sukcesji (utrzymanie udziału drzew i krzewów na poziomie nieprzekraczającym 5% na poszczególnych płatach siedliska).

W odległości około 680 m na południowy-zachód od części nr 6 występują 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko, gdy występują na nich ważne stanowiska storczyków.

Istniejące zagrożenia to:

1. Zaniechanie/brak koszenia.
2. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu.
3. Inne rodzaje praktyk rolniczych (zaorywanie).
4. Pojazdy zmotoryzowane (nadmierna penetracja).
5. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja) – ekspansja krzewów i podrostu drzew).
6. Nagromadzenie materii organicznej.
7. Zabudowa rozproszona.
8. Pozyskiwanie/usuwanie roślin lądowych – ogólnie.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zmiana sposobu uprawy.
2. Wydeptywanie, nadmierne użytkowanie.
3. Sporty i inne formy czynnego wypoczynku/rekreacji uprawiane w plenerze.
4. Infrastruktura sportowa i rekreacyjna.

Cele działań ochronnych:

1. Przeciwdziałanie sukcesji (osiągnięcie udziału drzew i krzewów na poziomie nieprzekraczającym 25% na poszczególnych płatach siedliska).

W odległości około 860 m na południowy-zachód od części nr 6 występuje 2249 *Carlina onopordifolia* Dziewięciślił popłocholistny.

Istniejące zagrożenia to:

1. Pozyskiwanie/usuwanie roślin – ogólnie.
2. Plądrowanie stanowisk roślin.
3. Wandalizm.
4. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zalesianie terenów otwartych.
2. Inne formy zanieczyszczenia.
3. Ścieżki, szlaki piesze, szlaki rowerowe.
4. Sporty i inne formy czynnego wypoczynku/rekreacji uprawiane w plenerze.

Cele działań ochronnych:

1. Przeciwdziałanie sukcesji (utrzymanie udziału drzew i krzewów na poziomie nieprzekraczającym 15% na poszczególnych płatach siedliska).

W odległości około 1250 m na północny-zachód od części nr 1 występuje 1188 *Bombina bombina* Kumak nizinny.

Istniejące zagrożenia to:

1. Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane.
2. Pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych/obiektów rekreacyjnych.

3. Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.
4. Eutrofizacja (naturalna).

Potencjalne zagrożenia to:

1. Stosowanie biocydów, hormonów i substancji chemicznych.
2. Nawożenie/nawozy sztuczne.
3. Drogi, autostrady.
4. Odpady, ścieki.
5. Zanieczyszczenia wód powierzchniowych (limnicznych, lądowych, morskich i słonawych).
6. Wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfiarek.

Cele działań ochronnych:

1. Zachowanie obecnej, właściwej struktury i funkcji siedliska gatunku.
2. Osiągnięcie zacienienia zbiornika nieprzekraczającego 50%.

W odległości około 1100 m na północny-zachód od części nr 1 występuje 1337 *Castor fiber* Bóbr europejski.

Istniejące zagrożenia to:

Brak zagrożeń i nacisków.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane.
2. Drogi, autostrady.
3. Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.
4. Gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia (wycinanie zakrzewień nadrzecznych).
5. Regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych.

Cele działań ochronnych:

1. Zachowanie obecnej, właściwej struktury i funkcji siedliska gatunku.

W odległości około 130 m na północ od części nr 9 występuje 4038 *Lycaena helle* Czerwończyk fioletek.

Istniejące zagrożenia to:

1. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu.
2. Nawożenie/nawozy sztuczne.
3. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).
4. Nagromadzenie materii organicznej.
5. Eutrofizacja (naturalna).
6. Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zmiana sposobu uprawy (podsiewanie obcych gatunków; zamiana łąk na pola uprawne).
2. Zaniechanie/brak koszenia.
3. Zalesianie terenów otwartych.
4. Zabudowa rozproszona.
5. Wypalanie.
6. Wyschniecie.
7. Zatopienie.

Cele działań ochronnych:

1. Przeciwdziałanie sukcesji (osiągnięcie udziału drzew i krzewów na poziomie poniżej 5%).
2. Powiększenie areалу siedliska gatunku.

W odległości około 130 m na północ od części nr 9 występuje 6177 *Maculinea (Phengaris) teleius* Modraszek telejus.

Istniejące zagrożenia to:

1. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu.
2. Nawożenie/nawozy sztuczne.
3. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).
4. Nagromadzenie materii organicznej.

5. Eutrofizacja (naturalna).
6. Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zmiana sposobu uprawy (podsiewanie obcych gatunków; zamiana łąk na pola uprawne).
2. Zaniechanie/brak koszenia.
3. Zalesianie terenów otwartych.
4. Zabudowa rozproszona.
5. Wypalanie.
6. Wyschnięcie.
7. Zatopienie.

Cele działań ochronnych:

1. Przeciwdziałanie sukcesji (utrzymanie udziału drzew i krzewów na poziomie nieprzekraczającym 35% na poszczególnych płatach siedliska).

W odległości około 400 m na północny-zachód od części nr 11 występuje 1166 *Triturus cristatus* Traszka grzebieniasta.

Istniejące zagrożenia to:

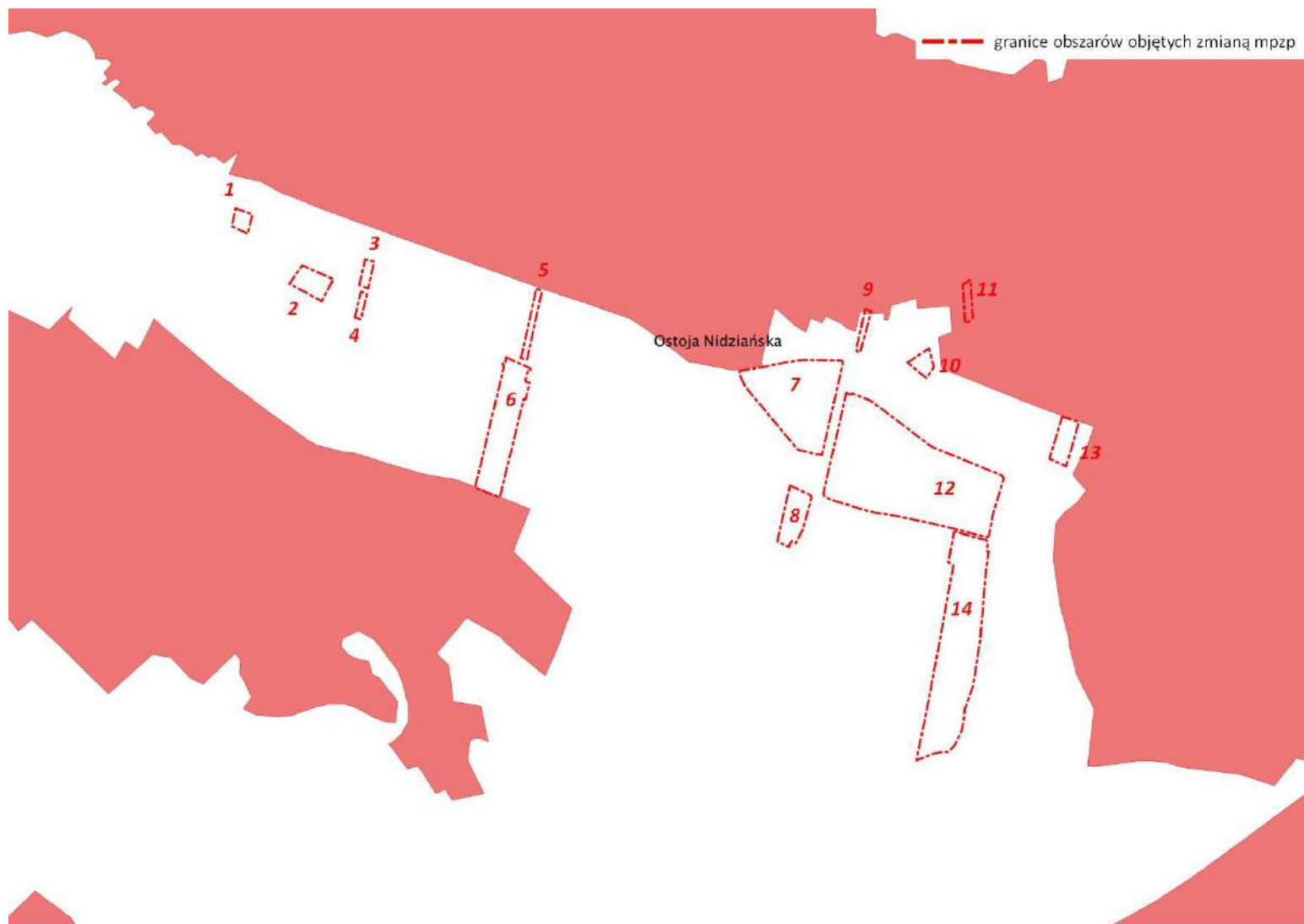
1. Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane.
2. Pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych/obiektów rekreacyjnych.
3. Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.
4. Eutrofizacja (naturalna).

Potencjalne zagrożenia to:

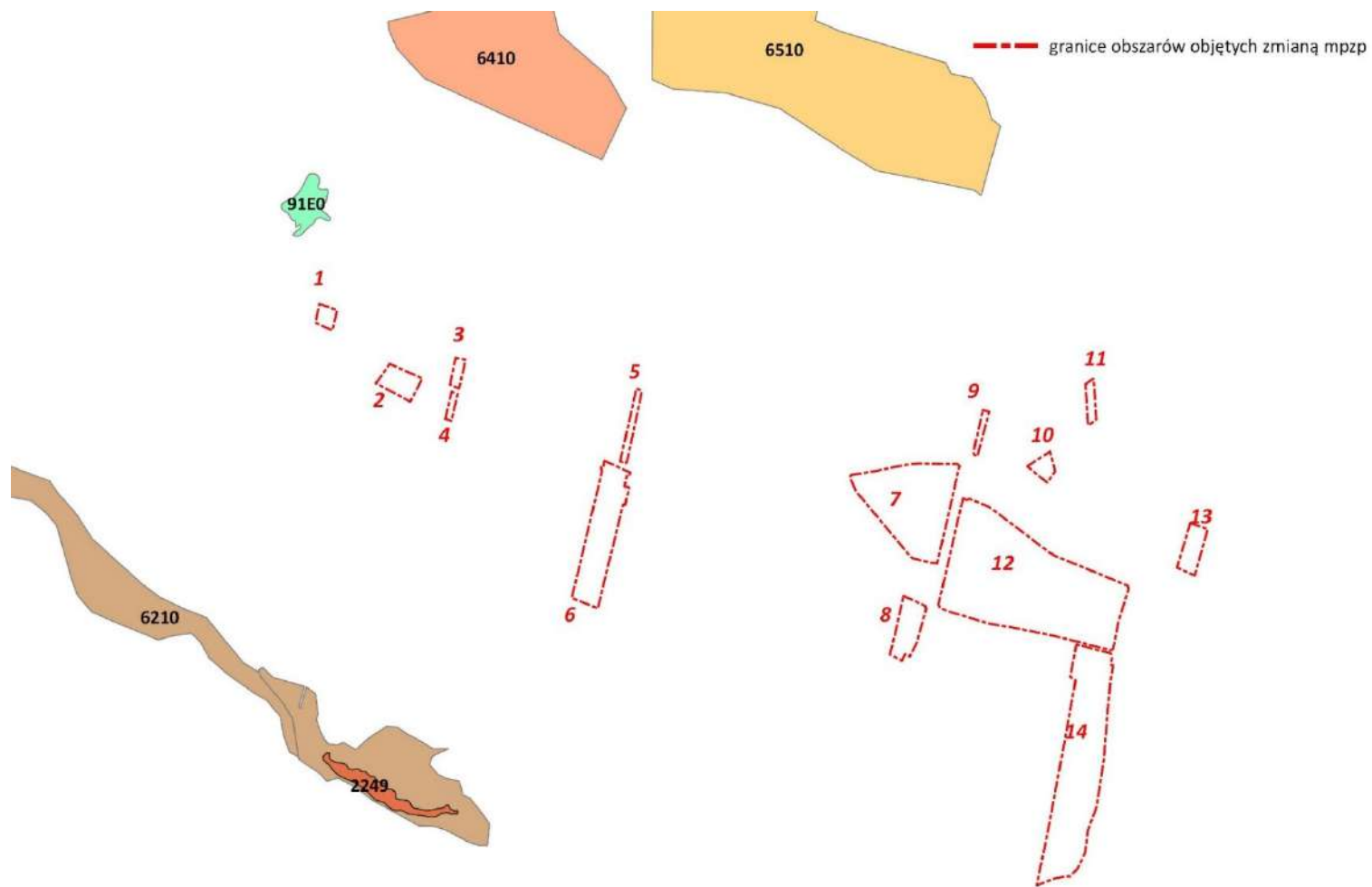
1. Stosowanie biocydów, hormonów i substancji chemicznych.
2. Nawożenie/nawozy sztuczne.
3. Drogi, autostrady.
4. Odpady, ścieki.
5. Zanieczyszczenia wód powierzchniowych (limnicznych, lądowych, morskich i słonawych).
6. Wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfianek.

Cele działań ochronnych:

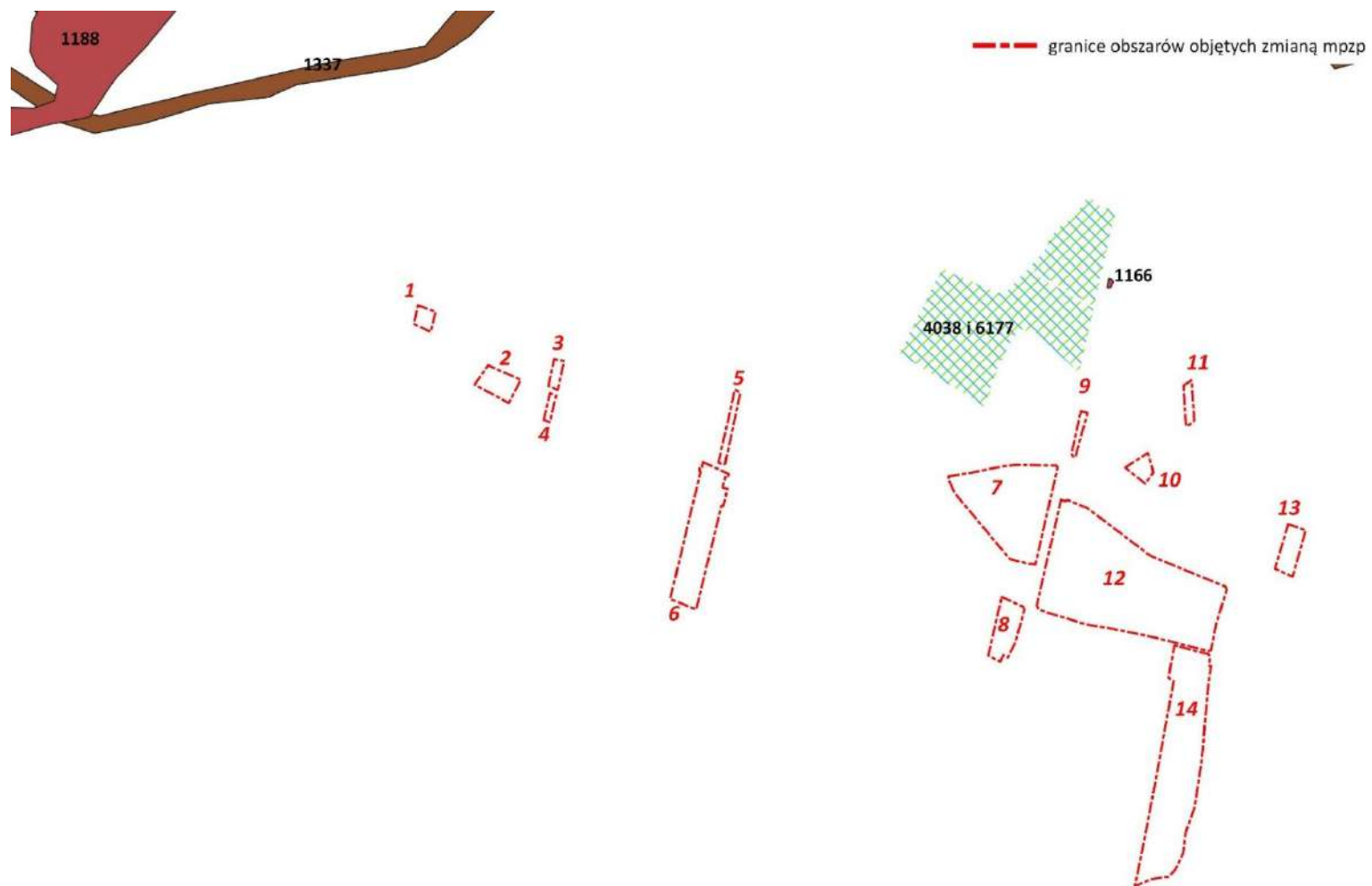
1. Osiągnięcie zacienienia siedliska gatunku nieprzekraczającego 60%.



Rys. 7 położenie terenu opracowania na tle SOO Natura 2000



Rys. 8 Położenie terenu opracowania na tle siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000



Rys. 9 Położenie terenu opracowania na tle siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000

Obszary Specjalnej Ochrony

Część nr 1 w całości położona jest w granicach OSO „Dolina Nidy” PLB260001. Części nr 2, 3, 5, 7 i 9 na dłuższych lub krótszych odcinkach graniczą z tym obszarem, natomiast pozostałe położone są w jego bezpośrednim sąsiedztwie (Rys. 10). Obszar został powołany Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. 2004 nr 229 poz. 2313), poza tym na obszarze tym obowiązuje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Dolina Nidy PLB260001 (Dz. U. 2011 r., Nr 25 poz. 133 z późn. zm.). Dla obszarów Natura 2000 obowiązuje decyzja wykonawcza KE (UE) 2021/161 z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia czternastego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składający się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2021) 21) – (Dz. U. UEL51/330 z 15 lutego 2121 r.).

Dla omawianego obszaru obowiązuje plan zadań ochronnych – Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Nidy PLB260001 (Dz. Urz. Woj. Świąt. z dnia 5 maja 2014 r., poz. 1477).

Ostoję stanowi dolina rzeki o szerokości 2-3 km, a wyjątkowo 6 km - w sąsiedztwie miejscowości Umianowice. W miejscu tym Nida napotyka Garb Pińczowski wtapiający się w Płaskowyż Jędrzejowski, spiętrzone przeszkodą wody rzeki tworzą rozległą deltę wsteczną. Delta została mocno zdewastowana, w połowie lat 80. XX. poprzez meliorację terenu i regulację koryta Nidy. Charakterystyczne dla doliny są meandry rzeczne i starorzecza. Na znacznym obszarze występują łąki kośne przechodzące w obniżeniach terenu w turzycowiska. Przy starorzeczach i oczkach wodnych występują zespoły szuwarowe, a w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki szuwar mannowy. Ponadto w sąsiedztwie koryta występują zarośla wierzbowe i olsy, a także sporadycznie zespoły łąkowe. W okresie wiosennym i letnim wzbierająca rzeka tworzy rozległe rozlewiska.

Dolina Nidy jest ostoja ptasią o randze europejskiej (E 62). Na jej terenie występuje co najmniej 30 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, oraz 10 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: bączek *Ixobrychus minutus* (PCK), bąk *Botaurus stellaris* (PCK), ślepowron *Nycticorax nycticorax*, czapla biała *Egretta alba*, bocian czarny *Ciconia nigra*, podgorzałka *Aythya nyroca*, błotniak łąkowy *Circus pygargus*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, błotniak zbożowy *Circus cyaneus* (PCK), kropiatka *Porzana porzana*, zielonka *Porzana parva*, mewa czarnogłowa *Larus melanocephalus*, dzięcioł białośzy *Dendrocopos syriacus*. W stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: bocian biały *Ciconia ciconia*, derkacz *Crex crex*, podróżniczek *Luscinia svecica*, zimorodek *Alcedo atthis*, gąsiorek *Lanius collurio*.

Zagrożenia :

Potencjalnym zagrożeniem może być eksploatacja gipsu na wielką skalę, wypalanie szuwarów, melioracja, której konsekwencją może być obniżanie się poziomu wód gruntowych oraz zanieczyszczenia wód ściekami komunalnymi. Niebezpieczne bywa też kłusownictwo.

Zgodnie z danymi RDOŚ Kielce, w otoczeniu obszaru opracowania występują przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 (rys. 11).

A122 *Crex crex* derkacz

Istniejące zagrożenia to:

1. Zaniechanie/brak koszenia,
2. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu,
3. Spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych,
4. Zасыpywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie,
5. Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie (budowle hydrotechniczne),
6. Gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia,
7. Wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfianek,
8. Drapieżnictwo.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zalesianie terenów otwartych,

2. Regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych,
3. Wyschnięcie,
4. Zatopienie,
5. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).

Cele działań ochronnych:

1. Utrzymanie właściwego stanu ochrony przedmiotu ochrony, w tym siedlisk gatunku.
2. Podniesienie świadomości ekologicznej mieszkańców.

A084 *Circus pygargus* błotniak łąkowy

Istniejące zagrożenia to:

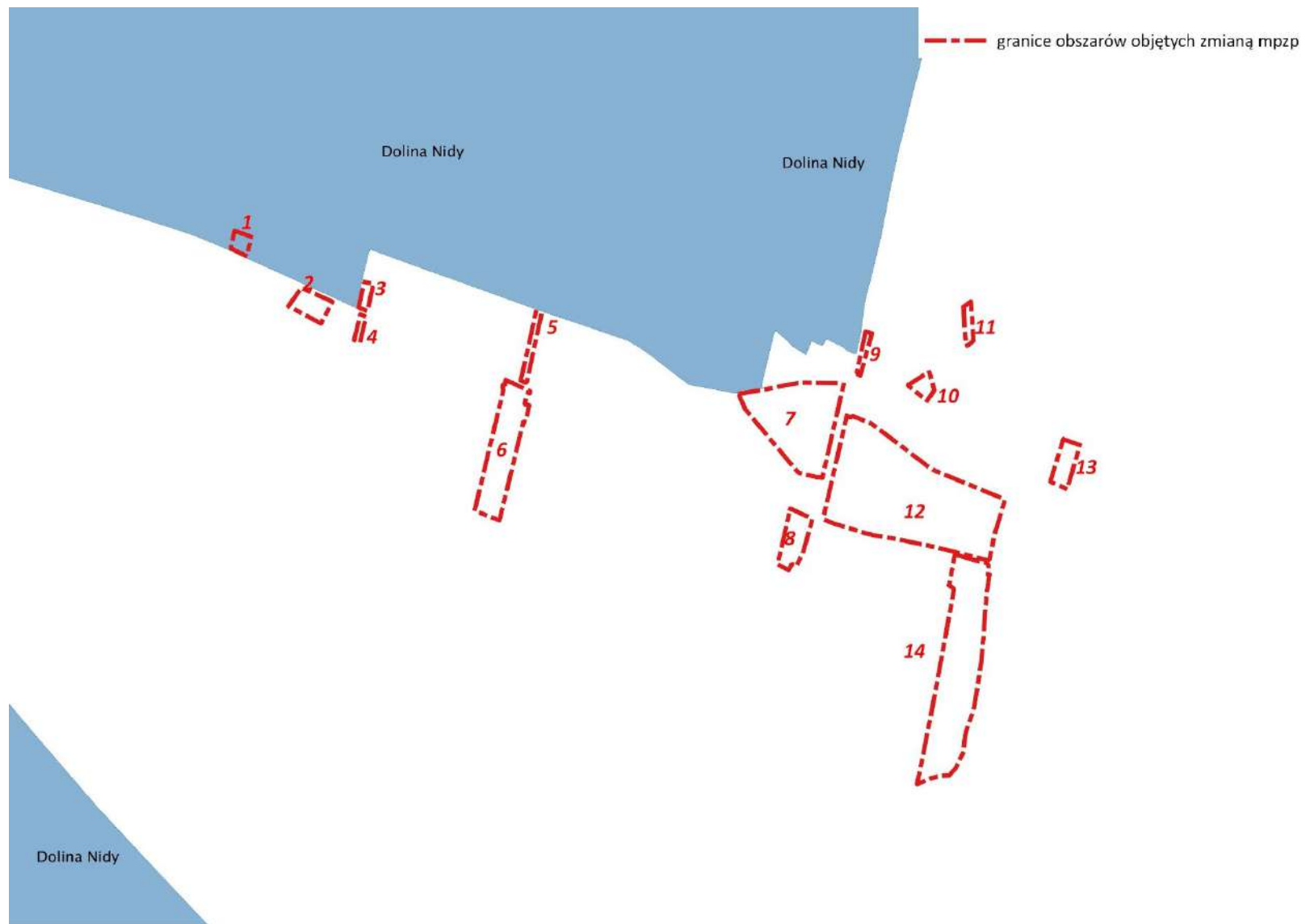
1. Zaniechanie/brak koszenia.
2. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu.
3. Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane (zabudowa tarasu zalewowego).
4. Pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych/obiektów rekreacyjnych.
5. Wypalanie.
6. Zасыpywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.
7. Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie (budowle hydrotechniczne).
8. Wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfianek.
9. Gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia.
10. Drapieżnictwo.

Potencjalne zagrożenia to:

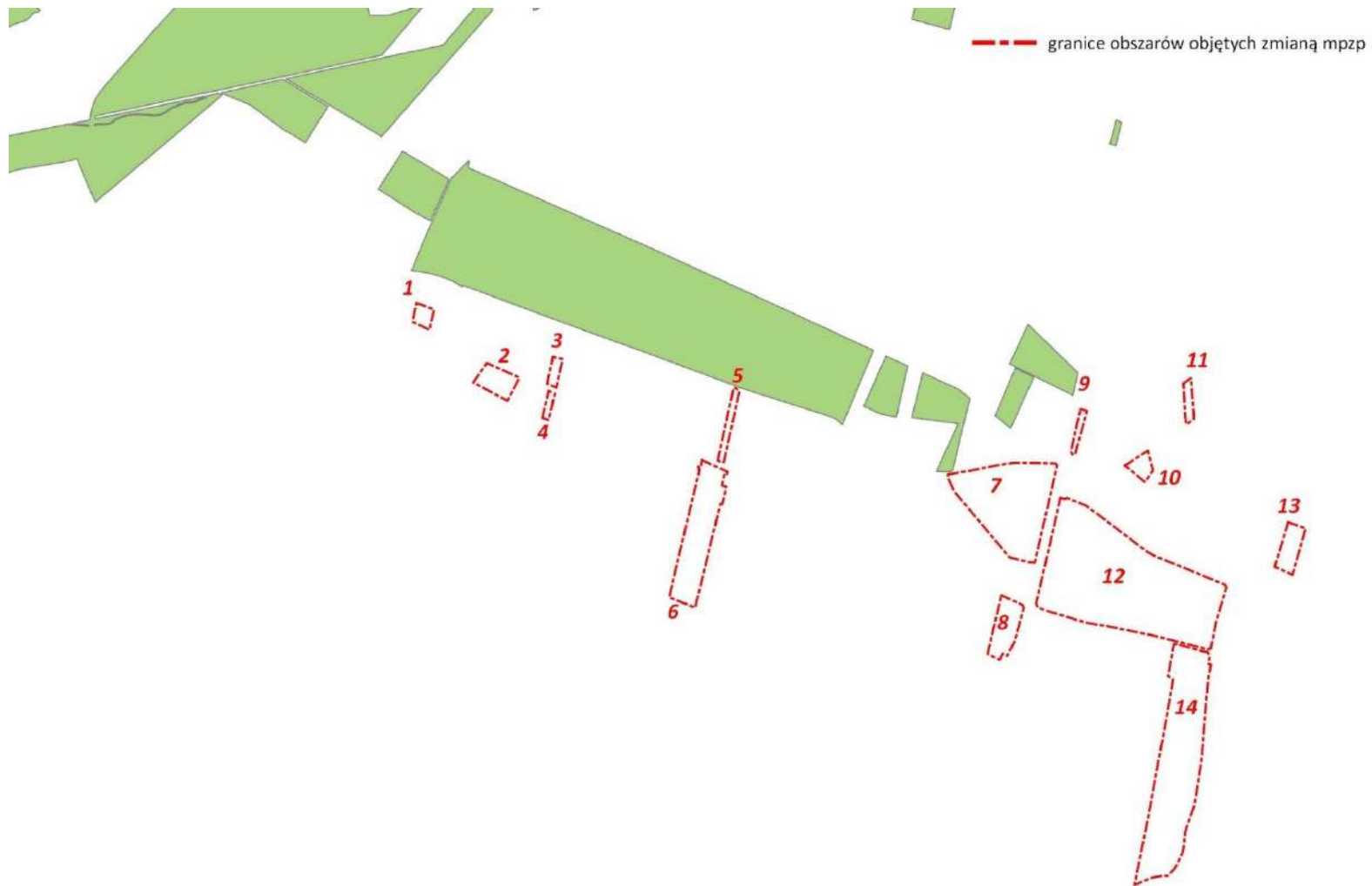
1. Zalesianie terenów otwartych.
2. Produkcja energii wiatrowej.
3. Regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych.
4. Wyschnięcie.
5. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).
6. Chwywanie, trucie, kłusownictwo.

Cele działań ochronnych:

1. Utrzymanie właściwego stanu ochrony przedmiotu ochrony, w tym siedlisk gatunku.
2. Rozpoznanie presji drapieżnych ssaków i ewentualnie podjęcie działań związanych z ograniczaniem ich liczebności.
3. Podniesienie świadomości ekologicznej mieszkańców.



Rys. 10 położenie terenu opracowania na tle OSO Natura 2000

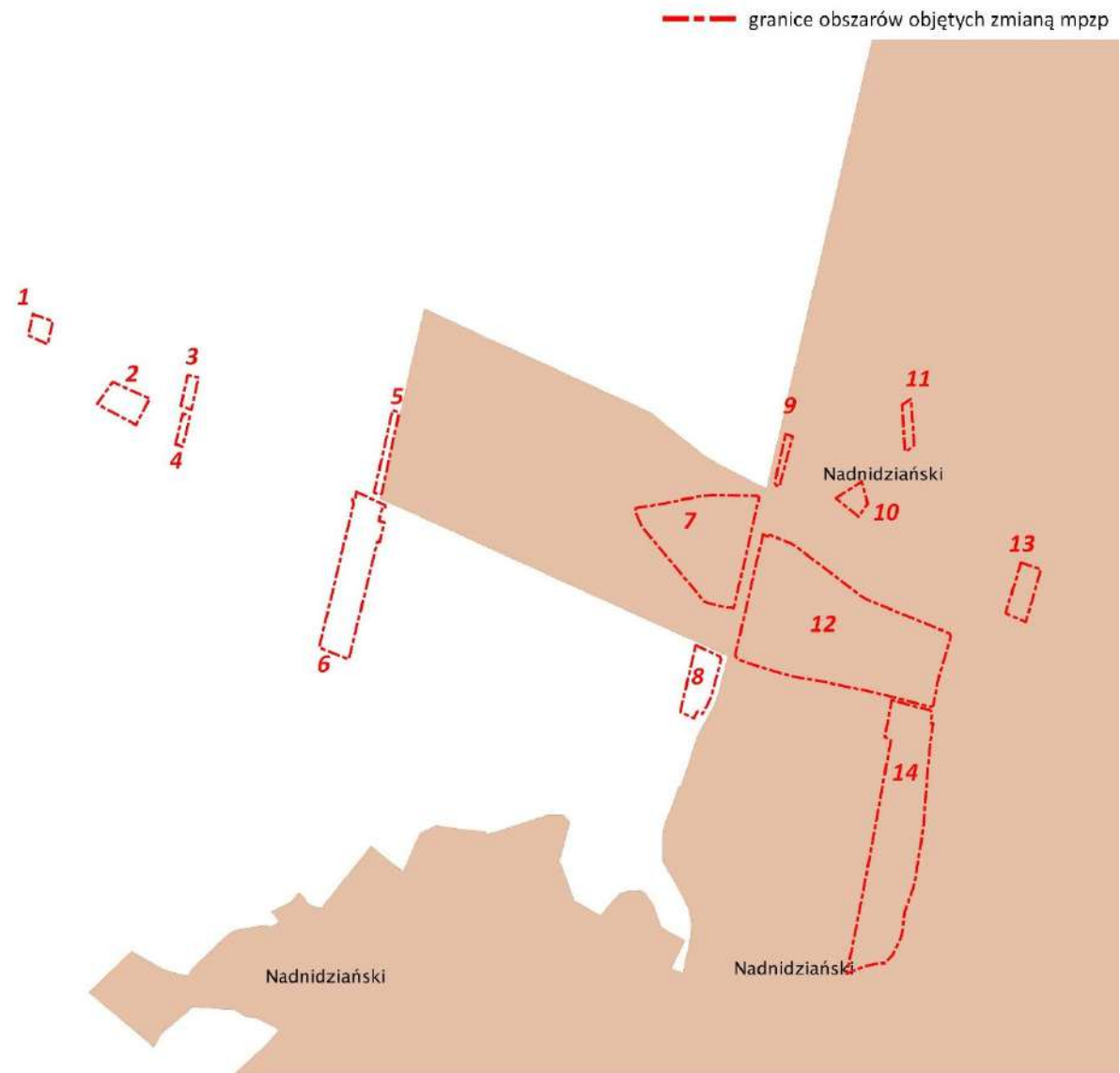


Rys. 11 Położenie terenu opracowania na tle siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000

Obszary Chronionego Krajobrazu

Wschodnie części terenu opracowania położone są w Nadnidziańskim Obszarze Chronionego Krajobrazu (Rys. 12). Ten obszar chroniony utworzony został Rozporządzeniem Nr 335/2001 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 17 października 2001 r. w sprawie utworzenia na terenach otulin parków krajobrazowych obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2001 r. Nr 108, poz. 1271). Obecnie obowiązuje Uchwała Nr XLIX/882/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie Nadnidziańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2014 r. poz. 3156).

Utworzony został w celu ochrony cennych walorów przyrodniczo-krajobrazowych Parku, oraz samej otuliny. Obszar ten cechuje się występowaniem rzadkich form roślinności kserotermicznej, torfowiskowej i bagiennej. Ponadto jest cenny z punktu widzenia formacji geologicznych naturalnych gipsowych z licznymi zjawiskami krasowymi. Obszar zajmuje powierzchnię 260,11 km².



Rys. 12 Położenie terenu opracowania na tle Obszaru Chronionego Krajobrazu

Użytki ekologiczne

Najbliżej położony użytek ekologiczny znajduje się w odległości około 0,5 km na południe od części nr 6.

W granicach opracowania oraz w jego najbliższym otoczeniu nie występują takie formy ochrony przyrody jak zespoły przyrodniczo-krajobrazowe oraz stanowiska dokumentacyjne.

W granicach części nr 8 i 12 znajdują się obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków. W obrębie części nr 8 jest to figura św. Antoniego Padewskiego natomiast w obrębie części 12 usytuowany jest krzyż przydrożny.

3 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa wyżej, po uzyskaniu opinii gminnej komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy.

Przy podejmowaniu uchwały, Rada Miejska bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1. Wskazane przepisy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Tak, więc w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego istnieje określona ustawowo procedura pozwalająca przeanalizować i ocenić skutki jego realizacji.

Dodatkowym instrumentem analizy skutków realizacji projektowanego dokumentu jest również monitoring środowiska prowadzony przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Organ ten wykonuje zadania wynikające z Państwowego Programu Monitoringu Środowiska oraz innych zadań określonych w odrębnych ustawach. Wyniki oceny stanu środowiska publikowane przez WIOŚ mogą być jedną z metod analizy skutków wdrożenia planu obrazującą zmiany parametrów jakościowych opisujących stan wód, powietrza, gleb, fauny, flory itp.

4 Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Realizacja zapisów zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

5 Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Potrzeba sporządzenia opracowania pt. „Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście w gm. Pińczów” wynika z art. 51. ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Opracowana prognoza ma na celu wykazanie, czy przyjęte w projekcie planu rozwiązania niezbędne dla zapobiegania powstawania zagrożeń środowiska, spełniają swoją rolę oraz w jakim stopniu

warunki realizacji ustaleń planu mogą oddziaływać na środowisko. Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w planie rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Zakres dokumentacji prognozy obejmuje następujące problemy:

- ✓ analizę środowiska,
- ✓ identyfikację zagrożeń i potencjalnych konfliktów,
- ✓ ocenę projektu w kontekście przewidywanych zagrożeń,
- ✓ ewentualne formułowanie alternatywnych propozycji.

Obszar opracowania położony jest na północny-zachód i na północ od Pińczowa, składa się z 14 części.

Omawiany teren charakteryzuje się zróżnicowanym sposobem zainwestowania.

Część nr 1 – jest to teren niezabudowany, obejmujący nieużytek.

Część nr 2 – w przewodze teren niezabudowany, obejmujący pola uprawne, w części południowo-wschodniej znajduje się budynek mieszkaniowy jednorodzinny, tereny biologicznie czynne zagospodarowane są zielenią urządzoną. Należy dodać, że północno-zachodnia część omawianego terenu to grunt leśny pozbawiony drzewostanów tzw. halizna.

Część nr 3 – teren niezabudowany obejmujący nieużytek, porośnięty zielenią wysoką, stanowiącą strefę sukcesji z pobliskiego lasu.

Część nr 4 - teren niezabudowany obejmujący pola uprawne.

Część nr 5 - teren o nawierzchni utwardzonej, stanowiący bazę magazynowo-składową.

Część nr 6 – teren w przewodze zainwestowany, część zachodnia do budynek mieszkaniowy jednorodzinny, budynki gospodarcze oraz duży zespół szklarni. Część wschodnia to również budynek mieszkaniowy jednorodzinny, oraz szereg obiektów (budynki gospodarcze, budynek biurowy) związanych z obsługą firmy prowadzącej handel używanymi maszynami i sprzętem rolniczym. Tereny niezabudowane to głównie pola uprawne, miejscami nieużytki. Generalnie w całej części nr 6 duże powierzchnie zajmują tereny biologicznie nieczynne.

Część nr 7 – teren położony w rejonie drogi wojewódzkiej. Jest częściowo zainwestowany, występuje tu zarówno zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, jak i siedliskowa z towarzyszącą zabudową gospodarczą. Tereny niezabudowane to głównie pola uprawne, choć miejscami występują nieużytki. Przez centralną część przepływa rów melioracyjny, wzdłuż rowu dość licznie występuje zieleń wysoka.

Część nr 8 – teren położony w rejonie drogi wojewódzkiej. W przewodze niezabudowany, obejmuje pola uprawne. W południowej części zlokalizowane jest ujęcie wód podziemnych z towarzyszącymi budynkami gospodarczymi.

Część nr 9 – teren położony w rejonie drogi wojewódzkiej. W południowej części zlokalizowany jest budynek mieszkaniowy jednorodzinny, z liczną, towarzyszącą zabudową gospodarczą, bardzo mały udział terenów biologicznie czynnych. Część północna to nieużytek, w zasadzie pozbawiony zieleni.

Część nr 10 – w południowo-wschodniej części zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z towarzyszącą zabudową gospodarczą. W rejonie tym tereny biologicznie czynne zagospodarowane są zielenią urządzoną. W północnej części znajduje się budynek, który jest w trakcie realizacji lub remontowany, wokół tego obiektu występują nieużytki ze zdewastowaną zielenią. W południowej części znajduje się zarastający (niewielki) zbiornik wód powierzchniowych, w rejonie którego występuje zieleń wysoka.

Część nr 11 – część zachodnia i centralna to nieużytek z zielenią wysoką, stanowiącą samosiejki z pobliskiego lasu, część zachodnia to fragment niewielkiej powierzchni leśnej.

Część nr 12 – położona jest w rejonie drogi wojewódzkiej. Teren w znacznym stopniu zabudowany, występuje zabudowa siedliskowa z towarzyszącą zabudową gospodarczą oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Tereny biologicznie czynne to głównie pola uprawne. Dostatecznie liczne zespoły zieleni wysokiej. W północno-zachodnim narożniku grunty leśne pozbawione drzew tzw. płazowizna.

Część nr 13 – teren niezabudowany obejmujący pola uprawne.

Część nr 14 – teren niezabudowany, głównie pola uprawne lokalnie sady. W południowej części nieużytki z dużą ilością zieleni wysokiej. Wzdłuż zachodniej granicy niewielka powierzchnia leśna.

Tereny objęte planem położone są w trzech jednostkach geomorfologicznych: Dolina Nidy, Niecka Połaniecka i Garb Pińczowski.

Część nr 1 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych, położony na rzędnej ok. 198 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 2 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych, lekko nachylony w kierunku północnym położony na rzędnych ok 203 do 200 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 3 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren położony w obrębie niewielkiego wału wydmowego. Na niewielkiej powierzchni wysokości względne dochodzą do 5 m. Teren leży na wysokości od ok. 200 do ok. 205 m npm, w zachodniej części skarpa ok. 3 m. Stoki wału wydmowego i rejon skarpy mogą być narażone na uruchomienie powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 4 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych, lekko nachylony w kierunku północnym położony na rzędnych ok 204 do 202 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 5 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych. Z uwagi na bardzo duże powierzchnie utwardzone, rzeźba terenu w znacznym stopniu przekształcona antropogenicznie, sztucznie wyrównana, miejscami nadsypana. Teren położony na rzędnej +/- 200 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 6 – rejon północny i centralny położony w obrębie Doliny Nidy, rejon południowy położony w obrębie Garbu Pińczowskiego.

Z uwagi na dosyć duże zainwestowanie terenu, rzeźba jest częściowo przekształcona antropogenicznie. Teren wyraźnie nachylony w kierunku północnym. Najwyżej położony punkt znajduje się w rejonie południowej granicy na rzędnej ok. 222 m npm, najniżej w rejonie południowej granicy na rzędnej 203 m npm. Na stosunkowo małej powierzchni wysokości względne osiągają prawie 20 m, niemniej jednak nie występują tu strefy zagrożone uruchomieniem powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 7 – teren położony w obrębie Doliny Nidy, w miejscach istniejącej zabudowy rzeźba przekształcona antropogenicznie.

Teren płaski, lekko nachylony w kierunku północno-zachodnim, położony na rzędnej ok. 205 m npm. W strefie centralnej bardzo słabo zaznaczona dolinka bezimiennego cieku. Nie występują zagrożenia uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 8 – w przewodzie teren położony w obrębie Garbu Pińczowskiego, niewielki północny fragment znajdujący się w granicach Niecki Połanieckiej, a północny skrawek terenu położony jest w Dolinie Nidy.

Teren płaski, pozbawiany drobnych form morfologicznych, nachylony w kierunku północnym. Najwyżej położony punkt znajduje się w rejonie południowej granicy na rzędnej ok. 212 m npm, najniżej położony punkt znajduje się w rejonie północnej granicy na rzędnej ok. 208 m npm. Nie występują zagrożenia uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 9 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski, przekształcony antropogenicznie, położony na rzędnej nieco poniżej 205 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 10 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski, pozbawiony drobnych form morfologicznych, położony na rzędnej nieco powyżej 205 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 11 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski, pozbawiony drobnych form morfologicznych, położony na rzędnej ok. 205 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 12 – północny fragment położony w obrębie Doliny Nidy, a południowy w obrębie Niecki Połanieckiej. Teren w wyniku istniejącego zainwestowania ma miejscami przekształconą

antropogenicznie rzeźbę. Rejony niezabudowane są płaskie, pozbawione drobnych form morfologicznych. Omawiany teren położony jest na rzędnych od ok. 210 do ok. 206 m npm., wykazuje lekkie nachylenie w kierunku północno-zachodnim.

Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 13 – północny fragment położony w obrębie Doliny Nidy, a południowy w obrębie Niecki Połanieckiej. Teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych położony na rzędnej ok. 206 m npm.

Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 14 – północny fragment położony w obrębie Niecki Połanieckiej, a południowy w obrębie Garbu Pińczowskiego. Teren o urozmaiconej rzeźbie. Południowy fragment obejmuje partie szczytowe niewielkiego wzgórza, część centralna to strefa stokowa tego wzgórza. Na fragmencie wschodniej granicy przebiega wąwóz o wysokości ścian dochodzących do 5 m. Teren wykazuje wyraźne nachylenie w kierunków północnym. Najwyżej położony punkt znajduje się w rejonie południowej granicy na rzędnej 268 m npm, najniższy położony punkt znajduje się w rejonie północnej granicy na rzędnej nieco poniżej 210 m npm. Rejony położone w pobliżu w/w wąwozu zagrożone są uruchomieniem powierzchniowych ruchów masowych.

Części nr: 1, 2, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13, w strefie przypowierzchniowej posiadają taką samą, jednorodną budowę geologiczną. Od powierzchni zalegają piaski i żwiry lodowcowe pochodzące z okresu zlodowacenia środkowopolskiego. Są to grunty nośne nadające się do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

W części nr 3 i 4 wyżej wymienione piaski i żwiry lodowcowe przykryte są cienką warstwą osadów eolicznych, które pochodzą z przełomu plejstocenu i holocenu. Piaski eoliczne to grunty drobnoziarniste, słabo zagęszczone o niezbyt korzystnych parametrach geotechnicznych do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

Część nr 6 charakteryzuje się pewnym zróżnicowaniem budowy geologicznej w strefie przypowierzchniowej. Rejon północny to opisane wyżej piaski i żwiry lodowcowe. Natomiast w rejonie południowym od powierzchni występują opoki margliste, margle, piaskowce i gezy. Są to utwory pochodzące z górnej kredy (mastrychtu), które nadają się do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

Granica pomiędzy wydzieleniami geologicznymi pokrywa się z granicą geomorfologiczną.

Część nr 14 – północny fragment tego terenu, w strefie przypowierzchniowej budują piaski i żwiry lodowcowe, centralny fragment opoki margliste, margle, piaskowce i gezy.

Natomiast najbardziej południowy fragment to lessy i lessy spiaszczone pochodzące z początku plejstocenu. Osady lessowe z uwagi na ich drobnoziarnisty skład, słabe skonsolidowanie, a co za tym idzie występowanie zjawiska zapadowości stanowią trudne podłoże dla posadowienia obiektów budowlanych.

W granicach opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

Obszar gminy Pińczów położony jest w granicach dorzecza Nidy.

Przez część nr 7 i 12 przepływają bezimienne cieki (rowy melioracyjne), w pozostałych częściach terenu opracowania brak jest przejawów wód powierzchniowych.

Teren opracowania położony jest poza strefą zagrożenia powodziowego.

Zgodnie z danymi KZGW teren opracowania położony jest w jednej JCWP - Struga Podłęska (RW20007216549).

W obrębie obszaru objętego planem wody podziemne pierwszego poziomu występują na dosyć dużej głębokości, głównie w przedziale głębokości 5-10 m, miejscami w przedziale głębokości 20-50 m. Teren opracowania położony jest w granicach jednej JCWPd nr 100. Cały obszar opracowania położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 409 – Niecka Miechowska SE.

W zależności od typu regionalizacji klimatycznej, Pińczów i otaczające go tereny, zaliczane są albo do Małopolskiego regionu klimatycznego (Martyn, Okołowicz), albo do Częstochowsko – Kieleckiej dzielnicy klimatycznej (Gumiński).

Niecka Nidziańska jest pod względem termicznym obszarem przejściowym między Kotliną Sandomierską a Wyżynami Krakowsko-Częstochowską i Kielecko – Sandomierską.

Obecna szata roślinna terenu opracowania, została w znacznym stopniu przekształcona przez czynniki antropogeniczne np. tradycyjny sposób upraw słańszych gleb tzn. wypas, wypalanie łąk, trzebież lasów itp. Sprzyjało to powstawaniu bezleśnych terenów, na których utrzymała się w części unikalna w skali europejskiej roślinność kserotermiczna i związana z nią fauna. Najbardziej charakterystycznym jest zespół roślin stepowych znany jako „kwietny step”: dziewięciśli bezłodygowy (*Carlina acaulis*), dziewięciśli popłocholisty (*Carlina onoporiifolia*), jaskier illyryjski (*Ranunculus illyricus*), kłosownica pierzasta (*Brachypodium pinnatum*), kostrzewa biała (*Festuca pallens*), kostrzewa bruzdkowana (*Festuca sulcata*), len włochaty (*Linum hirsutum*), lucerna sierpowata (*Melicago falcata*), marzanka barwierska (*Asperula tinctoria*), miłek wiosenny (*Adonis vernalis*), oman wąskolistny (*Inula ensifolia*), ostnica Jana (*Stipa Joannis*), ostnica włosowata (*Stipa capillata*), pięciornik piaszkowy (*Potentilla arenaria*), storczyk drobnokwiatowy (*Orchis ustulata*), szalwia łąkowa (*Salvia pratensis*), wężymord stepowy (*Scorzonera purpurea*), wiśnia karłowata (*Cerasus fruticosa*), zawilec wielkokwiatowy (*Anemone silvestris*), a także dzwonek boloński, bardzo już rzadko spotykany dyptam jesionolistny (*Dictamus albus*), gęsiówka uszkowata, groszek pannoński, mikołajek polny, perz siny, rezeda mała, sierpik różnolistny i stulisz miotłowy.

W granicach opracowania grunty leśne zajmują niewielkie powierzchnie. Zachodni fragment części nr 2 obejmuje halizana, występuje tu siedlisko boru świeżego. Również w części nr 2, tylko jej południowo-wschodni fragment obejmuje bardzo niewielką powierzchnię leśną. Występuje tu siedlisko boru świeżego z drzewostanem sosnowym w wieku około 53 lata. W obrębie północno-zachodniego skrawka części nr 12, znajduje się płazowizna, występuje tu siedlisko boru mieszanego świeżego, w drzewostanie topola w wieku około 53 lata. Wschodni fragment części nr 11 obejmuje bór mieszany świeży z sosną w wieku około 48 lat. Wzdłuż wschodniej części granicy części nr 14 ciągnie się mała powierzchnia boru mieszanego świeżego z dominującą w drzewostanach akacją i brzozą w wieku około 63 lat.

Pozostałe tereny objęte opracowaniem charakteryzują się niewielkim udziałem zieleni wysokiej. Obszary niezabudowane to przed wszystkim pola uprawne, miejscami nieużytki z zespołami niskiej zieleni spontanicznej lokalnie wydepczyska.

Istniejącej zabudowie towarzyszą drzewa i krzewy ozdobne, pojedyncze drzewa owocowe. Najczęściej występujące gatunki drzew i krzewów ozdobnych to: lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata, dąb szypułkowy, klon pospolity, świerk pospolity i kłujący, żywotnik zachodni, jałowiec pospolity, dereń biały, róża pospolita i leszczyna.

Najbardziej liczna i urozmaicona w rejonie opracowania jest fauna ptasia, wynika to z sąsiedztwa doliny rzeki Nidy. W sumie w rejonie tym występuje 125 gatunków ptaków. Wśród nich żyje lub gniazduje blisko 40 gatunków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej UE.

Bezkręgowce to szczególnie właściwe dla tego obszaru ciepłolubne gatunki owadów środowisk kserotermicznych: rzadki pająk (*Eresus niger*), południowa kuzka oraz cykady, błonkówki i muchówki. Z motyli spotykane są tu paź królowej, rusałka admirał, rusałka pawie oczko, listkowiec cytrynek, modraszki, czerwończyki i inne. Wśród ślimaków wyróżnia się *Helix lutesceus*.

Wśród ssaków dominują zwierzęta łowne – dzik, jeleń, lis i sarna.

W granicach opracowania dominują gleby o niskiej przydatności dla celów rolniczych zaliczane głównie do VI klasy gruntów rolnych, lokalnie grunty V klasy, a na bardzo małej powierzchni gleby zaliczane do IVb klasy gruntów rolnych.

Pomniki przyrody

W granicach opracowania nie występują pomniki przyrody.

Parki Narodowe

Najbliżej położony w stosunku do omawianego terenu jest Świętokrzyski Park Narodowy, jego otulina znajduje się w odległości około 43 km na północny-wschód od terenu opracowania, a granica Parku przebiega w odległości ok. 46 km na północny-wschód.

Rezerwaty przyrody

Najbliżej położony rezerwat przyrody Pieczyska znajduje się w odległości około 4,5 km na południowo-wschód od części nr 14 omawianego terenu.

Parki Krajobrazowe

Części nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 9 położone są w granicach Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego, pozostałe części znajdują się w otulinie Parku.

Natura 2000

Specjalne Obszary Ochrony

Część nr 11 w całości położona jest w granicach SOO „Ostoja Nidziańska” PLH260003, północny skrawek części nr 9 znajduje się w obrębie tego obszaru chronionego. Części nr 5, 6, 7 i 13 na dłuższych lub krótszych odcinkach graniczą z tym obszarem, natomiast pozostałe położone są w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Zgodnie z danymi RDOŚ Kielce, w otoczeniu obszaru opracowania występują przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 .

W odległości około 240 m na północ od części nr 1 występują 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe.

W odległości około 800 m na północny-wschód od części nr 1 i nr 3 występują 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*).

W odległości około 720-740 m na północny-zachód od części nr 9 i nr 11 występują 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*).

W odległości około 680 m na południowy-zachód od części nr 6 występują 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko, gdy występują na nich ważne stanowiska storczyków.

W odległości około 860 m na południowy-zachód od części nr 6 występuje 2249 *Carlina onopordifolia* Dziewięciśń popłocholistny.

Obszary Specjalnej Ochrony

Część nr 1 w całości położona jest w granicach OSO „Dolina Nidy” PLB260001. Części nr 2, 3, 5, 7 i 9 na dłuższych lub krótszych odcinkach graniczą z tym obszarem, natomiast pozostałe położone są w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Zgodnie z danymi RDOŚ Kielce, w otoczeniu obszaru opracowania występują przedmioty ochrony obszaru Natura 2000:

1. A122 *Crex crex* derkacz;
2. A084 *Circus pygargus* błotniak łąkowy.

Obszary Chronionego Krajobrazu

Wschodnie części terenu opracowania położone są w Nadnidziańskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Część nr 1 położona jest w granicach korytarza ekologicznego „Dolina Nidy”, pozostałe części obszaru objętego planem znajdują się w jego otoczeniu.

Zgodnie z obowiązującym SUIKZP wzdłuż północno-wschodniej granicy części nr 10 i południowej granicy części nr 13 przebiega lokalny ciąg ekologiczny

W granicach części nr 8 i 12 znajdują się obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków. W obrębie części nr 8 jest to figura św. Antoniego Padewskiego natomiast w obrębie części 12 usytuowany jest krzyż przydrożny.

Nadrzędnym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego oraz ponadlokalnych i lokalnych interesów publicznych w zakresie komunikacji, inżynierii i ochrony środowiska. Plan określa zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego poprzez ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy. Teren opracowania zgodnie z ustaleniami planu przeznaczony jest pod:

- 1) MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) U – tereny zabudowy usługowej;
- 3) PU – tereny zabudowy produkcyjnej, magazynowej i składowej lub usługowej;
- 4) R – tereny rolne;
- 5) R_{bz} – tereny rolne bez prawa zabudowy;

- 6) ZL_i – tereny lasów istniejących;
- 7) ZL – tereny lasów istniejących i projektowanych;
- 8) ZN – tereny zieleni naturalnej;
- 9) KDW – teren drogi wewnętrznej;
- 10) KD-D – teren drogi publicznej klasy dojazdowej.

Przy sporządzaniu zmiany planu miały zastosowanie cele ochrony środowiska określone w aktach prawnych ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym, a mianowicie:

1. utrzymanie norm odnośnie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonych w przepisach szczególnych,
2. ochrona terenów cennych przyrodniczo, w tym obszarów objętych ochroną prawną,
3. ochrona terenów zabudowy mieszkaniowej,
4. ochrona krajobrazu.

W wyniku przeprowadzonych analiz stwierdzono zgodność zapisów planu z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska oraz z dokumentami strategicznymi miasta jak również ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Pińczów.

Tab. 1 Ogólna ocena wpływu skutków ustaleń na środowisko przyrodnicze w obszarze planu

Elementy objęte prognozą	Prognozowane zmiany
Zanieczyszczenie powietrza	niewielkie pogorszenie stanu higieny atmosfery,
Wytwarzanie ścieków	zwiększenie ilości ścieków bytowo-gospodarczych,
Wytwarzanie odpadów	zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów, możliwe zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych,
Hałas i wibracje	niewielkie pogorszenie klimatu akustycznego,
Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące	brak nowych oddziaływań
Ryzyko poważnych awarii	brak zagrożeń
Środowisko życia człowieka	niewielkie pogorszenie warunków aerosanitarnych i akustycznych
Wody powierzchniowe	brak nowych oddziaływań
Wody podziemne	brak nowych oddziaływań
Gleby	degradacja gleb profili glebowych, dalsze wyłączenie z produkcji rolnej
Rzeźba terenu	brak zagrożeń
Klimat	wzrost oddziaływań antropogenicznych na warunki klimatu lokalnego

Szata roślinna	częściowa degradacja szaty roślinnej, miejscami zieleni wysokiej (zadrzewień śródpolnych i lasów) , wprowadzenie nowej zieleni urządzonej,
Świat zwierzęcy	likwidacja miejsc bytowania lokalnej fauny
System ekologiczny, bioróżnorodność	wprowadzenie na niewielkiej powierzchni w obręb ciągu ekologicznego zabudowy kubaturowej, minimalne obniżenie różnorodności biologicznej
Krajobraz	brak istotnych oddziaływań
Obszary i obiekty prawnie chronione	wymienione wyżej oddziaływania, możliwość częściowej degradacji siedlisk będących przedmiotem ochrony na obszarze Natura 2000, brak znaczących oddziaływań na obszary przyrodnicze prawnie chronione.

Tab. 2 Ogólna ocena wpływu skutków ustaleń na środowisko przyrodnicze poza terenem planu

Elementy objęte prognozą	Prognozowane zmiany
Zanieczyszczenie powietrza	Bez wpływu
Wytwarzanie ścieków	zwiększenie ładunku zanieczyszczeń dostarczanych do oczyszczalni ścieków obsługującej ten teren
Wytwarzanie odpadów	konieczność zapewnienie przetworzenia, utylizacji lub składowania odpadów na terenach poza obszarem planu
Hałas i wibracje	Bez wpływu
Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące	Bez wpływu
Ryzyko poważnych awarii	Bez wpływu
Środowisko życia człowieka	Bez wpływu
Wody powierzchniowe	Bez wpływu
Wody podziemne	Bez wpływu
Rzeźba terenu	Bez wpływu
Klimat	Bez wpływu

Szata roślinna	Bez wpływu
Świat zwierzęcy	Bez wpływu
System ekologiczny, bioróżnorodność	Bez wpływu
Krajobraz	Bez wpływu
Obszary i obiekty prawnie chronione	Bez wpływu

Realizacja zapisów planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje wystąpienia oddziaływań na środowisko przyrodnicze skumulowanych i znaczących.

Za najistotniejsze, z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie następujących dziedzin i zagadnień:

- 1 obserwacje zmian w strukturze użytkowania gruntów (wielkość powierzchni zainwestowanych, kubatury obiektów budowlanych, powierzchni biologicznie czynnej);
- 2 obserwacje zmian jakości poszczególnych komponentów środowiska zarówno na terenie objętym planem jak i na terenach przyległych. Ze szczególnym uwzględnieniem stanu higieny atmosfery, klimatu akustycznego, stanu zdrowotnego szaty roślinnej;
- 3 obserwacje stanu technicznego infrastruktury, ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń do odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków.

6 Charakterystyka środowiska przyrodniczego obszaru objętego sporządzeniem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

6.1 Położenie, zagospodarowanie i ukształtowanie terenu

Obszar opracowania położony jest na północny-zachód i na północ od Pińczowa (Rys. 13). Składa się z 14 części, których powierzchnie przedstawiają się następująco:

Tab. 3 Zestawienia terenów wchodzących w skład opracowania

Numer terenu zgodny z rysunkiem 1	Powierzchnia w ha
1	0,39
2	0,98
3	0,30
4	0,19
5	0,50
6	4,19
7	7,17
8	1,43
9	0,27
10	0,47
11	0,36
12	16,93
13	0,95
14	9,82
Razem	43,95

Omawiany teren charakteryzuje się zróżnicowanym sposobem zainwestowania (Rys. 14).

Część nr 1 – jest to teren niezbudowany, obejmujący nieużytek.

Część nr 2 – w przewadze teren niezabudowany, obejmujący pola uprawne, w części południowo-wschodniej znajduje się budynek mieszkaniowy jednorodzinny, tereny biologicznie czynne zagospodarowane są zielenią urządzoną. Należy dodać, że północno-zachodnia część omawianego terenu to grunt leśny pozbawiony drzewostanów tzw. halizna.

Część nr 3 – teren niezabudowany obejmujący nieużytek, porośnięty zielenią wysoką, stanowiącą strefę sukcesji z pobliskiego lasu.

Część nr 4 - teren niezabudowany obejmujący pola uprawne.

Część nr 5 - teren o nawierzchni utwardzonej, stanowiący bazę magazynowo-składową.

Część nr 6 – teren w przewadze zainwestowany, część zachodnia do budynek mieszkaniowy jednorodzinny, budynki gospodarcze oraz duży zespół szklarni. Część wschodnia to również budynek mieszkaniowy jednorodzinny, oraz szereg obiektów (budynki gospodarcze, budynek biurowy) związanych z obsługą firmy prowadzącej handel używanymi maszynami i sprzętem rolniczym. Tereny niezabudowane to głównie pola uprawne, miejscami nieużytki. Generalnie w całej części nr 6 duże powierzchnie zajmują tereny biologicznie nieczynne.

Część nr 7 – teren położony w rejonie drogi wojewódzkiej. Jest częściowo zainwestowany, występuje tu zarówno zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, jak i siedliskowa z towarzyszącą zabudową gospodarczą. Tereny niezabudowane to głównie pola uprawne, choć miejscami występują nieużytki. Przez centralną część przepływa rów melioracyjny, wzdłuż rowu dość licznie występuje zieleni wysoka.

Część nr 8 – teren położony w rejonie drogi wojewódzkiej. W przewadze niezabudowany, obejmuje pola uprawne. W południowej części zlokalizowane jest ujęcie wód podziemnych z towarzyszącymi budynkami gospodarczymi.

Część nr 9 – teren położony w rejonie drogi wojewódzkiej. W południowej części zlokalizowany jest budynek mieszkaniowy jednorodzinny, z liczną, towarzyszącą zabudową gospodarczą, bardzo mały udział terenów biologicznie czynnych. Część północna to nieużytek, w zasadzie pozbawiony zieleni.

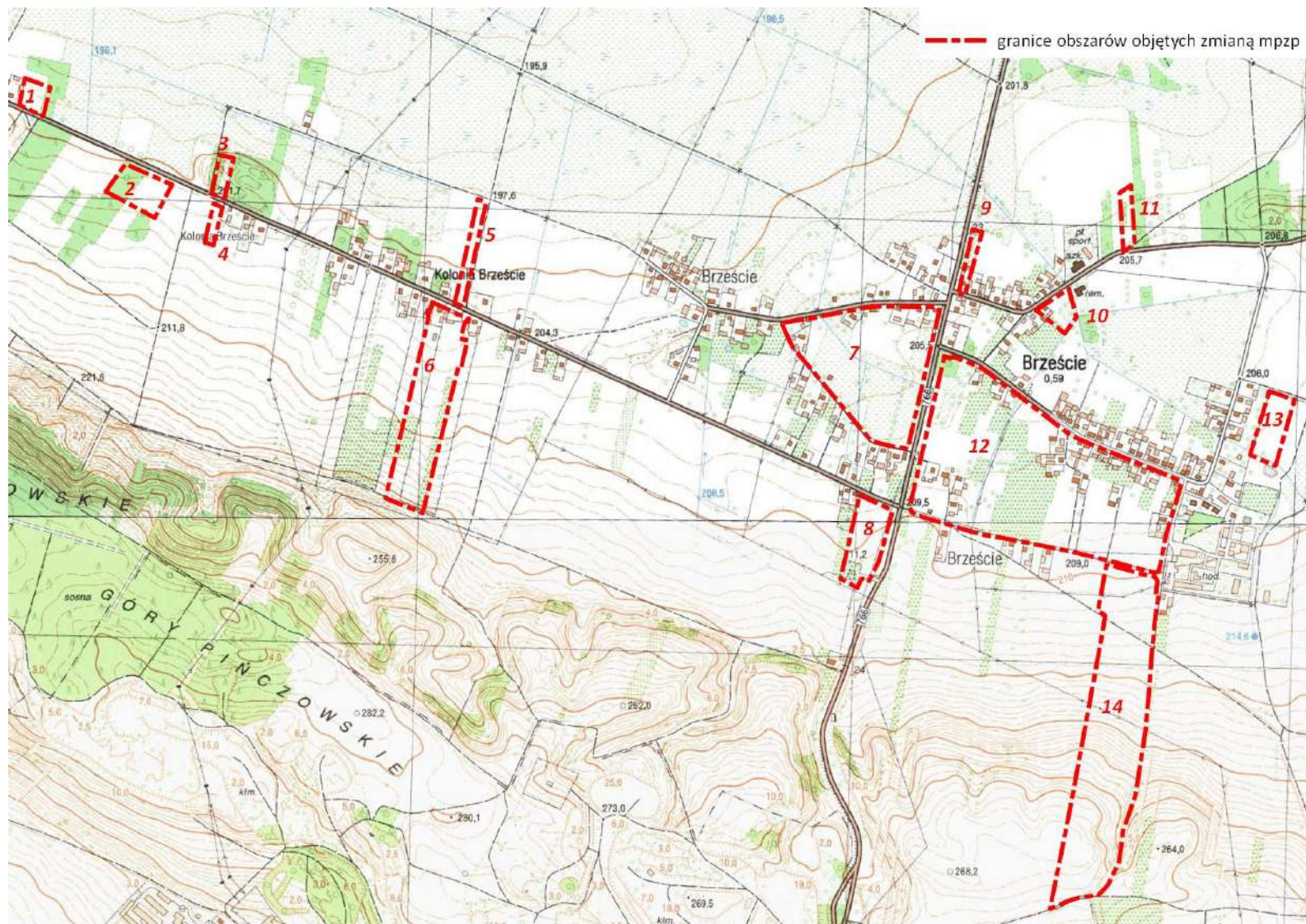
Część nr 10 – w południowo-wschodniej części zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z towarzyszącą zabudową gospodarczą. W rejonie tym tereny biologicznie czynne zagospodarowane są zielenią urządzoną. W północnej części znajduje się budynek, który jest w trakcie realizacji lub remontowany, wokół tego obiektu występują nieużytki ze zdewastowaną zielenią. W południowej części znajduje się zarastający (niewielki) zbiornik wód powierzchniowych, w rejonie którego występuje zieleni wysoka.

Część nr 11 – część zachodnia i centralna to nieużytek z zielenią wysoką, stanowiąca samosiejki z pobliskiego lasu, część zachodnia to fragment niewielkiej powierzchni leśnej.

Część nr 12 – położona jest w rejonie drogi wojewódzkiej. Teren w znacznym stopniu zabudowany, występuje zabudowa siedliskowa z towarzyszącą zabudową gospodarczą oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Tereny biologicznie czynne to głównie pola uprawne. Dostyć liczne zespoły zieleni wysokiej. W północno-zachodnim narożniku grunty leśne pozbawione drzew tzw. płazowizna.

Część nr 13 – teren niezabudowany obejmujący pola uprawne.

Część nr 14 – teren niezabudowany, głównie pola uprawne lokalnie sady. W południowej części nieużytki z dużą ilością zieleni wysokiej. Wzdłuż zachodniej granicy niewielka powierzchnia leśna.



Rys. 13 Położenie obszaru objętego mpzp



Rys. 14 Zagospodarowanie terenu

Tereny objęte planem położone są w trzech jednostkach geomorfologicznych: Dolina Nidy, Niecka Połaniecka i Garb Pińczowski (Rys. 15).

Dolina Nidy (342.25) – kraina geograficzna w Polsce, na południu województwa świętokrzyskiego. Wchodzi w skład Niecki Nidziańskiej. Obejmuje środkową i dolną część doliny rzeki Nidy.

Ma długość ok. 65 km i szerokość od 2 do 6 km, z trzema przewężeniami: pomiędzy miejscowościami Sobowice i Kopernia, między Młodzawami i Krzyżanowicami oraz pomiędzy Brzeźnem i Sobkowem.

Dno doliny jest podmokłe i płaskie. Ustane jest glebami madowymi. Występują tu również torfy, głównie w dawnych starorzeczach. Miejscami zachowały się fragmenty tarasów piaszczystych. Wznoszą się one na wysokość ok. 12-15 m ponad tarasem zalewowym.

W Dolinie Nidy występują liczne łąki i pastwiska. Najważniejsze ośrodki regionu to Pińczów, Wiślica i Nowy Korczyn.

Z Doliną Nidy związany jest historyczny region Ponidzia. Obejmuje on jednak znacznie większy obszar niż sama Dolina Nidy.

Niecka Połaniecka (342.28) – rozległe zapadlisko na terenie powiatu staszowskiego w południowo-wschodniej części województwa świętokrzyskiego.

Stanowi północno-wschodnią część Niecki Nidziańskiej - obniżenie pochylone ku Wiśle. Wysokości powierzchni terenu wahają się w granicach 180–230 m.

Liczne złoża surowców mineralnych: mioceńskie gipsy (złoża siarki), iły i piaski, miejscami piaskowiec (sarmat) lub margle kredowe.

Dla gipsów charakterystyczne są zjawiska krasowe, osią Niecki połanieckiej płynie Wschodnia, główne miasto — Staszów.

Garb Pińczowski (342.27, nazywany też *Garbem Wójczańsko-Pińczowskim*) – wypiętrzenie znajdujące się w województwie świętokrzyskim.

Jest położone pomiędzy Niecką Solecką i Niecką Połaniecką. Stanowi część Niecki Nidziańskiej. Wysokość najwyższych położonych punktów dochodzi do 330 m n.p.m.

Garb zbudowany jest głównie z margli kredowych. Występują tu także utwory z miocenu, m.in. gipsy i wapień litotamniowe.

W przeważającej części jest to teren rolniczy. Niewielkie lasy występują w zachodniej części regionu.

Część nr 1 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych, położony na rzędnej ok. 198 m n.p.m. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 2 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych, lekko nachylony w kierunku północnym położony na rzędnych ok 203 do 200 m n.p.m. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 3 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren położony w obrębie niewielkiego wału wydmowego. Na niewielkiej powierzchni wysokości względne dochodzą do 5 m. Teren leży na wysokości od ok. 200 do ok. 205 m n.p.m, w zachodniej części skarpa ok. 3 m. Stoki wału wydmowego i rejon skarpy mogą być narażone na uruchomienie powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 4 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych, lekko nachylony w kierunku północnym położony na rzędnych ok 204 do 202 m n.p.m. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 5 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych. Z uwagi na bardzo duże powierzchnie utwardzone, rzeźba terenu w znacznym stopniu przekształcona antropogenicznie, sztucznie wyrównana, miejscami nadsypana. Teren położony na rzędnej +/- 200 m n.p.m. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 6 – rejon północny i centralny położony w obrębie Doliny Nidy, rejon południowy położony w obrębie Garbu Pińczowskiego.

Z uwagi na dosyć duże zainwestowanie terenu, rzeźba jest częściowo przekształcona antropogenicznie. Teren wyraźnie nachylony w kierunku północnym. Najwyższy położony punkt znajduje

się w rejonie południowej granicy na rzędnej ok. 222 m npm, najniżej w rejonie południowej granicy na rzędnej 203 m npm. Na stosunkowo małej powierzchni wysokości względne osiągają prawie 20 m, niemniej jednak nie występują tu strefy zagrożone uruchomieniem powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 7 – teren położony w obrębie Doliny Nidy, w miejscach istniejącej zabudowy rzeźba przekształcona antropogenicznie.

Teren płaski, lekko nachylony w kierunku północno-zachodnim, położony na rzędnej ok. 205 m npm. W strefie centralnej bardzo słabo zaznaczona dolinka bezimiennego ciek. Nie występują zagrożenia uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 8 – w przewadze teren położony w obrębie Garbu Pińczowskiego, niewielki północny fragment znajdujący się w granicach Niecki Połanieckiej, a północny skrawek terenu położony jest w Dolinie Nidy.

Teren płaski, pozbawiany drobnych form morfologicznych, nachylony w kierunku północnym. Najwyżej położony punkt znajduje się w rejonie południowej granicy na rzędnej ok. 212 m npm, najniżej położony punkt znajduje się w rejonie północnej granicy na rzędnej ok. 208 m npm. Nie występują zagrożenia uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 9 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski, przekształcony antropogenicznie, położony na rzędnej nieco poniżej 205 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 10 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski, pozbawiony drobnych form morfologicznych, położony na rzędnej nieco powyżej 205 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 11 – położona w obrębie Doliny Nidy, teren płaski, pozbawiony drobnych form morfologicznych, położony na rzędnej ok. 205 m npm. Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

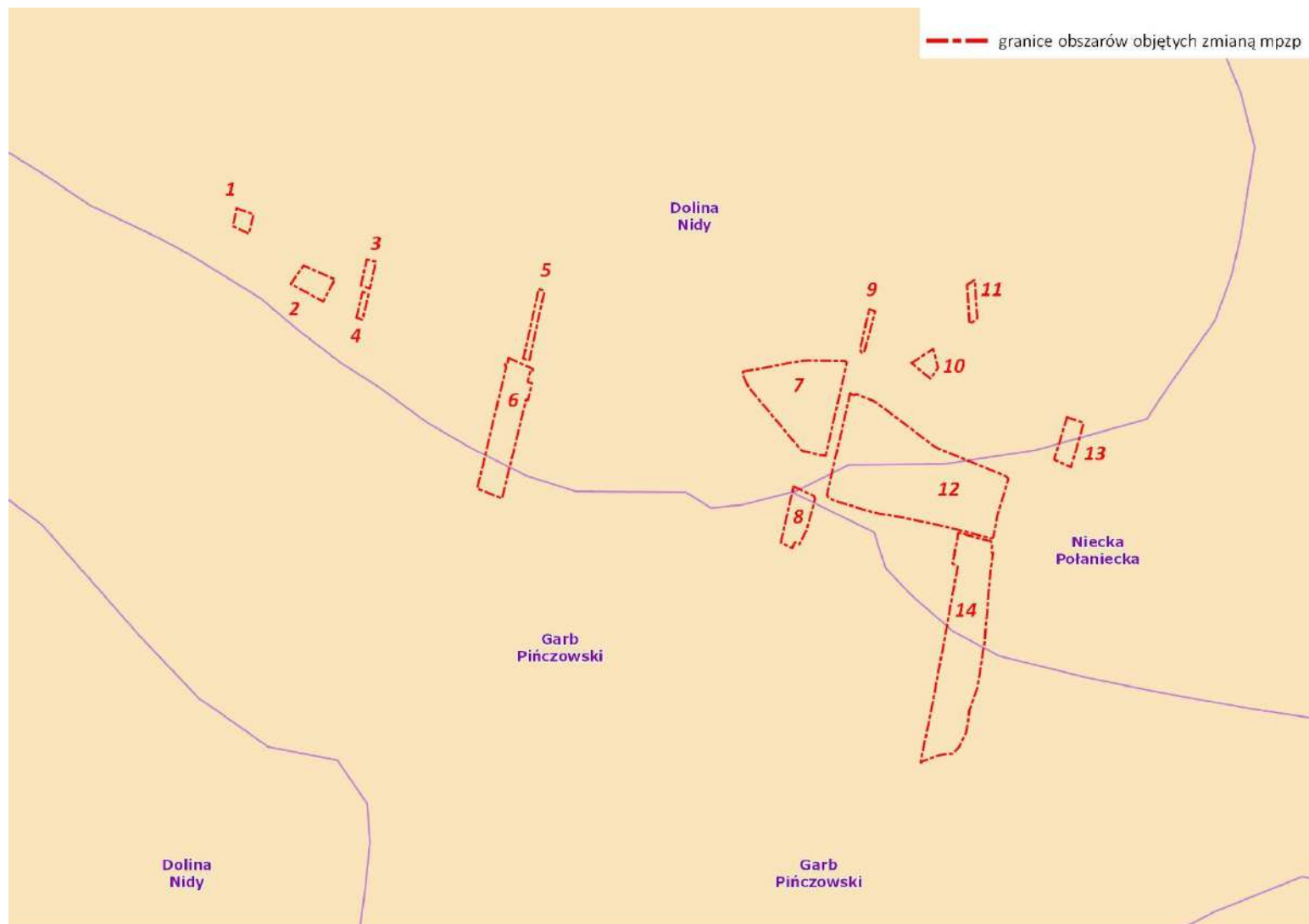
Część nr 12 – północny fragment położony w obrębie Doliny Nidy, a południowy w obrębie Niecki Połanieckiej. Teren w wyniku istniejącego zainwestowania ma miejscami przekształconą antropogenicznie rzeźbę. Rejony niezabudowane są płaskie, pozbawione drobnych form morfologicznych. Omawiany teren położony jest na rzędnych od ok. 210 do ok. 206 m npm., wykazuje lekkie nachylenie w kierunku północno-zachodnim.

Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 13 – północny fragment położony w obrębie Doliny Nidy, a południowy w obrębie Niecki Połanieckiej. Teren płaski pozbawiony drobnych form morfologicznych położony na rzędnej ok. 206 m npm.

Brak zagrożeń uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

Część nr 14 – północny fragment położony w obrębie Niecki Połanieckiej, a południowy w obrębie Garbu Pińczowskiego. Teren o urozmaiconej rzeźbie. Południowy fragment obejmuje partie szczytowe niewielkiego wzgórza, część centralna to strefa stokowa tego wzgórza. Na fragmencie wschodniej granicy przebiega wąwóz o wysokości ścian dochodzących do 5 m. Teren wykazuje wyraźne nachylenie w kierunków północnym. Najwyżej położony punkt znajduje się w rejonie południowej granicy na rzędnej 268 m npm, najniżej położony punkt znajduje się w rejonie północnej granicy na rzędnej nieco poniżej 210 m npm. Rejony położone w pobliżu w/w wąwozu zagrożone są uruchomieniem powierzchniowych ruchów masowych.



Rys. 15 Położenie terenu opracowania na tle jednostek geomorfologicznych

6.2 Warunki gruntowe w strefie przypowierzchniowej

Części nr: 1, 2, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13, w strefie przypowierzchniowej posiadają taką samą, jednorodną budowę geologiczną. Od powierzchni zalegają piaski i żwiry lodowcowe pochodzące z okresu zlodowacenia środkowopolskiego. Są to grunty nośne nadające się do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

W części nr 3 i 4 wyżej wymienione piaski i żwiry lodowcowe przykryte są cienką warstwą osadów eolicznych, które pochodzą z przełomu plejstocenu i holocenu. Piaski eoliczne to grunty drobnoziarniste, słabo zagęszczone o niezbyt korzystnych parametrach geotechnicznych do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

Część nr 6 charakteryzuje się pewnym zróżnicowaniem budowy geologicznej w strefie przypowierzchniowej. Rejon północny to opisane wyżej piaski i żwiry lodowcowe. Natomiast w rejonie południowym od powierzchni występują opoki margliste, margle, piaskowce i gezy. Są to utwory pochodzące z górnej kredy (mastrychtu), które nadają się do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

Granica pomiędzy wydzieleniami geologicznymi pokrywa się z granicą geomorfologiczną.

Część nr 14 – północny fragment tego terenu, w strefie przypowierzchniowej budują piaski i żwiry lodowcowe, centralny fragment opoki margliste, margle, piaskowce i gezy.

Natomiast najbardziej południowy fragment to lessy i lessy spiaszczone pochodzące z początku plejstocenu. Osady lessowe z uwagi na ich drobnoziarnisty skład, słabe skonsolidowanie, a co za tym idzie występowanie zjawiska zapadowości stanowią trudne podłoże dla posadowienia obiektów budowlanych.

6.3 Surowce mineralne

W obrębie terenu opracowania brak jest udokumentowanych złóż surowców mineralnych.

6.4 Wody podziemne

Zgodnie z podziałem hydrogeologicznym Polski Pińczów i jego otoczenie znajdują się w całości na obszarze regionu Nidziańskiego. Najgłębszymi rozpoznanymi wodami w granicach powiatu pińczowskiego są wody górnojurajskie. Margle i wapienie tego okresu stratygraficznego są zbiornikiem wód podziemnych o charakterze szczelinowym. Miąższość nawodnionych utworów górnej jury waha się od 105 – 148 m. Wody tych utworów odznaczają się swobodnym zwierciadłem wody, zalegającym na głębokościach 2-4 m. Wydajności studni są bardzo zmienne, od 0,8 do 122,0 m³/h.

Główny użytkowy poziom wodonośny regionu, stanowią wody szczelinowe górnej kredy (senonu, kampanu i mastrychtu) w spękanych opokach, marglach, gezach i wapieniach. Poziom ten odznacza się swobodnym zwierciadłem wody (tylko lokalnie utwory nieprzepuszczalne, młodsze zalegające na kredzie, powodują występowanie naporowego zwierciadła), zalegającym na głębokościach od 1 do 25 m.p.p.t. Miąższość górnokredowych utworów wodonośnych waha się od 27 do 66 m – co stanowi 10 do 20% całkowitej miąższości górnej kredy. Wydajności ujęć są zmienne wahając się od 0,47 do 43,8 m³/h. Poziom ten jest najpowszechniej eksploatowany na obszarze regionu. Jest on równocześnie poziomem zasilającym liczne na tym obszarze źródła. Poziom ten zasilany jest głównie opadami atmosferycznymi, czemu sprzyjają występowanie utworów kredowych na powierzchni oraz nieciągła i cienka na ogół pokrywa osadów czwartorzędowych.

Wody trzeciorzędowe – użytkowe – występują w utworach wodonośnych miocenu. Są to piaski, żwiry, piaskowce wapienno-piaskowe, wapienie organodetrytyczne, litotamniowe. Miąższość tych utworów waha się w granicach 7 – 40 m. Są to zwykle wody o swobodnym zwierciadle, występującym na głębokościach od 1 do 18 m. Zasobność tych utworów jest zmienna, wobec czego wydajności studni wahają się od 3 do 85 m³/h. W Pińczowie występują one w obrębie Garbu Pińczowskiego w wapieniach organodetrytycznych - litotamniowych. Tu miąższość warstwy wodonośnej w tych utworach sięga 10 – 20 m.

Utwory wodonośne czwartorzędu to głównie osady piaszczyste i piaszczysto-żwirowe doliny Nidy i dolin jej dopływów, a także podobne osady pochodzenia wodnolodowcowego, lodowcowego, rzadziej eolicznego występujące na wysoczyznach. Miąższość dolinowych warstw dochodzi do 20 m, a tworzące je aluwia są fałdalnie bardzo zmienne. Zwierciadło tych wód czwartorzędowych leży zwykle bardzo płytko, na głębokości 1 – 5 m a jego poziom uzależniony jest od poziomu zwierciadła wody w rzece.

Między tymi wodami a wodami w utworach kredowych, występuje więź hydrauliczna, ze względu na brak między nimi warstw izolujących. Tworzą one na znacznych obszarach wspólny poziom wodonośny. Miąższość wodonośnych utworów czwartorzędowych na wysoczyznach jest niewielka. Zwierciadło wody – z reguły swobodne i bardzo zmienne – zalega w tych utworach na głębokości 2 do 9 m. Wydajności są niskie.

Cały obszar opracowania położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 409 – Niecka Miechowska SE. W jego obrębie wyznaczone zostały obszary najwyższej i wysokiej ochrony wód podziemnych (ONO i OWO) o łącznej powierzchni 2404 km². Występowanie w granicach tego zbiornika wód podziemnych o charakterze szczelinowym (wody górnojurajskie i górnokredowe), a także szczelinowo-porowym (wody trzecio- i czwartorzędowe), słaba izolacja utworów wodonośnych od oddziaływania powierzchniowego lub jej brak, kontakty hydrauliczne pomiędzy wodami czwartorzędowymi a wodami starszych utworów, a także silnie rozwinięte zjawiska krasowe zarówno na powierzchni terenu jak i pod jego powierzchnią – całość tych czynników, składa się na wysoki stopień zagrożenia wód podziemnych regionu przez infiltrację zanieczyszczeń.

Toteż ochrona wód podziemnych winna obejmować w praktyce obszar całego GZWP Nr 409. Pińców i sąsiadujące z nim sołectwa znalazł się w całości w obszarze wysokiej ochrony zbiornika – ONO.

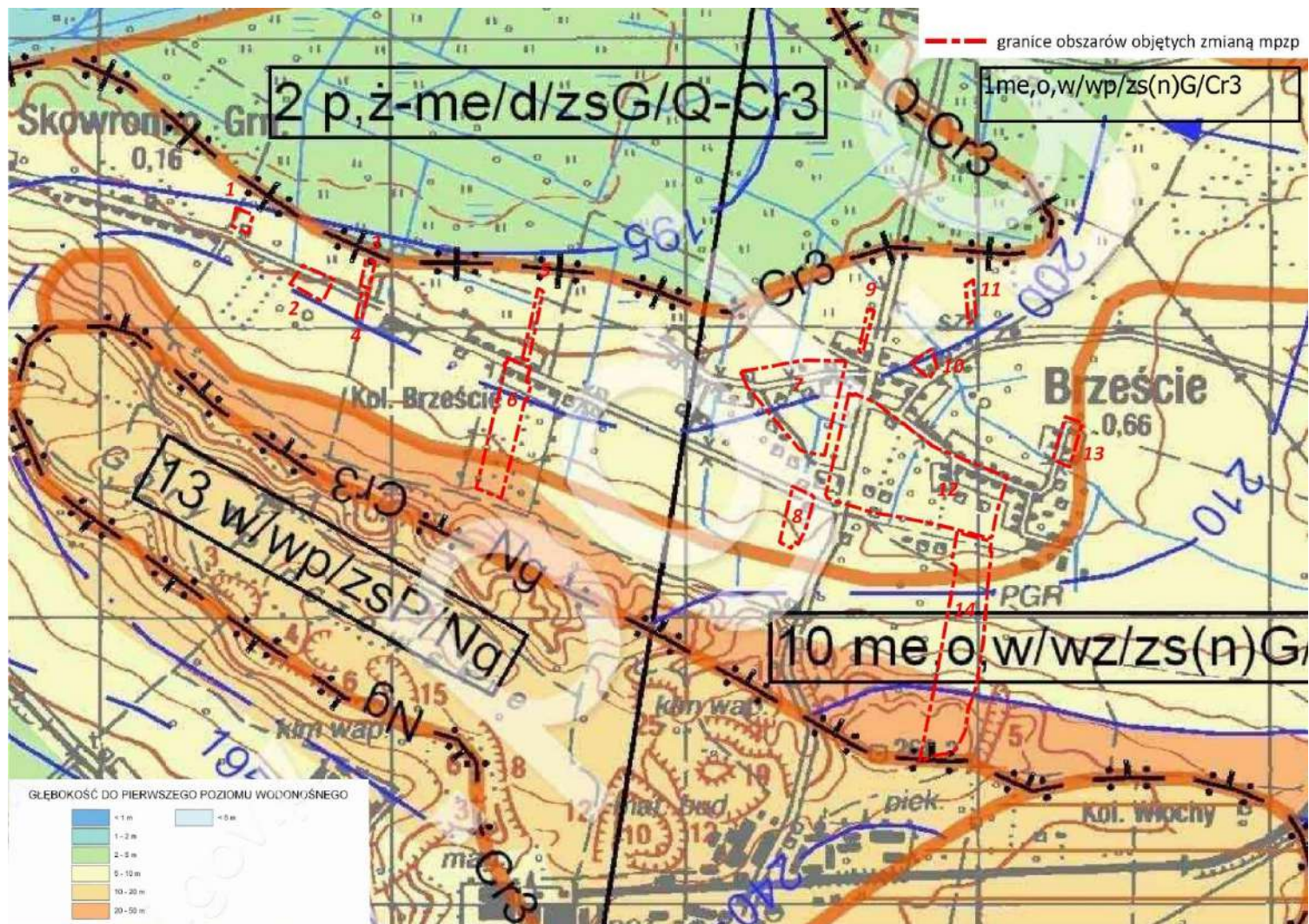
Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski – Pierwszy Poziom Wodonośny Hydrodynamika i Występowanie (PIG IB, 2008 r.) w obrębie obszaru objętego planem wody podziemne pierwszego poziomu występują na dość dużej głębokości, głównie w przedziale głębokości 5-10 m, miejscami w przedziale głębokości 20-50 m (Rys. 15). Zgodnie z w/w mapą teren opracowania położony jest w dwóch jednostkach hydrogeologicznych:

1me,o,w/wp/zs(n)G/Cr3 i 10me,o,w/wz/zs(n)G/Cr3 - pierwszy poziom wodonośny występuje na wysoczyźnie w utworach górnokredowych: marglach, opokach i wapieniach. Utwory kredowe odślaniają się na powierzchni terenu lub znajdują się pod przykryciem utworów czwartorzędowych. Charakter zwierciadła wody na większości obszaru kredowego jest swobodny, czasami znajduje się pod niewielkim naporem rzędu kilku metrów. Głębokość jego występowania jest zróżnicowana i zależy od morfologii terenu. Wszystkie rzeki na omawianym obszarze oddziałują drenująco na wody podziemne. Zasilanie piętra kredowego następuje przez bezpośrednią infiltrację wód opadowych. Krążenie wód w strefie wodonośnej odbywa się przez sieć spękań i szczelin. Wraz z zanikiem szczelinowości, skały praktycznie stają się nieprzepuszczalne.

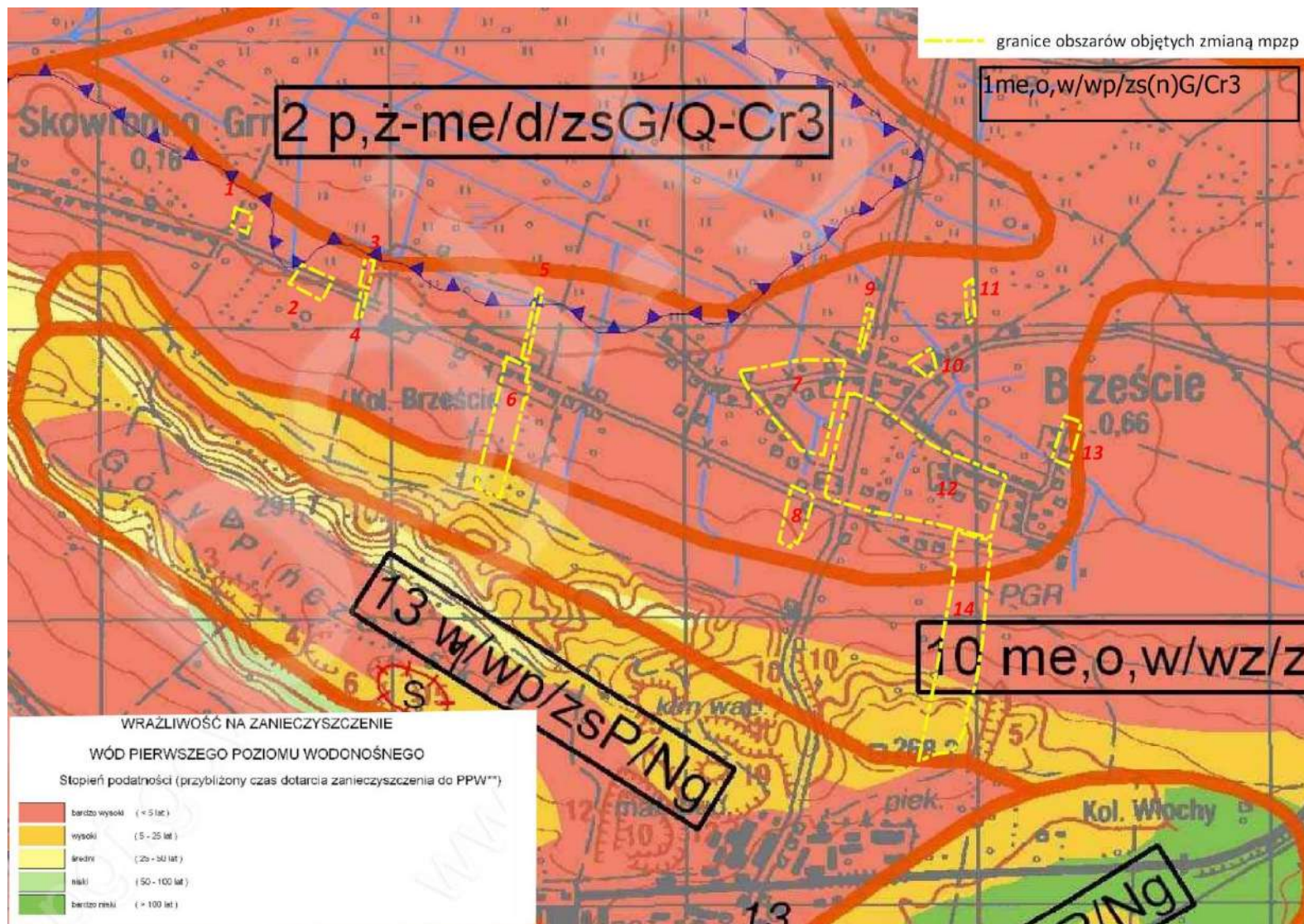
Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski – Wrażliwość na zanieczyszczenie (PIG IB, 2008 r.). Wody podziemne występujące w/w jednostkach, w przewodzie charakteryzują się bardzo wysoką wrażliwością na zanieczyszczenia, jedynie niewielkie (południowe fragmenty) części 6 i 14 posiadają wysoką wrażliwość na zanieczyszczenia (Rys. 16).

Zgodnie z definicją podaną w Ramowej Dyrektywie Wodnej, jednolite części wód podziemnych - obejmują te wody podziemne, które występują w warstwach wodonośnych o porowatości i przepuszczalności, umożliwiającą pobór znaczący w zaopatrzeniu ludności w wodę lub przepływ o natężeniu znaczącym dla kształtowania pożądanego stanu wód powierzchniowych i ekosystemów lądowych. Były to pojęcia całkowicie nowe w hydrogeologii.

Znaczący przepływ wód podziemnych wg RDW jest to taki przepływ, którego nie osiągnięcie na granicy JCWPd z wodami powierzchniowymi lub z ekosystemem lądowym powodowałoby znaczące pogorszenie ekologicznej lub chemicznej jakości wód powierzchniowych lub znaczną szkodę dla bezpośrednio zależnego od wód podziemnych ekosystemu lądowego. Pobór wód podziemnych znaczący w zaopatrzeniu ludności w wodę do spożycia jest to pobór wynoszący średnio ponad 10 m³/d albo pobór zaopatrujący co najmniej 50 osób.




Rys. 15 Wyrys z Mapy Hydrogeologicznej Polski – Pierwszy Poziom Wodonośny Hydrodynamika i Występowanie



Rys. 16 Wyrzys z Mapy Hydrogeologicznej Polski – Wrażliwość na zanieczyszczeni

Teren opracowania położony jest w granicach jednej JCWPd nr 100. Charakterystyka tej jednostki przedstawia się następująco:

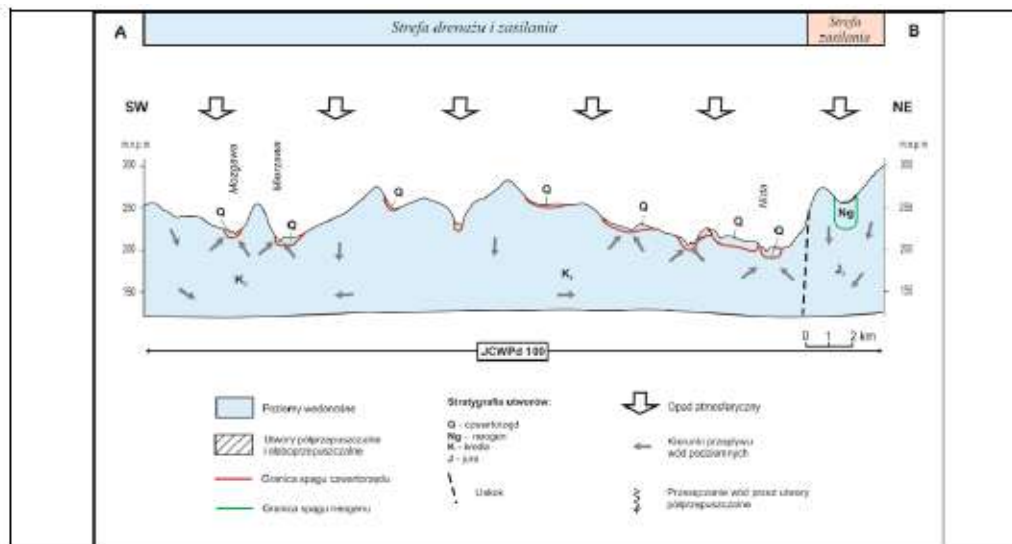
(źródło: <https://www.pgi.gov.pl/docman/psh/zadania-psh/jcwpd/jcwpd-60-79/4426-karta-informacyjna-jcwpd-nr-100/file.html>).

Numer JCWPd: 100	Powierzchnia JCWPd [km ²]: 2221.5	
Identyfikator UE:	PLGW2000100	
Położenie administracyjne		
Województwo	Powiat	Gminy
małopolskie	dąbrowski	Bolesław, Gręboszów
	miechowski	Kozłów, Książ Wielki
śląskie	zawierciański	Szczekociny (obszar wiejski cz. 1 i cz. 2), Żarnowiec
świętokrzyskie	buski	Busko-Zdrój (miasto), Busko-Zdrój (obszar wiejski), Nowy Korczyn, Solec-Zdrój, Stopnica (cz. 1), Wiślica
	jędrzejowski	Imielno, Jędrzejów (miasto), Jędrzejów (obszar wiejski), Małogoszcz (miasto), Małogoszcz (obszar wiejski), Nagłowice, Oksa, Sędziszów (miasto), Sędziszów (obszar wiejski), Stupia (Jędrzejowska), Sobków, Wodzisław
	kazimierski	Czarnocin, Kazimierza Wielka (obszar wiejski), Opatowiec
	kielecki	Chęciny (obszar wiejski), Chmielnik (obszar wiejski), Morawica
	pińczowski	Działoszyce (obszar wiejski), Kije, Michałów, Pińczów (miasto), Pińczów (obszar wiejski), Złota
	włoszczowski	Krasocin, Moskorzew, Radków, Secemin, Włoszczowa (obszar wiejski)
Współrzędne geograficzne	19°47'24.5647" - 20°52'34.6547" 50°17'04.6129" - 50°50'23.5068"	
Mapa z lokalizacją JCWPd		
		
Położenie geograficzne		
Region fizyczno-geograficzny (Kon-dracki, 2009)	Prowincja: Wyżyny Polskie (34)	
	Podprowincja: Wyżyna Małopolska (342)	
	Makroregion: Wyżyna Przedborska (342.1)	Mezoregiony: Niecka Włoszczowska (342.14) Pasma Przedborsko-Małogoskie (342.15)

		Wzgórza Łopuszańskie (342.16)		
	Makroregion: Niecka Nidziańska (342.2)	Mezoregiony: Płaskowyż Jędrzejowski (342.21) Wyżyna Miechowska (342.22) Płaskowyż Proszowicki (342.23) Garb Wodzisławski (342.24) Dolina Nidy (342.25) Niecka Solecka (342.26) Garb Pińczowski (342.27) Niecka Połaniecka (342.28)		
	Makroregion: Wyżyna Kielecka (342.3)	Mezoregion: Pogórze Szydłowskie (342.37)		
	Prowincja: Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym (51)			
	Podprowincja: Podkarpacie Północne (512)			
	Makroregion: Kotlina Sandomierska (512.4-5)	Mezoregiony: Nizina Nadwiślańska (512.41)		
Położenie hydrologiczne i hydrogeologiczne				
Dorzecze	Wisły			
Region wodny RZGW	Górnej Wisły RZGW Kraków			
Główna zlewnia w obrębie JCWPd (rząd zlewni)	Nida (II)			
Obszar bilansowy	K-05 Wisła od Dunajca do Wisłoki			
Region hydrogeologiczny (Paczyński, 1995)	X – środkowomałopolski, XI- nidziański; XIII- przedkarpacki			
Zagospodarowanie terenu (źródło: warstwa Corin Land Cover)				
% obszarów antropogenicznych	5,08			
% obszarów rolnych	75,40			
% obszarów leśnych i zielonych	18,62			
% obszarów podmokłych	0,22			
% obszarów wodnych	0,68			
HYDROGEOLOGIA				
Liczba pięter wodonośnych	4			
Charakterystyka pięter wodonośnych (od powierzchni terenu)				
Piętro czwartorzędowe	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośności	
	czwartorzęd	piaski, piaski ze żwirem	porowy	
	Charakter zwierciadła wody	Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu od – do [m]		
	swobodne	1-2		
	Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	
	5-25	0.003-0.36	0.02-10	-
	Typy chemiczne wód podziemnych (naturalne/ odbiegające od typów naturalnych)			
	<u>Typy naturalne:</u> HCO ₃ -Ca (wody wodorowęglanowo-wapniowe),			

HCO ₃ -SO ₄ -Ca (wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowe)				
Piętro neogeńskie (występuje lokalnie - północno-wschodnia część JCWPd)	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośca	
	neogen (miocen)	piaski	szczelinowo-porowy	
	Charakter zwierciadła wody	Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu od – do [m]		
	swobodne, częściowo napięte	5-20		
	Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	
	10-50	0.003-0.036	0.03-2	-
	Typy chemiczne wód podziemnych (naturalne/ odbiegające od typów naturalnych)			
	Typy naturalne: HCO ₃ -Ca (wody wodorowęglanowo-wapniowe)			
Piętro kredowe	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośca	
	kreda górna	margle	szczelinowy	
	Charakter zwierciadła wody	Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu od – do [m]		
	swobodne, lokalnie napięte	2-50		
	Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	
	10-100	0.003-0.36	0.03-20	-
	Typy chemiczne wód podziemnych (naturalne/ odbiegające od typów naturalnych)			
	Typy naturalne: HCO ₃ -Ca (wody wodorowęglanowo-wapniowe), HCO ₃ -Ca-Mg (wody wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe)			
Piętro jurajskie (występuje lokalnie – w północno-wschodniej części JCWPd)	Stratygrafia	Litologia	Charakterystyka wodonośca	
	jura górna	wapienie, margle	szczelinowo-krasowy, szczelinowy	
	Charakter zwierciadła wody	Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu od – do [m]		
	swobodne, lokalnie napięte	5-40		
	Parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej			
	miąższość od –do	wsp. filtracji od -do	przewodność	odsączalność/ zasobność sprężysta średnia
	[m]	[m/h]	[m ² /h]	
	10-150	0.003-0.36	0.03-40	-
	Typy chemiczne wód podziemnych (naturalne/ odbiegające od typów naturalnych)			
	Typy naturalne: HCO ₃ -Ca-Mg (wody wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowe)			
Zagrożenie suszą (źródło: IMGW)		Liczba niżówek (susze hydrologiczne) w latach 1951-2000:		

<p>Zagrożenie podtopieniami (źródło: Mapa obszarów zagrożonych podtopieniami, 2007)</p>	<p style="text-align: center;">8-15</p> 
<p>Schemat krążenia wód</p>	
<p>Zasilanie warstw wodonośnych odbywa się przez infiltrację opadów atmosferycznych. Moduł infiltracji efektywnej jest bardzo zróżnicowany przestrzennie. Zależy od wielkości opadów i przepuszczalności skał odstawiających się na powierzchni terenu. Średnia jego wartość jest zbliżona do modułu odpływu podziemnego ze zlewni Nidy i wynosi około $270 \text{ m}^3/\text{d} \cdot \text{km}^2$.</p> <p>W północno-zachodniej części JCWPd, na odcinku gdzie jej granica biegnie wzdłuż północno-wschodniej granicy niecki miechowskiej ma miejsce niewielki dopływ boczny z sąsiedniej JCWPd nr 101. Pozostałe granice są hydrodynamiczne i biegną po działach wód podziemnych, które z pewnym przybliżeniem pokrywają się z działami wód powierzchniowych zlewni cząstkowej rzeki Nidy poniżej ujścia Czarnej Nidy. Naturalnymi strefami drenażu wewnątrz JCWPd są rzeki i ciek powierzchniowe z tym, że dla głębiej położonych warstw wodonośnych są to głównie rzeka Nida i jej dopływ Mierzawa. Funkcję drenażu pełnią również liczne ujęcia wód podziemnych (studnie wiercone i kopane). Kierunki krążenia wód podziemnych są często bardzo skomplikowane ze względu na zróżnicowaną przepuszczalność warstw wodonośnych i występowanie pomiędzy nimi utworów półprzepuszczalnych. Generalnie jednak wody wszystkich pięter/poziomów wodonośnych odpływają do naturalnych stref drenażu. Oddziaływanie ujęć zaburza naturalne kierunki krążenia wód podziemnych tylko lokalnie i na niewielkich obszarach. We wschodniej części terenu, w rejonie Buska-Zdroju zmiany ciśnienia piezometrycznych spowodowane eksploatacją leczniczych wód siarczkowych z poziomu górnokredowego (piaskowców i piasków cenomanu) powodują miejscami mieszanie się wód stódkich i zmineralizowanych.</p>	



Ekosystemy wód powierzchniowych i ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych

Udział zasilania podziemnego w odpływie całkowitym rzek w obrębie JCWPd	51%
Ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych (źródło: warstwa GIS)	Mokradła (28% powierzchni obszarów chronionych)
Ocena stanu JCWPd, w zależności od oddziaływań wód podziemnych na ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych, 2012 r.	dobry DW (dostateczna wiarygodność)

Obszary chronione w granicach JCWPd

Rezerwaty:

- Gaj
- Lubcza
- Polana Polichno
- Wroni Dół
- Skorocice
- Krzyżanowice
- Pieczyska
- Grabowiec
- Winiary Zagojskie
- Góry Wschodnie
- Owczary
- Kwiatówka
- Lipny Dół koło Książa Wielkiego
- Skotniki Górne
- Przęślin
- Skowronno
- Wzgórza Sobkowskie

Sieć Natura 2000 - specjalne obszary ochrony siedlisk:

PLH260003

Ostoja Nidziańska

PLH260029	Ostoja Kozubowska						
PLH260027	Ostoja Gaj						
PLH260017	Dolina Górnej Mierzawy						
PLH260013	Dolina Białej Nidy						
PLH260034	Ostoja Szaniecko-Solecka						
PLH260020	Dolina Mierzawy						
PLH120056	Kwiatówka						
PLH260033	Ostoja Stawiany						
PLH260032	Ostoja Sobkowsko-Korytnicka						
<u>Sieć Natura 2000 - obszary specjalnej ochrony ptaków:</u>							
PLB260001	Dolina Nidy						
Antropopresja							
Leje depresji (lej regionalny-lokalny) związane z poborem wód podziemnych, odwodnieniami kopalnianymi, wpływem aglomeracji itp. (źródło: Mapa hydrogeologiczna Polski 1:50 000, Aktualizacja warstw informacyjnych bazy danych GIS Mapy hydrogeologicznej Polski "hydrodynamika głównego użytkowego poziomu wodonośnego (GUPW) i pierwszego poziomu wodonośnego (PPW)", 2012.)	Leje depresji z odwodnienia górniczego o charakterze lokalnym.						
Ingresja lub ascenzja wód słonych do wód podziemnych	We wschodniej części JCWPd istnieje kontakt wód słodkich i zmineralizowanych.						
Sztuczne odnawianie zasobów	Brak						
Pobór wód [tys m³ rok] – pobór rejestrowany – rok 2011							
dla zaopatrzenia ludności w wodę, przemysłu i inne	5 039,37						
z odwodnienia kopalnianego	1 623,97						
Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania [m³/d]							
zasoby	202 847						
% wykorzystania zasobów	9						
Obszarowe źródła zanieczyszczeń							
Obszary szczególnie narażone na zanieczyszczenia azotanami pochodzenia rolniczego (źródło: warstwa GIS – OSN (Obszary Szczególnie Narażone))	Brak						
Obszary zurbanizowane	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>Miasta o liczbie mieszkańców od 10 tys. do 50 tys.</td> <td>Pińczów, Jędrzejów, Busko-Zdrój</td> </tr> <tr> <td>Miasta o liczbie mieszkańców od 50 tys. do 200 tys.</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Miasta o liczbie mieszkańców powyżej 200 tys.</td> <td>-</td> </tr> </table>	Miasta o liczbie mieszkańców od 10 tys. do 50 tys.	Pińczów, Jędrzejów, Busko-Zdrój	Miasta o liczbie mieszkańców od 50 tys. do 200 tys.	-	Miasta o liczbie mieszkańców powyżej 200 tys.	-
Miasta o liczbie mieszkańców od 10 tys. do 50 tys.	Pińczów, Jędrzejów, Busko-Zdrój						
Miasta o liczbie mieszkańców od 50 tys. do 200 tys.	-						
Miasta o liczbie mieszkańców powyżej 200 tys.	-						
Ocena stanu JCWPd, 2012 r.							
Stan ilościowy	dobry						
Stan chemiczny	dobry						
Ogólna ocena stanu JCWPd	dobry						
Ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych	niezagrożona						
Przyczyna zagrożenia nieosiągnięcia celów środowiskowych	-						

Przebieg oddziaływań na JCWPd	
Presja na stan ilościowy	Ujęcia wód podziemnych. Oddziaływanie lokalne.
Presja na stan chemiczny	Miejscowości Sędziszów, Jędrzejów (wysypisko komunalne w Potoku Małym), Pińczów (zakłady przetwórstwa owocowego „GOMAR”), Busko-Zdrój. Zanieczyszczenia lokalne.

6.5 Wody powierzchniowe

Obszar gminy Pińczów położony jest w całości w granicach dorzecza Nidy. Nida – lewy dopływ Wisły, wypływa pod Moskarzewem, na wysokości ok. 268 m n.p.m., jako Biała Nida, która po przyjęciu w Żernikach dopływu – Czarnej Nidy, staje się Nidą. Uchodzi do Wisły w rejonie Nowego Korczyna.

Podstawowa charakterystyka hydrologiczna rzeki jest następująca:

- długość rzeki - 151,2 km
- powierzchnia dorzecza - 3865,0 km²
- wysokość w zlewni max - 612 m n.p.m.
- wysokość w zlewni min - 167 m n.p.m.
- średnie nachylenie min zlewni - 7,1‰
- spadek rzeki - 0,67 %
- przepływ (wodowskaz Pińczów) w roku hydrologicznym:

WWQ = 360 m³/s

SWQ = 174 m³/s

SSQ = 17,4 m³/s

SNQ = 5,94 m³/s

NNQ = 3,40 m³/s

Przez część nr 7 i 12 przepływają bezimienne cieki (rowy melioracyjne), w pozostałych częściach terenu opracowania brak jest przejawów wód powierzchniowych.

Teren opracowania położony jest poza strefą zagrożenia powodziowego.

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną podstawowa jednostka gospodarki wodnej (łącznie z ochroną środowiska) w myśl polskiego prawa wodnego to jednolita część wód (JCW). Jednolita część wód jest pojęciem obejmującym zarówno zbiorniki wód stojących, jak i cieki, a także przybrzeżne fragmenty wód morskich i wody podziemne.

Prawo wodne jednolite części wód dzieli na jednolite części wód powierzchniowych – JWCP (wśród nich wyodrębniając również jednolite części wód przybrzeżnych lub przejściowych oraz jednolite części wód sztucznych lub silnie zmienionych) i jednolite części wód podziemnych – JWCPd. Jednolitą częścią wód powierzchniowych jest oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych: jezioro (włączając w to inne naturalne zbiorniki, np. naturalne stawy, sztuczny zbiornik wodny, ciek (struga, strumień, potok, rzeka, kanał), a także fragment morskich wód wewnętrznych, przejściowych lub przybrzeżnych. Większe cieki dzielone są na mniejsze odcinki stanowiące JCWP. Za JCWPd uznaje się określoną objętość wód podziemnych znajdującą się wewnątrz warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Podział na JCWP naturalne i silnie zmienione lub sztuczne znajduje swoje odzwierciedlenie w klasyfikacji jakości wód – dla naturalnych części wód wyznacza się ich stan ekologiczny, podczas gdy dla silnie zmienionych (np. w znacznym stopniu uregulowanych lub przekształconych w zbiornik zaporowy) i sztucznych części wód – potencjał ekologiczny.

Zgodnie z danymi KZGW teren opracowania położony jest w jednej JCWP (Tab. 4):

Tab. 4 Charakterystyka JCWP na terenie opracowana

Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)		Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Cel środowiskowy	Zagrożenie dla osiągnięcia celów środowiskowych
Europejski kod JCWP	Nazwa JCWP					
RW20007216549	Struga Podłęska	naturalna część wód	zły	zagrożona	osiągnięcie co najmniej dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód	nierozpoznana presja

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911) analizowane jest w zasięgu zlewni jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) Struga Podłęska RW20007216549. Powierzchnia ww. zlewni wynosi 132,98 km². Jest to jednolita część wód o statusie naturalnej części wody, której stan oceniono jako zły. Celem środowiskowym, określonym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r., ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego i co najmniej dobrego stanu chemicznego. Oceniono, że istnieje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. Dla przedmiotowej części wód ustalono derogacje zgodnie z art. 4(4)-1 ze względu na Brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Zakładany termin osiągnięcia celów środowiskowych: 2027 r.

6.6 Warunki klimatyczne

Na obszarze Niecki Nidziańskiej najczęściej występują masy powietrza polarno – morskiego - 64,8% oraz polarno – kontynentalnego – 19,7 % dni w roku. Powietrze arktyczne pojawia się z częstotliwością 5,9 % a zwrotnikowe 3,09 %. Inne rodzaje mas powietrza występują z częstotliwością 6,6 % w roku.

W zależności od typu regionalizacji klimatycznej, Pińczów i otaczające go tereny, zaliczane są albo do Małopolskiego regionu klimatycznego (Martyn, Okołowicz), albo do Częstochowsko – Kieleckiej dzielnicy klimatycznej (Gumiński).

Niecka Nidziańska jest pod względem termicznym obszarem przejściowym między Kotliną Sandomierską a Wyżynami Krakowsko-Częstochowską i Kielecko– Sandomierską.

Średnia roczna temperatura wynosi 7,2 °C. Istotnym czynnikiem termicznym dla ogrodnictwa i rolnictwa, są terminy występowania przymrozków. Ich średnie wartości są dla terenu gminy następujące:

- pierwsze przymrozki jesienne – 15.X.
- ostatnie przymrozki wiosenne – 3.V.
- średnia długość okresu bez przymrozków – 166 dni/rok
- średnia liczba dni z przymrozkami – 128,9

Natomiast średnia liczba dni mroźnych wynosi 49,2 /rok, zaś dni gorących 35,8.

Na obszarze Niecki Nidziańskiej dominują wiatry zachodnie i północno– zachodnie. Siła i kierunki wiatrów modyfikowane są lokalnym ukształtowaniem powierzchni. Mała lesistość obszaru wyklucza większy wpływ powierzchni leśnych na kierunki ruchu powietrza.

Średnie roczne sumy opadów oscylują na terenie Niecki Nidziańskiej w granicach 550-650 mm. Liczba dni z opadem waha się od 120 do 160 w roku.

Najintensywniejsze zachmurzenie występuje zimą i wiosną, najmniejsze na przełomie lata i jesieni.

6.7 Powietrze atmosferyczne, hałas, wibracje, promieniowanie elektromagnetyczne

Na terenie gminy podstawowe źródła emisji zanieczyszczeń atmosferycznych to procesy grzewcze oraz komunikacja samochodowa. W gminie Pińczów w dalszym ciągu dużo palenisk indywidualnych korzysta z węgla kamiennego i koksu.

Zanieczyszczenia charakterystyczne dla procesu urbanizacji to pyły i gazy: SO₂, NO_x, CO₂, CO, NH₃, węglowodory.

Zanieczyszczenia komunikacyjne i przemysłowe różnią się składem ilościowym. W procesach spalania w energetyce przeważają: SO₂, NO_x, CO₂ i CO; w procesach spalania w przemyśle: CO, CO₂, SO₂, NO_x; w procesach produkcyjnych: węglowodory, NH₃, NO_x, SO₂; w dystrybucji paliw - węglowodory; w zagospodarowaniu i unieszkodliwianiu odpadów: węglowodory, NH₄, NO_x, CO; w rolnictwie i przyrodzie - węglowodory i NH₃. Charakterystycznymi związkami emitowanymi z komunikacji są: CO, NO_x (NO i NO₂), węglowodory, CO₂, SO₂, sadze, popioły, pyły zawierające toksyczne metale ciężkie: ołów, cynk, arsen, selen, mangan.

Stężenie głównych zanieczyszczeń powietrza charakteryzuje zmienność w ciągu roku. Istnieje związek pomiędzy panującymi warunkami klimatycznymi oraz wysokim udziałem energetycznego spalania paliw w emisji zanieczyszczeń, szczególnie dwutlenku siarki i pyłu. W rejonach wiejskich szczególnie w okresach prac polowych (czyli okresowo) zwiększa się stężenie pyłu.

Oceny jakości powietrza wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. W założeniach do projektu ustawy o zmianie ustawy – prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (przygotowanych w związku z planowaną transpozycją, do prawa polskiego, Dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy) przyjęto, że od stycznia 2011 r. dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnianych w ocenach jakości powietrza obowiązuje nowy podział kraju na strefy. W nowym układzie, dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnionych w ocenie, tj.: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO₂, NO_x), tlenku węgla (CO), benzenu (C₆H₆), ozonu (O₃), pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 oraz zawartości w pyle zawieszonym PM10: ołowiu (Pb), arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni) i benzo(a)pirenu (B(a)P), strefę stanowią:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tys.,
- miasto (niebędące aglomeracją) o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys.,
- pozostały obszar województwa, niewchodzący w skład aglomeracji i miast powyżej 100 tys. mieszkańców.

Kryteriami klasyfikacji stref są:

- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu (z uwzględnieniem dozwolonej liczby przekroczeń poziomu dopuszczalnego, określonego dla niektórych zanieczyszczeń),
- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji,
- poziomy docelowe dla niektórych substancji,
- poziomy celów długoterminowych (dla ozonu).

Wartość poszczególnych marginesów tolerancji (określonych dla SO₂, NO₂, PM10, Pb, CO, benzenu) w ostatnich latach była stopniowo zmniejszana aż do osiągnięcia poziomu stężeń dopuszczalnych.

Zanieczyszczeniem, dla którego będzie uwzględniany margines tolerancji jest pył PM2,5.

W 2018 rok WIOŚ Kielce wykonał roczną ocenę jakości powietrza dla województwa świętokrzyskiego.

Tab. 6 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia (źródło: WIOŚ Kielce)

Lp.	Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											
		SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	O ₃	As	Cd	Ni	BaP	PM2,5
1.	Strefa świętokrzyska	A	A	C	A	A	A	A	A	A	A	C	A

Tab. 7 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin (źródło: WIOŚ Kielce)

Lp.	Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń w strefie		
		SO ₂	NO _x	O ₃
1.	Strefa świętokrzyska	A	A	A

W rejonie omawianego terenu nie istnieje zintegrowana sieć punktów pomiarowych na podstawie, której możliwe byłoby dokonanie oceny stanu jakości powietrza atmosferycznego.

Czynnikami decydującymi o czystości powietrza na terenie opracowania są: przestrzenny i czasowy rozkład zanieczyszczeń powstających w efekcie bytowania i działalności człowieka oraz warunki wymiany powietrza (kierunki i siła wiatrów oraz charakter zagospodarowania terenu). Pod względem rozkładu przestrzennego do głównych źródeł emisji zalicza się: przede wszystkim źródła liniowe (transportowe) w mniejszym stopniu źródła punktowe (energetyczne i technologiczne) oraz źródła powierzchniowe (komunalno-bytowe).

W granicach opracowania nie występują zarówno liniowe, jak i punktowe źródła emisji zanieczyszczeń, które powodowałyby ich ponadnormatywne stężenia. Niemniej jednak w rejonie terenu nr 5 i 6 okresowo może występować pogorszenie stanu higieny atmosfery, które jest wynikiem istnienia bazy magazynowo-składowej oraz dużego zespołu szklarni. Również nieco gorszy stan higieny atmosfery (bez przekroczeń dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń) może występować na terenach przylegających do drogi wojewódzkiej.

Klimat akustyczny

Hałas występujący w środowisku w granicach terenu opracowania można podzielić na dwie kategorie:

- hałas przemysłowy,
- hałas komunikacyjny.

Zagrożenie hałasem przemysłowym na terenie opracowania związane jest z nielicznymi obiektami usługowymi, na terenach 5 i 6. Źródła hałasu stanowią tu prace przeładunkowe oraz transport wewnętrzny. Hałas ten występuje okresowo, ewentualne przekroczenia dopuszczalnej normy emisji mają mały zasięg i prawdopodobnie nie wykraczają poza w/w tereny usługowe.

Istniejąca zabudowa mieszkaniowa nie jest źródłem ponadnormatywnych emisji hałasu. Na hałas komunikacyjny narażone są tereny położone w rejonie drogi wojewódzkiej (nie występują tu ponadnormatywne natężenia hałasu).

Wibracje

W granicach opracowania nie występują źródła drgań.

Promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące

Źródłami promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są wszystkie urządzenia i instalacje, w których następuje przepływ prądu, np.:

- sieci elektroenergetyczne w tym linie wysokiego napięcia,
- stacje elektroenergetyczne,
- nadajniki i stacje radiowe i telewizyjne,
- stacje bazowe telefonii komórkowej analogowej,
- urządzenia radiowo-nawigacyjne (radarowe),
- urządzenia emitujące pole elektromagnetyczne pracujące w zakładach przemysłowych, placówkach naukowo-badawczych, ośrodkach medycznych oraz będące w dyspozycji miejskiej policji i straży pożarnej.

Na terenie objętym opracowaniem źródłem promieniowania elektromagnetycznego są linie elektromagnetyczne średniego napięcia, które przebiegają przez centralną część części nr 12 oraz bardzo

mały fragment części nr 8. W obrębie pozostałych części obszaru objętego planem tego typu obiekty nie występują.

6.8 Szata roślinna i świat zwierzęcy

Zgodnie z definicją J. M. Matuszkiewicza (Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGiPZ PAN, Warszawa, 2008) pod pojęciem **potencjalnej roślinności naturalnej** rozumie się hipotetyczny stan roślinności, opisany fitosocjologicznymi jednostkami zbiorowisk roślinnych, jaki mógłby być osiągnięty na drodze naturalnej sukcesji pierwotnej lub wtórnej, gdyby oddziaływania człowieka zostały wyeliminowane, a właściwa dla danego regionu roślinność mogła w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez zróżnicowane siedliska. Zakłada się przy tym, że stan ten rozpoznaje się dla aktualnego zróżnicowania siedlisk, uwzględniając zmiany w siedliskach, jakie spowodowała dotychczasowa działalność człowieka. Skutkiem tego pojęcie "potencjalnej roślinności naturalnej" nie jest tożsame z pojęciem "roślinności pierwotnej". Zakłada się także pominięcie czynnika czasu, koniecznego dla realizacji procesów sukcesyjnych w warunkach realnych. Z tych powodów "potencjalna roślinność naturalna" nie jest prognozowanym stanem roślinności w przyszłości, lecz opisuje aktualny potencjał biologiczny siedlisk.

Według Mapy potencjalnej roślinności naturalnej (J. M. Matuszkiewicz, IGiPZ PAN, Warszawa, 2008) przeważająca część terenu opracowania położona jest w grupie eutroficznych lasów liściastych (rząd I), grupa grądów (rząd II) w jednostce kartograficznej potencjalnej roślinności naturalnej - grąd subkontynentalny, odmiana małopolska, forma wyżynna, seria żyzna (*Tilio-Carpinetum*), południowe fragmenty części nr 6 i 14 położone są w grupie eutroficznych lasów liściastych (rząd I), świetliste dąbrowy (rząd II) w jednostce kartograficznej potencjalnej roślinności naturalnej – świetlista dąbrowa, postać wyżynna (*Potentillo albae-Quercetum rosetosum gallicae*).

Tilio-Carpinetum - Występuje w warunkach klimatu umiarkowanie kontynentalnego; podłoże i gleby takie jak w charakterystyce grądu środkowoeuropejskiego. Gatunki główne w drzewostanie – grab, dąb szypułkowy, lipa drobnolistna; gatunki domieszkowe: klon pospolity, świerk (w południowej i północno-wschodniej Polsce), buk i jodła (na południu), dąb bezszypułkowy, kolon jawor, brzozy – brodawkowata i omszona, osika i jabloń dzika oraz modrzew polski (w granicach zasięgu); na siedliskach wilgotnych również jesion, olsza czarna oraz wiązy – górski, polny i szypułkowy. Warstwa krzewów może być w różnym stopniu rozwinięta, zazwyczaj jest lepiej wykształcona na siedliskach żyzniejszych i wilgotniejszych. Oprócz podrostu drzew w jej skład wchodzi: leszczyna pospolita, trzmieliny – pospolita i brodawkowata, kruszyna pospolita, czeremcha zwyczajna, głóg jednoszyjkowy, suchodrzew pospolity, kalina koralowa i jarząb pospolity, rzadziej inne gatunki, np. wawrzynek wilczełyko, czy kłokoczka południowa (w południowych rejonach Polski). W czasie aspektu wczesnowiosennego warstwę zielną wypełniają takie gatunki jak: zawilce – gajowy i żółty, przylaszczka pospolita, groszek wiosenny, kokorycze – pusta i pełna, rutewka zdrojowata, ziarnopłon wiosenny i miodunka ćma. W przeciętnych warunkach siedliskowych do najczęściej występujących gatunków rozwijających się w okresach późniejszych należą: gwiazdnica wielkokwiatowa, gajowiec żółty, podagrycznik pospolity, prosownica rozpierzchła, dąbrówka rozłogowa, czworolist pospolity, przytulia (marzanka) wonna, czerniec gronkowy, fiołek leśny, kokoryczka wielokwiatowa, jaskier kosmaty, zerwa kłosowa, nerecznice – samcza i krótkoostna, konwalijka dwulistna i inne. Gatunkami charakterystycznymi zespołu są: turzyca orzęsiona i jaskier kaszubski, a walor gatunków regionalnie wyróżniających mają: przytulinka wiosenna, trzmielina brodawkowata i przytulia Schultesa. Warstwa porostowo-mszysta jest słabo wykształcona z takimi gatunkami mchów, jak: żurawiec falisty, gatunki z rodzaju krótkosz, dzióbekowiec Zetterstedta, merzyk pokrewny oraz płózymerzyki – kończysty i fałdowany.

Potentillo albae-Quercetum rosetosum gallicae - Najczęściej zajmuje wypukłe formy terenu pochodzenia glacialnego oraz zbocza dolin; najważniejsze znaczenie dla tego zespołu ma piaszczysto-żwirowe podłoże geologiczne, często z przewarstwieniami utworów gliniastych, stosunkowo zasobne w węglan wapnia. Typowe są gleby brunatne, rdzawe brunatne i płowe z odczynem słabo kwaśnym w warstwach górnych i słabo zasadowym w dolnych. Świetlista dąbrowa jest u nas rozpowszechniona głównie w pasie Nizin Środkowopolskich i Wysoczyzn Podlasko-Białoruskich oraz na obszarze Pojezierzy Południowobałtyckich w zasięgu leszczyńskiej i poznańskiej fazy zlodowacenia bałtyckiego. Drzewostan zwykle luźny i niemal czysto dębowy, ale udział dębu szypułkowego i bezszypułkowego jest zmienny.

Ogólnie można przyjąć, że przewaga pierwszego z wymienionych gatunków wzrasta w kierunku wschodnim i północnym, natomiast drugi częstszy jest na zachodzie i południu. W formie domieszki występują również: osika, grab i lipa, a także niektóre dzikie drzewa owocowe, np. czereśnia ptasia, grusza pospolita i jabłoń dzika. Warstwę krzewów tworzą między innymi leszczyna, trzmielina brodawkowata, suchodrzew pospolity, kruszyna, szakłak i głogi, do dna lasu dociera dużo światła. Św. d. uważana jest za najbogatszy florystycznie zespół leśny Polski. W warstwie zielnej tego zbiorowiska skupiają się rośliny należące do różnych grup ekologiczno-socjologicznych. Wśród nich największą wartość diagnostyczną dla tego zespołu mają leśne gatunki ciepło- i światłolubne, takie jak: pięciornik biały, dzwonek brzoskwiolistny oraz miodunka wąskolistna, jaskier wielkokwiatowy, midownik melisowaty, pierwiosnek lekarski i dziurawiec skąpolistny. Licznie reprezentowane są gatunki typowe dla żyznych lasów liściastych, np. zawilec gajowy, perłówka zwisła, wiechlina gajowa czy kłosowanica leśna, lilia złotogłów i pszeniec gajowy. Do stałych komponentów runa należą niektóre gatunki borowe, głównie borówka czarna, borówka brusznica i siódmaczek leśny. Ważną grupą są liczne rośliny typowe dla ciepłolubnych zbiorowiskach okrajkowych, spośród których w świetlistej dąbrowie najczęściej spotkać można kokoryczkę wonną, traganek szerokolistny, koniczynę dwukłosową, bodziszek krwisty, przytulieć właściwą i inne. Oprócz nich znaczący udział mają gatunki łąkowe, natomiast gatunki charakterystyczne dla ciepłolubnych muraw o charakterze stepowym występują na ogół rzadziej, chociaż w niektórych postaciach omawianego zespołu pojawiają się stosunkowo częściej niż w innych zbiorowiskach leśnych. Warstwa porostowo-mszysta jest przeważnie słabo rozwinięta z takimi gatunkami jak: żurawiec falisty, rokićnik pospolity i płonnik strojny.

Obecna szata roślinna terenu opracowania, została w znacznym stopniu przekształcona przez czynniki antropogeniczne np. tradycyjny sposób upraw słańszych gleb tzn. wypas, wypalanie łąk, trzebież lasów itp. Sprzyjało to powstawaniu bezleśnych terenów, na których utrzymała się w części unikalna w skali europejskiej roślinność kserotermiczna i związana z nią fauna. Najbardziej charakterystycznym jest zespół roślin stepowych znany jako „kwietny step”: dziewięciśń bezłodygowy (*Carlina acaulis*), dziewięciśń popłocholisty (*Carlina onoprolifolia*), jaskier illyryjski (*Ranunculus illyricus*), kłosownica pierzasta (*Brachypodium pinnatum*), kostrzewa blada (*Festuca pallens*), kostrzewa bruzdkowana (*Festuca sulcata*), len włochaty (*Linum hirsutum*), lucerna sierpowata (*Melicago falcata*), marzanka barwierska (*Asperula tinctoria*), miłek wiosenny (*Adonis vernalis*), oman wąskolistny (*Inula ensifolia*), ostnica Jana (*Stipa Joannis*), ostnica włosowata (*Stipa capillata*), pięciornik piaszkowy (*Potentilla arenaria*), storczyk drobnokwiatowy (*Orchis ustulata*), szalwia łąkowa (*Salvia pratensis*), wężymord stepowy (*Scorzonera purpurea*), wiśnia karłowata (*Cerasus fruticosa*), zawilec wielkokwiatowy (*Anemone silvestris*), a także dzwonek boloński, bardzo już rzadko spotykany dyptam jesionolistny (*Dictamnus albus*), gęsiówka uszkowata, groszek pannoński, mikołajek polny, perz siny, rezeda mała, sierpik różnolistny i stuliz miotłowaty .

Lasy gminy zajmują około 22 % jej powierzchni (4581 ha – w tym 873 ha lasów prywatnych). Są to lasy zaliczone do VI Małopolskiej Krainy Przyrodniczo - Leśnej, dzielnicy 2 – Gór Świętokrzyskich.

W granicach opracowania grunty leśne zajmują niewielkie powierzchnie. Zachodni fragment części nr 2 obejmuje halizana, występuje tu siedlisko boru świeżego. Również w części nr 2, tylko jej południowo-wschodni fragment obejmuje bardzo niewielką powierzchnia leśna. Występuje tu siedlisko boru świeżego z drzewostanem sosnowym w wieku około 53 lata. W obrębie północno-zachodniego skrawka części nr 12, znajduje się płazowizna, występuje tu siedlisko boru mieszanego świeżego, w drzewostanie topola w wieku około 53 lata. Wschodni fragment części nr 11 obejmuje bór mieszany świeży z sosną w wieku około 48 lat. Wzdłuż wschodniej części granicy części nr 14 ciągnie się mała powierzchnia boru mieszanego świeżego z dominującą w drzewostanach akacją i brzozą w wieku około 63 lat.

Pozostałe tereny objęte opracowaniem charakteryzują się niewielkim udziałem zieleni wysokiej. Obszary niezabudowane to przed wszystkim pola uprawne, miejscami nieużytki z zespołami niskiej zieleni spontanicznej lokalnie wydepczyska.

Istniejącej zabudowie towarzyszą drzewa i krzewy ozdobne, pojedyncze drzewa owocowe. Najczęściej występujące gatunki drzew i krzewów ozdobnych to: lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata, dąb szypułkowy, klon pospolity, świerk pospolity i kłujący, żywotnik zachodni, jałowiec pospolity, dereń

biały, róża pospolita i leszczyna. Miejscami zabudowie towarzyszą ogródki warzywne oraz drzewa owocowe. Roślinność towarzysząca zabudowie na ogół jest w dobrym stanie zdrowotnym i mimo wielu zastrzeżeń odnośnie kompozycji poszczególnych zespołów roślin stanowi wartościowy element szaty roślinnej.

Najbardziej liczna i urozmaicona w rejonie opracowania jest fauna ptasia, wynika to z sąsiedztwa doliny rzeki Nidy. W sumie w rejonie tym występuje 125 gatunków ptaków. Wśród nich żyje lub gniazduje blisko 40 gatunków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej UE są to m.in.: batalion (*Philomachus pugnax*), bąk (*Botaurus stellaris*), bączek (*Ixobrychus minutus*), błotniak stawowy (*Circus aeruginosus*), bocian biały (*Ciconia ciconia*), bocian czarny (*Ciconia nigra*), cyranka (*Anas querquedula*), cyraneczka (*Anas crecca*), czajka (*Vanellus vanellus*), czapla biała (*Ardea cinerea*), derkacz (*Crex crex*), dzieźba czarnoczelna (*Lanius minor*), kropiatka (*Porzana porzana*), gęś białoczelna (*Anser albifrons*), gęś zbożowa (*Anser fabalis*), gęś gęgawa (*Anser anser*), kania czarna (*Milvus migrans*), kania ruda (*Milvus milvus*), kłaskawka (*Saxicola torquata*), krakwa (*Anas strepera*), krwawodziób (*Tringa totanus*), łabędź niemy (*Cygnus olor*), perkoz rdzawoszyi (*Podiceps grisegna*), perkozek (*Podiceps ruficollis*), płaskonos (*Spatula clypeata*), podróżniczek (*Luscinia svecica*), podgorzałka (*Aythya nyroca*), rybitwa białoskrzydła (*Chlidonias leucopterus*), rybitwa białowąsa (*Chlidonias hybridus*), rybitwa czarna (*Chlidonias nigra*), rybitwa rzeczna (*Sterna hirundo*), rycyk (*Limosa limosa*), ślepowron (*Nycticorax nycticorax*), śmieszka (*Larus ridibundus*), zausznik (*Podiceps nigricollis*) i zimorodek (*Alcedo atthis*).

Bezkręgowce to szczególnie właściwe dla tego obszaru ciepłolubne gatunki owadów środowisk kserotermicznych: rzadki pająk (*Eresus niger*), południowa kuzka oraz cykady, błonkówki i muchówki. Z motyli spotykane są tu paź królowej, rusałka admirał, rusałka pawie oczko, listkowiec cytrynek, modraszek ikar i inne. Wśród ślimaków wyróżnia się *Helix lutesceus*.

Wśród ssaków dominują zwierzęta łowne – dzik, jeleń, lis i sarna.

W granicach obszaru objętego planem największą rolę w kształtowaniu fauny odgrywają ludzie i ich działalność powodująca przekształcenie środowiska, tereny zurbanizowane mają charakterystyczny zespół cech biotycznych, abiotycznych i technicznych, wpływających na skład gatunkowy, rozmieszczenie i liczebność zwierząt, w terenach zabudowanych są charakterystyczne zespoły zwierząt zamieszkujące różne typy środowisk: ogrody przydomowe, budynki, ciągi instalacyjne itd. przekształcenie środowiska i działalność człowieka dają czasem bardzo dogodne warunki dla występowania niektórych zwierząt.

Synantropizacja to proces niezależnego od człowieka zasiedlania osad ludzkich: miast, wsi, pojedynczych zabudowań przez zwierzęta. Pochodzenie fauny terenów zabudowanych: zwierzęta stale bytujące w rejonach siedlisk ludzkich, które sukcesywnie zasiedlają nowe tereny i zwiększają swoją liczebność; gatunki synurbijne i synantropijne. Zwierzęta terenów niezabudowanych, które przetrwały okres zabudowy i urządzania i przystosowały się do nowego środowiska. Zwierzęta, które wnikają czynnie lub biernie do siedlisk ludzkich z innych środowisk. Gatunki celowo sprowadzane przez ludzi, jeśli potrafią przystosować się do nowych warunków środowiska.

Cechy zespołów fauny terenów zabudowanych: mała różnorodność gatunkowa i zmiana stosunków dominacji, wtórne gat. synantropijne i synurbijne są liczniejsze od pierwotnych gat.; duża plastyczność populacji szybko dostosowująca się do nowych gatunków; stały proces wnikania nowych gatunków, które po pokonaniu barier zajmują nowe siedliska; duża presja udomowionych drapieżników, kota i psa. Korzystny wpływ środowiska siedlisk ludzkich na faunę: odpowiedni mikroklimat, ciepło, sucho, izolowane budynki dają niższe koszty termoregulacji u stałocieplnych, dominują gatunki termofilne i kserofilne, są tu imigranci z innych krain zoogeograficznych np. neotropikalna mrówka faraona, etiopodka mucha domowa, orientalny karaluch.

Nadmiar pokarmu to mniejsza konkurencja o zasoby, mniejsza presja drapieżników, zabudowa i infrastruktura, jako miejsce bytowania i migracji, opieka ludzi: budki lęgowe, dokarmianie. Niekorzystny wpływ antropopresji na faunę terenów zabudowy to małe zasoby wodne ograniczają liczebność fauny glebowej, stała obecność ludzi i płoszenie zwierząt, duże natężenie hałasu i pole elektromagnetyczne zaburzające orientację przestrzenną zwierząt, zanieczyszczenie środowiska metalami ciężkimi, oświetlanie domów i ulic, jako pułapka dla owadów, u ptaków z kolei wydłuża okres

żerowania, sieć komunikacyjna i zabudowania oddzielają arealy bytowania wielu gatunków zwierząt na wiele oddzielnych populacji, bariery wpływają głównie na faunę glebową i naziemną, słabo na awifaunę. Infrastruktura techniczna to poważne zagrożenie np. kolizje ptaków z budynkami, porażenie elektryczne i oparzenia termiczne, ruch komunikacyjny i zwiększone kolizje ptaków, owadów, płazów i ssaków z samochodami powodują ich śmierć, zubożenie szaty roślinnej, spadek ilości ściółki, wzbogacenie flory przez obce gatunki roślin, prowadzenie zabiegów ogrodniczych degraduje faunę glebową i wodną, brak miejsca do rozrodu i ukrycia się.

Zmiany liczebności niektórych grup zwierząt w porównaniu z terenami zabudowy, to spadek populacji fauny saprofaunicznej, roślinożernych bezkręgowców żerujących na zewnętrznych częściach roślin, gatunków higrofilnych, ssaków owadożernych, płazów, awifauny, gł. drapieźników, wzrost populacji przędziorków i mszyc żerujących na drzewach przy jezdni, gatunków termofilnych i kserofilnych np. pluskwiaków, mrówek, niektórych muchówek, fitofagów o ssącym typie aparatu gębowego np. mszyc, endofitofagów np. minowców, biedronek, niektórych kręgowców np. kosa, grzywacza, myszy polnej. Przyczyny ekspansji ptaków w środowisku siedlisk ludzi, to rozrost przestrzenny terenów zabudowanych powoduje powstanie luki w środowisku, którą mogą zająć ptaki, przyjazny stosunek ludzi, brak prześladowań, pomoc np. budki lęgowe, dokarmianie, wraz z rozwojem nowoczesnej urbanistyki wprowadza się obszary zieleni urządzonej, łagodniejszy mikroklimat, oświetlenie uliczne, dłuższy okres żerowania i lęgów, nadmiar różnorodności pokarmu i bezpieczne miejsce gniazdowania. Ptaki związane ze strefą zabudowy to gołębie, kawki, wróble domowe, kopciuszki, jerzyki, oknówki, kosy, kwiczoły, szpaki, zięby, dzwońce, kapturki, ptaki żyjące wśród zieleni miejskiej: sierpówki, grzywacze, kowaliki, modraszki, sikory bogatki, sroki, gawrony, ptaki środowisk ruderalnych: wrony siwe, sójki, dzierlatki, białorzytki.

Na terenach niezabudowanych występowanie zwierząt związana jest głównie z zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi. Występują gatunki należące do różnych środowisk. Są tu gatunki leśne, otwartych pól, lecz najwięcej pochodzi z pogranicza leśno-polnego. Liczne zwierzęta uzależnione są od różnych gatunków roślin i warunków panujących wewnątrz zadrzewień, tak więc w zależności od bogactwa i zróżnicowania florystycznego rośnie zróżnicowanie fauny. Najliczniej reprezentowane są bezkręgowce, które znajdują tu doskonałe warunki schronienia, żerowania, zimowania i rozmnażania. Poza okresami godowymi w tych rejonach można spotkać kilka gatunków płazów: rzekotkę drzewną, grzebiuszkę ziemną, ropuchę szarą i zieloną, natomiast gady są reprezentowane przez jaszczurkę zwinkę.

Zadrzewienia są całorocznym środowiska życia wielu gatunków gryzoni.

6.9 Gleby

Typy gleb i ich wartość użytkowa są bardzo ściśle związane z rodzajem podłoża, z którego zostały wytworzone oraz panującymi stosunkami wodnymi. W granicach opracowania dominują gleby o niskiej przydatności dla celów rolniczych zaliczane głównie do VI klasy gruntów rolnych, lokalnie grunty V klasy, a na bardzo małej powierzchni gleby zaliczane do IVb klasy gruntów rolnych.

6.10 Struktura przyrodnicza oraz powiązania przyrodnicze obszaru z otoczeniem

W Polsce opracowane zostały jak dotąd trzy koncepcje sieci ekologicznych o charakterze ogólnokrajowym: sieć korytarzy ekologicznych ECONET Polska sieć korytarzy ekologicznych zapewniających spójność sieci Natura 2000 oraz projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce opracowany na zlecenie Ministerstwa Środowiska (Jędrzejewski i in. 2005). Paneuropejska sieć ekologiczna ECONET stanowi spójny przestrzennie i funkcjonalnie system reprezentatywnych i najlepiej zachowanych pod względem różnorodności biologicznej obszarów Europy. Została przyjęta przez Radę Europy w 1992 r.; wiąże się ściśle z Konwencją o Różnorodności Biologicznej (1992) i Paneuropejską strategią ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazowe (1995).

Elementem tego systemu, utworzonym zgodnie z koncepcją i metodyką przyjętą w ECONET, jest Krajowa Sieć Ekologiczna ECONET-PL, która stanowi wieloprzestrzenny system obszarów węzłowych najlepiej zachowanych pod względem przyrodniczym i reprezentatywnych dla różnych regionów

przyrodniczych kraju, wzajemnie ze sobą powiązanych korytarzami ekologicznymi, które zapewniają ciągłość więzi przyrodniczych w obrębie tego systemu. Elementami sieci są obszary węzłowe z wyodrębnionymi biocentrami i strefami buforowymi, korytarze ekologiczne oraz obszary wymagające unaturalnienia.

Przeważający obszar gminy Pinczów położony jest w granicach Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET – Polska, stanowiącej część składową Europejskiej Sieci Ekologicznej „ECONET”. Pińczów i jego otoczenie położony jest w strefie granicznej pomiędzy obszarem węzłowym o znaczeniu międzynarodowym – 32 M Buskim, a obszarem węzłowym o znaczeniu krajowym – 19 K Nidziańskim. Północne obrzeża gminy znajdują się w granicach korytarza ekologicznego 63 k – Nidy. Teren opracowania znajduje się w granicach obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym – 19 K Nidziańskim (Rys. 16).

Koncepcja korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 wg Jędrzejewskiego, została oparta na projekcie korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000, wykonanym w Instytucie Badania Ssaków PAN we współpracy z Instytutem Ochrony Przyrody PAN oraz Stowarzyszeniem dla Natury „Wilk”. Głównym założeniem projektu było zapewnienie łączności i spójności ekologicznej sieci Natura 2000 oraz innych obszarów prawnie chronionych na terenie kraju w odniesieniu głównie do dużych ssaków. Projekt powstał w 2005 roku i jest nadal rozwijany.

Korytarze ekologiczne stanowią obszary mało przekształcone przez człowieka, głównie lasy i doliny rzeczne, będące szlakami komunikacyjnymi dla zwierząt, a w większym przedziale czasowym – również dla roślin. W zależności od wielkości i długości, można mówić o korytarzach międzynarodowych i krajowych, regionalnych i lokalnych.

Część nr 1 położona jest w granicach korytarza ekologicznego „Dolina Nidy”, pozostałe części obszaru objętego planem znajdują się w jego otoczeniu. Przebieg tego korytarza został wskazany na stronie Geoserwisu GDOŚ (Rys. 17).

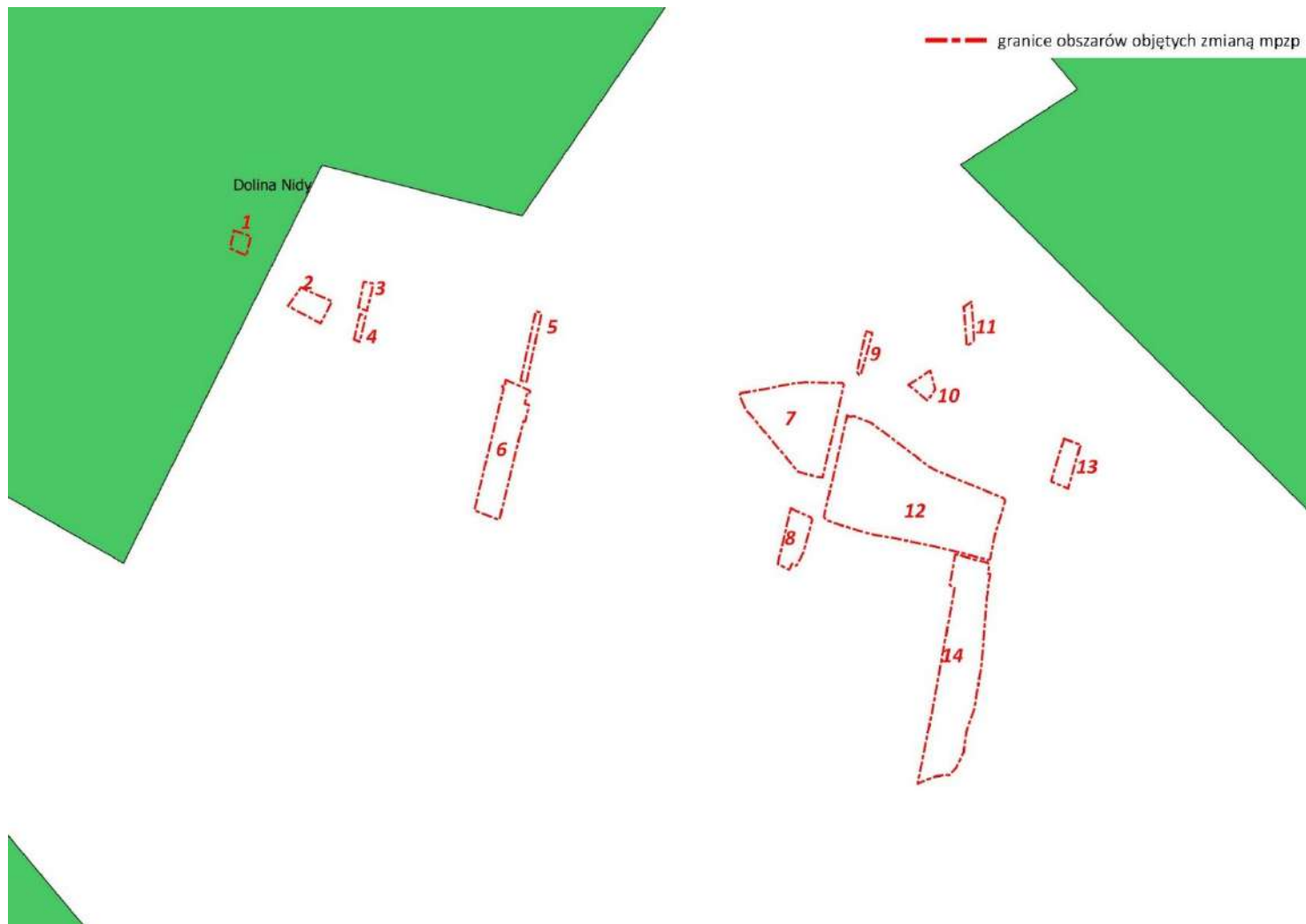
Zgodnie z obowiązującym SUIKZP wzdłuż północno-wschodniej granicy części nr 10 i południowej granicy części nr 13 przebiega lokalny ciąg ekologiczny (Rys. 18).



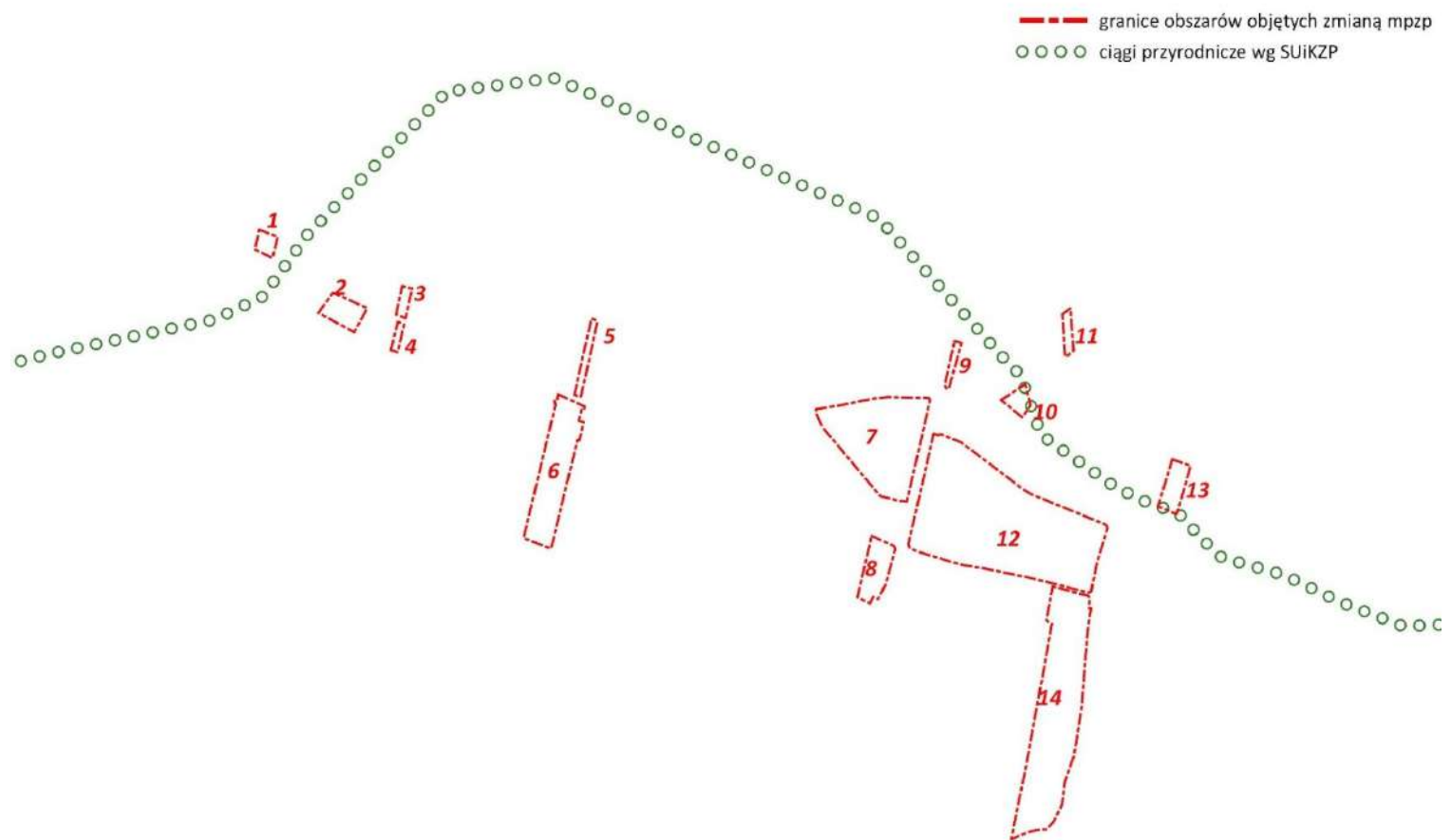
System ECONET

1 – obszar węzłowy o znaczeniu międzynarodowym, jego numer i nazwa: 31M - Świętokrzyski, 32 M - Buski, 2 – korytarz ekologiczny o znaczeniu międzynarodowym, jego numer i nazwa: 28m - Tamobrzeski Wisły, 3 – obszar węzłowy o znaczeniu krajowym, jego numer i nazwa: 17K – Miechowski, 19K - Nidziański, 20K - Cisowsko-Orłowski, 4 - korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym: 58k – Białej Nidy, 60k - Małogoski, 61k - Garbu Wodzisławskiego, 63k – Nidy

Rys. 16 Położenie terenu opracowania na tle sieci Econet (źródło: Mapa Geologiczno-Gospodarcza Polski 1 : 50000. Arkusz Pińczów (884). Maria Nowak – Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1999 r.)



Rys. 17 Położenie obszaru objętego mpzp na tle regionalnych korytarzy ekologicznych (źródło: Geoserwis)



Rys. 18 Przebieg lokalnych ciągów ekologicznych wg SUiKZP gminy Pińczów

7 Tendencje zmian środowiska przy braku realizacji ustaleń miejscowego zmiany planu zagospodarowania przestrzennego

Jak wspomniano wyżej na terenach objętych zmianą planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście (uchwała Nr XL/373/09 Rady Miejskiej w Pińczowie z dnia 25 listopada 2009r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście). W przypadku braku realizacji omawianej zmiany planu, może być realizowany plan z 2009 roku. Biorąc pod uwagę ustalone funkcje terenów, przekształcenia środowiska przyrodniczego będą podobne do przekształceń w przypadku realizacji omawianej zmiany planu. Jednocześnie trzeba podkreślić, że w okresie ponad 10 lat (okres, który upłynął od uchwalenia obowiązującego planu) przepisy z zakresu ochrony środowiska, czy zasad wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną w znacznym stopniu zmieniły się. Oczywiście plan z 2009 roku, w przeciwieństwie do omawianego planu, faktu tego nie uwzględnia.

8 Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu

Części nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 9 położone są w granicach Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego, pozostałe części znajdują się w otulinie Parku .

Część nr 11 w całości położona jest w granicach SOO „Ostoja Nidziańska” PLH260003, północny skrawek części nr 9 znajduje się w obrębie tego obszaru chronionego. Części nr 5, 6, 7 i 13 na dłuższych lub krótszych odcinkach graniczą z tym obszarem, natomiast pozostałe położone są w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Część nr 1 w całości położona jest w granicach OSO „Dolina Nidy” PLB260001. Części nr 2, 3, 5, 7 i 9 na dłuższych lub krótszych odcinkach graniczą z tym obszarem, natomiast pozostałe położone są w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Wschodnie części terenu opracowania położone są w Nadnidziańskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Ustalenie zmiany planu muszą być zgodne z przepisami dotyczącymi tych obszarów chronionych.

Omawiana zmiana planu sporządzana jest dla terenu o małym stopniu przekształceń antropogenicznych.

Podstawowe problemy dotyczą:

- ochrona jakości wód podziemnych;
- ochrony walorów krajobrazowych terenu;
- ochrony cennych elementów szaty roślinnej;
- właściwej gospodarki wodno-ściekowej;
- gromadzeniu i wprowadzaniu odpadów.

Na skutek działalności człowieka środowisko przyrodnicze podlega ciągłemu procesowi degradacji, czyli w uproszczeniu, pogarszania się jego stanu. Przejawia się toubożeniem składu gatunkowego ekosystemu, obniżeniem jakości jego poszczególnych elementów (np. powietrza, wody, gleby, rzeźby terenu, krajobrazu itp.), a także zmniejszeniem naturalnej regulacji liczebności populacji i aktywności biologicznej ekosystemu.

Efekty działalności człowieka można klasyfikować ze względu na ich obszar oddziaływania, czas trwania, częstotliwość i skalę występowania oraz skutki dotyczące zasobów odnawialnych bądź nieodnawialnych. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na czynniki abiotyczne, czyli czynniki natury fizycznej określające uwarunkowania przyrody (np. jonizacja powietrza, typy gleby, ukształtowanie powierzchni terenu, temperatura, światło, ciśnienie atmosferyczne, wilgotność powietrza itp.) i biotyczne (oddziaływanie organizmów żywych w sposób pośredni lub bezpośredni na inne organizmy żywe). Proces destrukcyjnego oddziaływania na przyrodę zapoczątkowany został przez człowieka różnymi formami

eksploatacji przyrody. Następnym krokiem była urbanizacja, eliminacja dzikiej przyrody z obszarów zasiedlanych lub jej fragmentacja.

Pod pojęciem „odporności środowiska na degradację” rozumie się zwykle zachowanie progowych wartości parametrów systemu przyrodniczego, po których przekroczeniu następują nieodwracalne zmiany w środowisku. Przy obecnym stanie wiedzy o funkcjonowaniu systemu przyrodniczego na omawianym obszarze i występujących zagrożeniach nie jest możliwe jednoznaczne rozstrzygnięcie czy o dobrym stanie środowiska decydują stosunkowo niewielkie zanieczyszczenia czy też wysoka odporność na degradację i zdolność do regeneracji.

Degradacja powierzchni ziemi

W sposób naturalny cały obszar poddawany jest działalności czynników denudacyjnych, w te naturalne procesy ingeruje człowiek prowadząc działalność gospodarczą. Działalność budowlana potęguje występowanie procesów erozyjnych, jak również powoduje przekształcenia struktury gruntów rodzimych poprzez ich sztuczne zagęszczanie czy wprowadzanie w podłoże nasypów niebudowlanych. Pod wpływem działalności człowieka również znaczącym przekształceniom ulega naturalna rzeźba terenu.

Zanieczyszczenie gleb

Degradacja gleb przejawia się głównie w ich zakwaszeniu i skażeniu metalami ciężkimi pochodzącymi z opadów pyłów zawierających metale ciężkie i osiadania produktów rozkładu zanieczyszczeń gazowych oraz ich przekształceniami mechanicznymi.

Ochrona gleb przed zanieczyszczeniem może być realizowana wyłącznie poprzez ograniczenie lokalizacji na terenie obiektów przemysłowych lub usługowych uciążliwych dla gleb.

Zanieczyszczenie wód

Stopień zanieczyszczenia wód jako dość łatwy do zaobserwowania jest monitorowany i chroniony chyba najlepiej ze wszystkich zasobów przyrody. Od wielu lat doskonalone są instrumenty prawne i techniczne tej ochrony. Użytkowanie wód zarówno powierzchniowych jak i podziemnych podlega licznym ograniczeniom. Zasoby wodne podziemne w pierwszej kolejności muszą być rozpoznane i zbadane. Następuje zatwierdzenie zasobów poprzez nadanie odpowiedniej kategorii w zależności od stopnia ich rozpoznania. W dalszym etapie na pobór wód uzyskać należy pozwolenie, wodnoprawne, które wydawane jest pod szczegółowo uzasadnione potrzeby, a nie tylko możliwości poboru. Podobna procedura pojawia się w przypadku potrzeby spustu ścieków deszczowych bądź sanitarnych do odbiorników powierzchniowych. W tym przypadku pozwolenie wodnoprawne określa między innymi ilości spuszcanych ścieków jak i ich zanieczyszczenie w rozbiciu na szereg parametrów.

Przeobrażenie stosunków wodnych na tym terenie wiąże się z osadnictwem. Obecne stosunki wodne są wynikiem wzajemnych relacji między warunkami środowiska przyrodniczego, a obecnością na tym terenie człowieka:

- zmiany w warunkach obiegu wody w wyniku przekształceń warunków infiltracji wód opadowych,
- zaburzenie stosunków wodnych - przy wzrastającym procesie urbanizacji pogarszają się warunki zasilania wód podziemnych i obniżenia zwierciadła wód gruntowych oraz dochodzi do przemieszczania w podłożu zanieczyszczeń.

Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego

W chwili obecnej o jakości powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze decyduje wyłącznie przenoszenie zanieczyszczeń z obszarów przyległych.

Emisja hałasu

W granicach opracowania nie występują punktowe i liniowe źródła emisji hałasu.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Najbardziej dostrzegalne przeobrażenia roślinności dotyczą zmiany powierzchni zajmowanej przez zbiorowiska półnaturalne. Ubytkowi powierzchni zieleni półnaturalnej towarzyszył wzrost udziału zbiorowisk zastępczych, synantropijnych, powstałych wskutek długotrwałej i bezpośredniej działalności człowieka.

Istotnym wskaźnikiem przeobrażeń roślinności są zmiany w składzie gatunkowym i strukturze zbiorowisk. Ogólną prawidłowością zachodzących zmian jest ustępowanie gatunków o specyficznych wymaganiach ekologicznych na korzyść roślin o szerokiej skali tolerancji. W konsekwencji ubożeje różnorodność gatunkowa i następuje upodabnianie się zbiorowisk, uproszczenie struktury gatunkowej i ujednolicenie wiekowe. Zmiany na poziomie fitocenoz przekładają się na zmiany na poziomie krajobrazów. Zmienia się obszar zajmowany przez różne typy roślinności, dzięki działalności człowieka powstają zbiorowiska antropogeniczne. Kierunek i intensywność powyższych procesów zależą przede wszystkim od nasilenia antropopresji.

Degradacja zbiorowisk półnaturalnych wynika również z takich czynników antropogenicznych jak: zanieczyszczenie środowiska, a zwłaszcza powietrza, gleb i wód, synantropizację szaty roślinnej. Postępujące rozdrobnienie struktury osadniczej, rozwój działalności produkcyjnej i infrastruktury transportowej oraz położenie na skrzyżowaniu istotnych szlaków komunikacyjnych sprzyjają powiększaniu się skali synantropizacji flory. Skutkuje to pojawianiem się nowych gatunków roślin, rozprzestrzenianiem szybko aklimatyzujących się gatunków inwazyjnych oraz powstawaniem mieszańców. Zajmowanie nowych terenów pod zabudowę prowadzi do niekorzystnych zmian w środowisku biotycznym polegających m.in. na jego fragmentaryzacji prowadzącej do zubożenia rodzimych biocenoz wyrażającego się zanikaniem roślinności naturalnej, ustępowaniem rodzimych gatunków roślin na rzecz gatunków synantropijnych (obcych), jak również fizycznemu usuwaniu roślinności. W przypadku terenu opracowania istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo usunięcia części zieleni wysokiej.

Realizacja nowej zabudowy powoduje utratę miejsc bytowania lokalnej fauny, pojawią się również nowe bariery ekologiczne ograniczające możliwość jej przemieszczania się.

Rozpatrując środowisko przyrodnicze omawianego obszaru można stwierdzić ogólnie, że jego odporność na destrukcję jest zróżnicowana zarówno jakościowo jak i przestrzennie. Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych - hydrosfera i klimat (pozostałe: litosfera i ukształtowanie powierzchni ziemi są nieodnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków. Rozpatrując obszar opracowania można stwierdzić, że środowisko nadal odznacza się zdolnością do regeneracji.

9 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia realizowanego dokumentu oraz sposobu w jaki te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument o znaczeniu lokalnym, jednak przy jego sporządzaniu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym i międzynarodowym.

Ramy programowe polityki ekologicznej wyznaczone są przez wytyczne europejskie obowiązujące na terenie całej Unii Europejskiej. Dokumentem nadrzędnym jest *Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej* (Strategia z Göteborga), w której wśród kluczowych wyzwań w sferze polityki gospodarczej, ekologicznej i społecznej znalazły się m.in.:

- ograniczanie zmian klimatu oraz promowanie czystszej energii,
- zapewnienie, by systemy transportowe odpowiadały wymogom ochrony środowiska oraz spełniały gospodarcze i społeczne potrzeby społeczeństwa,
- promowanie wysokiej jakości zdrowia publicznego,
- aktywne promowanie zrównoważonego rozwoju.

Konwencja ramsarska – układ międzynarodowy dotyczący ochrony przyrody podpisany 2 lutego 1971 r., którego celem jest ochrona i utrzymanie w niezmienionym stanie obszarów określonych jako „wodno – błotne”. Szczególnie chodzi o populacje ptaków wodnych zamieszkujących te tereny lub

okresowo w nich przebywające.

Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. (Dyrektywa Siedliskowa) oraz Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. (w sprawie ochrony dzikich ptaków).

Głównym celem Dyrektyw jest konieczność przyczynienia się do zapewnienia różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny, fory i ptaków na europejskim terytorium państw członkowskich. Niemniej jednak działania podejmowane zgodnie z dyrektywami powinny uwzględniać wymogi gospodarcze, społeczne i kulturalne oraz cechy regionalne i lokalne.

Strategia Lizbońska – przyjęta na szczycie Rady Europy w Lizbonie w marcu 2000, uzupełniona na szczycie Rady Europy w Goteborgu w czerwcu 2001 r. Głównym celem „strategii” jest stworzenie na obszarze Unii najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej gospodarki na świecie, opartej na wiedzy zdolnej do tworzenia nowych miejsc pracy oraz zapewniającą spójność społeczną. Osiągnięcie tego celu nie musi odbywać się kosztem degradacji środowiska naturalnego i musi być zgodne ze zrównoważonym rozwojem.

Dyrektywa Rady Nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko – dyrektywę niniejszą stosuje się do oceny skutków środowiskowych tych przedsięwzięć publicznych i prywatnych, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, celem dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienia się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.

Decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 22 lipca 2002 r., ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (VI Program Działań na Rzecz Środowiska. Program ten stanowi podstawę dla wymiaru ochrony środowiska europejskiej strategii stałego rozwoju i przyczynia się do włączenia problemów ochrony środowiska do wszystkich polityk wspólnoty, między innymi poprzez określenie priorytetów ochrony środowiska dla strategii. W szczególności program ten ma na celu:

- podkreślenie znaczenia zmiany klimatu,
- ochronę, zachowanie, odbudowę i rozwijanie funkcjonowania systemów naturalnych, siedlisk przyrodniczych, dzikiej fauny i fory,
- przyczynianie się do wysokiego poziomu jakości życia i dobrobytu społecznego obywateli poprzez zapewnienie środowiska naturalnego, w którym poziom zanieczyszczenia nie powoduje szkodliwych skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego oraz poprzez zachęcanie do stałego rozwoju urbanizacyjnego,
- lepszą wydajność zasobów oraz zarządzanie zasobami i odpadami mając na celu zapewnienie, że spożycie odnawialnych i nieodnawialnych zasobów nie przekroczy zdolności środowiska naturalnego.

Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2018/43 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie przyjęcia jedenastego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny obszary Natura 2000 na terenie gminy Pińczów wchodzi w skład kontynentalnego regionu biogeograficznego, o którym mowa w art. 1 lit. c) ppkt (iii) dyrektywy 92/43/EWG, obejmuje leżące na obszarze Unii terytorium Luksemburga oraz części leżących na obszarze Unii terytoriów Belgii, Bułgarii, Republiki Czeskiej, Danii, Niemiec, Francji, Włoch, Austrii, Polski, Rumunii, Słowenii i Szwecji zgodnie kartą biogeograficzną zatwierdzoną dnia 20 kwietnia 2005 r. przez komitet powołany na mocy art. 20 tej dyrektywy; w kontekście procesu zapoczątkowanego w 1995 r. niezbędne są dalsze postępy w tworzeniu sieci Natura 2000, która jest podstawowym elementem ochrony

różnorodności biologicznej w Unii; wstępny wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny w rozumieniu dyrektywy 92/43/EWG oraz pierwsze sześć zaktualizowanych wykazów tych terenów zostały przyjęte odpowiednio decyzjami Komisji 2004/798/WE (2), 2008/25/WE (3), 2009/93/WE (4), 2010/44/UE (5), 2011/64/UE(6) i decyzjami wykonawczymi 2012/14/UE (7) i 2013/23/UE (8). Zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG zainteresowane państwa członkowskie możliwie najszybciej, nie później niż w ciągu sześciu lat, muszą wyznaczyć tereny wymienione w wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny, jako specjalne obszary ochrony, ustalając priorytety w zakresie ochrony oraz konieczne działania ochronne; wiedza o istnieniu i rozmieszczeniu typów siedlisk przyrodniczych i gatunków stale się rozwija w wyniku nadzoru prowadzonego zgodnie z art. 11 dyrektywy 92/43/EWG. W związku z powyższym oceny i wyboru terenów na poziomie unijnym dokonano na podstawie najlepszych dostępnych informacji; zważywszy, że wiedza o istnieniu i rozmieszczeniu niektórych typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I oraz gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG pozostaje niepełna, nie można stwierdzić ani kompletności ani niekompletności sieci Natura 2000 pod względem tych gatunków i siedlisk. W razie konieczności wykaz należy aktualizować zgodnie z przepisami art. 4 dyrektywy 92/43/EWG;

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Ustawa określa cele, zasady i formy ochrony przyrody żywej i nieożywionej oraz krajobrazu. Ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy, polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody: dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów, siedlisk przyrodniczych, szczytków przyrody żywej i nieożywionej oraz krajobrazu i zadrzewień.

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Organy administracji są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie, dotyczące m.in.:

- stanu elementów środowiska oraz wzajemnego oddziaływania między tymi elementami,
- emisji i zanieczyszczeń oddziałujących lub mogących oddziaływać na środowisko,
- środków i działań, które mają faktycznie lub potencjalnie wpływ na poszczególne elementy środowiska lub ich ochronę oraz raportów w tym zakresie,
- stanu zdrowia, bezpieczeństwa i warunków życia ludzi w zakresie oddziaływania na nie stanu środowiska i emisji.

Strategia: Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko

Jako najważniejsze wyzwanie na rzecz ochrony środowiska naturalnego BEiŚ w skali kraju, dokument zawiera:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

Najważniejsze z punktu widzenia niniejszego opracowania (Prognozy) strategiczne cele BEiŚ to:

- zachowanie bogatej różnorodności polskiej przyrody na różnych poziomach organizacji: na poziomie wewnątrzgatunkowym, gatunkowym oraz ponadgatunkowym (ekosystemowym) wraz z umożliwieniem zrównoważonego rozwoju gospodarczego kraju, który w sposób niekonfliktowy współistnieje z różnorodnością biologiczną,
- w zakresie ochrony przed hałasem dokonanie wiarygodnej oceny narażenia społeczeństwa na ponadnormatywny hałas i podjęcie kroków do zmniejszenia tego zagrożenia tam, gdzie jest ono największe.

Kolejnym dokumentem jest *Strategia Rozwoju Kraju 2020*, w której zostały określone m.in. rodzaje wspieranych inwestycji priorytetowych w zakresie kształtowania infrastruktury ochrony środowiska, w tym dotyczących ochrony powietrza (działania zmniejszające emisję dwutlenku węgla,

dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłów pochodzących z sektora komunalno-bytowego, zwłaszcza energetyki) i ochrony przed hałasem, budowa systemów kanalizacyjnych, przedsięwzięcia termomodernizacyjne.

Z uwagi na położenie terenu w zasięgu głównych zbiorników wód podziemnych, należy również wymienić dokumenty ogólnokrajowe: *Strategię Gospodarki Wodnej* z 2005 roku oraz *Projekt polityki wodnej państwa do roku 2030* (z uwzględnieniem etapu 2016) z 2010 roku (do tej pory nie zatwierdzony).

W *Strategii Gospodarki Wodnej* zostały określone następujące cele kierunkowe gospodarki wodnej:

- cel I: Zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód,
- cel II: Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych,
- cel III: Podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy.

W *Strategii* wskazano na potrzebę sporządzania planów gospodarowania wodą: „Istotną rolę w realizacji trzech podstawowych celów strategicznych odgrywać będą plany gospodarowania wodą w obszarze dorzecza Odry. Opracowanie i wdrożenie zintegrowanych programów gospodarowania wodami uwzględniających, obok poprawy jakości wód, racjonalne kształtowanie zasobów wodnych, a w tym budowę wielozadaniowych zbiorników retencyjnych i obiektów małej retencji wodnej w celu wyrównywania przepływu w rzekach oraz sterowania odpływem wód opadowych. Działania w tym zakresie powinny sprzyjać zatrzymywaniu możliwie największej ilości wody w glebie, a także ochronie naturalnie ukształtowanych ekosystemów oraz ochronie gatunkowej flory i fauny związanej ze środowiskiem wodnym”, a zarazem „swoje odzwierciedlenie w planach znajdują również przedsięwzięcia jednostek samorządu terytorialnego, realizującego lokalne potrzeby, np.: w odniesieniu do retencjonowania wód”.

Projekt polityki wodnej państwa do roku 2030, jako cel nadrzędny polityki wodnej wskazuje „zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powodzie i susze w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównania dysproporcji regionalnych” zaś celami strategicznymi dla osiągnięcia celu nadrzędnego są:

- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
- zaspokojenie potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia w wodę,
- zaspokojenie społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,
- ograniczenie wystąpienia negatywnych skutków powodzi i susz oraz zapobieganie zwiększaniu ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych i ograniczenie wystąpienia ich negatywnych skutków,
- reforma systemu zarządzania i finansowania gospodarki wodnej.

Kolejnym istotnym dokumentem jest *Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, którego celem głównym jest: zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu, a celami szczegółowymi:

- zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska,
- skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich,
- rozwój transportu w warunkach zmian klimatu,
- zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu,
- stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu,
- kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu.

W ramach prac nad *Strategicznym planem adaptacji...* sprecyzowano możliwe szkody powodowane przez zjawiska pogodowe dla najbardziej wrażliwych sektorów.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i ogólnokrajowym stanowią z kolei podstawę konstruowania celi szczegółowych na szczeblu krajowym – regionalnym i lokalnym.

Plan gospodarki wodami na obszarze dorzecza rzeki Wisły

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem nie pogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie, co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie, co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, nie zostały obecnie podwyższone cele środowiskowe, z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dla dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania, co do stanu wód w obrębie obszarów chronionych. Wyjątkiem w tym zakresie będą prawdopodobnie wymagania zgodne z wymogami wynikającymi z planów ochrony dla obszarów Natura 2000 wyznaczonych na podstawie dyrektywy 79/409/EWG. Celem środowiskowym dla tych obszarów będzie, zatem osiągnięcie lub utrzymanie, co najmniej dobrego stanu.

W *Planie gospodarki wodami na obszarze dorzecza rzeki Wisły* podano informacje o wartościach granicznych dla dobrego stanu i dobrego potencjału ekologicznego wód, jak również wymagań dla bardzo dobrego stanu ekologicznego wód, w zakresie podstawowych wskaźników biologicznych i fizyko-chemicznych wody. Wskaźniki stanu hydrologicznego i morfologicznego wód obecnie zostały wyznaczone w sposób ogólny (bez wartości liczbowych) jedynie dla I klasy jakości wód wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Wskaźniki stanu chemicznego zostały określone w ramach rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, które w załączniku nr 8 wprowadza wartości graniczne chemicznych wskaźników jakości wody, wypełniając tym samym przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/EWG z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84) art. 13, który stanowi, że państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne tej dyrektywy nie później niż do 13 lipca 2010 r.

Zgodnie z definicją umieszczoną w RDW dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”.

RDW w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących, w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Ocena stanu chemicznego wód podziemnych prowadzona jest głównie na podstawie wartości progowych elementów fizykochemicznych określających stan chemiczny wód podziemnych odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu wg rozporządzenia w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych. Zgodnie z powyższym cele środowiskowe są

reprezentowane przez wartości progowe, określone dla klasy III jakości wód podziemnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu zapisów mówiących, że stan chemiczny uznaje się za dobry w przypadku, gdy przekroczenia wartości progowych dla dobrego stanu chemicznego występują, ale są one związane z naturalnie podwyższonym tłem niektórych jonów lub ich wskaźników.

Dodatkowymi parametrami, które uwzględniane są w wyznaczaniu celów środowiskowych są:

- o brak efektów zasolenia występującego na skutek oddziaływania antropogenicznego (nadmierna eksploatacja wód podziemnych, ascenzja wód zasolonych),
- o zmiany przewodności elektrolitycznej właściwej (PEW), świadczącej o ogólnej mineralizacji, na takim poziomie, że nie wykazują efektów zasolenia wód podziemnych
- o osiągnięciu celów środowiskowych przez wody powierzchniowe.

Stan ilościowy wód podziemnych

Głównym wyznacznikiem dobrego stanu ilościowego dla jednolitych części wód podziemnych jest zapewnienie zasobów wód podziemnych dostępnych do zagospodarowania przy długoterminowej średniorocznej wartości poboru z ujęć wód podziemnych.

Dodatkowymi parametrami, które uwzględniane są w wyznaczaniu celów środowiskowych są:

- o poziom wód podziemnych nie podlega takim wahaniom, które mogłyby doprowadzić do niespełnienia celów środowiskowych przez wody powierzchniowe, o wystąpienia znacznych obniżenia zwierciadła wód podziemnych, o wystąpienia szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych,
- o kierunki zmian krążenia wód podziemnych nie powodują intruzji wód słonych.

W ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych brane są pod uwagę wszystkie wyżej wymienione parametry dla oceny stanu chemicznego i ilościowego.

Odstępstwa czasowe, czyli przedłużenie terminu realizacji zadań RDW do 2021 lub 2027 roku, można wyznaczyć dla części wód ze względu na:

- o brak możliwości technicznych wdrażania działań,
- o dysproporcjonalne koszty wdrożenia działań,
- o warunki naturalne niepozwalające na poprawę stanu części wód.

Dążenie do osiągnięcia celów mniej rygorystycznych jest możliwe dla tych części wód, które zostały zmienione w wyniku działalności człowieka w taki sposób, że doprowadzenie ich do stanu (potencjału) dobrego jest niemożliwe ze względu na:

- o brak możliwości technicznych wdrożenia działań,
- o dysproporcjonalne koszty wdrożenia działań.

RDW dopuszcza wyznaczenie derogacji dla jednolitych części wód również w sytuacji, gdy osiągnięcie celów jest niemożliwe w wyniku:

- o nowych zmian w charakterystykach fizycznych jednolitych części wód,
- o nowych form zrównoważonej działalności gospodarczej człowieka.

Stosowanie powyższych odstępstw w osiągnięciu celów środowiskowych możliwe jest w określonych warunkach, wymienionych w art. 4 RDW. RDW dopuszcza realizację inwestycji mających wpływ na stan wód, powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych jednolitych części wód, jeżeli cele, którym służą, stanowią nadrzędny interes społeczny i/lub korzyści dla środowiska naturalnego i dla społeczeństwa.

Plan zagospodarowania przestrzennego woj.świętokrzyskiego

Polityka ochrony przyrody i krajobrazu

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- obejmowanie prawną ochroną cennych przyrodniczo obszarów i obiektów dotychczas nie chronionych;
- udrażnianie korytarzy ekologicznych i przeciwdziałanie fragmentaryzacji ekosystemów;
- tworzenie korzystnych warunków do ochrony gatunków rzadkich i chronionych;
- zapewnienie zgodności charakteru i poziomu intensyfikacji zagospodarowania z cechami

- środowiska przyrodniczego, jego naturalną chłonnością i odpornością na zniszczenie;
- stworzenie na obszarach dotychczas nie chronionych takich warunków lokalizacji działalności gospodarczej, by jej niekorzystne oddziaływanie na bioróżnorodność ograniczyć do minimum;
- podporządkowanie turystycznego użytkowania i zagospodarowania obszarów cennych przyrodniczo potrzebom zachowania bioróżnorodności;
- unikanie przebiegu nowo projektowanych odcinków sieci infrastruktury technicznej przez istniejące i planowane do objęcia ochroną obszary cenne przyrodniczo.

Ochrona i zrównoważony rozwój lasów

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- upowszechnienie wielofunkcyjnego modelu gospodarki leśnej, ukierunkowanego
- w pierwszym rzędzie na funkcje ekologiczne (ochronne), w drugiej kolejności na funkcje: produkcyjne (gospodarcze) oraz na funkcje społeczne;
- ochrona lasów i gruntów leśnych przed nieuzasadnionym przeznaczaniem na cele nieleśne;
- zachowanie ekosystemów leśnych w stanie zbliżonym do naturalnego — jedno z działań
- w zakresie wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, realizowane jako półnaturalny kierunek
- hodowli lasu z uwzględnieniem praw rządzących ekosystemem leśnym.

Gospodarka wodna

Główne zasady gospodarowania:

- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków bezpośrednio do wód i gruntów;
- podejmowanie zadań gospodarki wodnej w zlewniach oraz całościowe traktowanie zasobów wód powierzchniowych i wglębnych;
- powszechny dostęp do wody pitnej dobrej jakości, zarówno w bliskiej, jak i dalszej perspektywie czasu;
- nadrzędność działań ochronnych w strefach zasilania głównych zbiorników wód podziemnych oraz w strefach ochronnych ujęć wód i źródeł;
- racjonalizacja zużycia wód podziemnych oraz zmniejszanie wodochłonności gospodarki, zwłaszcza przemysłu;
- zasada kompleksowej realizacji systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie oraz indywidualnych rozwiązań na obszarach zabudowie rozproszonej;
- respektowanie ograniczeń w zagospodarowaniu obszarów zagrożonych powodzią oraz dolin mniejszych cieków wodnych, dolin bocznych, szczególnie zagrożonych sptywem wód w przypadku wystąpienia deszczy nawalnych;
- ochrona terenów potencjalnej retencji zbiornikowej;
- publiczny dostęp do rzek i zbiorników wodnych.

Ochrona powierzchni ziemi i rekultywacja terenów zdegradowanych

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- przywracanie wartości użytkowej glebom, które uległy degradacji;
- dostosowanie poziomu nawożenia do zasobności gleb i potrzeb uprawianych roślin;
- ograniczanie do minimum zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi;
- prowadzenie prac rekultywacyjnych równoległe lub zaraz po zakończeniu eksploatacji.

Ochrona powietrza

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- stosowanie priorytetów dla technologii niskoemisyjnych oraz systemów grzewczych nie

- opartych na spalaniu paliw stałych;
- zmniejszanie poziomu niskiej emisji (zwłaszcza w strefach ochrony uzdrowisk);
- wspieranie środków transportu publicznego oraz zwiększenie roli transportu szynowego.

Oddziaływanie hałasu i pól elektromagnetycznych (PEM)

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- oddzielanie od siebie terenów o funkcjach przemysłowych i mieszkaniowych;
- stosowanie technologii zapewniających dotrzymanie dopuszczalnych norm hałasu;
- preferowanie niekonfliktowych lokalizacji źródeł pól elektromagnetycznych.

Przeciwdziałanie poważnym awariom przemysłowym

Kierunki polityki przestrzennej:

- zapobieganie powstawaniu poważnych awarii przemysłowych w przedsiębiorstwach oraz
- ograniczanie negatywnych skutków ich wystąpienia m.in. poprzez opracowanie
- zewnętrznych i wewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych i ich aktualizację;
- uwzględnianie w planowaniu przewozu niebezpiecznych ładunków tras zapewniających
- maksymalne bezpieczeństwo dla mieszkańców i środowiska (przez tereny mało
- zurbanizowane i o niskiej wartości przyrodniczej oraz z daleka od ujęć wody pitnej);
- wskazanie w planach miejscowych lokalizacji postojów do bezpiecznego parkowania dla
- samochodów przewożących materiały niebezpieczne;
- doposażenie jednostek straży pożarnej w sprzęt do ratownictwa techniczno-chemicznoekologicznego;
- wykreowanie właściwych zachowań społeczeństwa w sytuacji wystąpienia zagrożeń
- środowiska z tytułu wystąpienia awarii przemysłowych.

Program ochrony środowiska woj. świętokrzyskiego

ZASOBY GEOLOGICZNE (ZG)
Cel strategiczny (długoterminowy do roku 2025): Zrównoważona gospodarka zasobami naturalnymi
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): ZG 1. Ochrona i zrównoważone wykorzystanie zasobów kopalin oraz ograniczanie presji na środowisko związanej z ich eksploatacją
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Ochrona zasobów złóż kopalin. 2. Minimalizacja uciążliwości górnictwa odkrywkowego oraz przetwórstwa kopalin. 3. Edukacja ekologiczna dotycząca racjonalnego wykorzystania surowców.

POWAŻNE AWARIE PRZEMYSŁOWE (PAP)
Cel strategiczny (długoterminowy) do 2025 r.: PAP 1. Zmniejszenie zagrożenia oraz minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia awarii
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Przeciwdziałanie poważnym awariom przemysłowym. 2. Minimalizacja i usuwanie skutków poważnych awarii przemysłowych. 3. Edukacja w zakresie przeciwdziałania i usuwania skutków poważnych awarii.

GLEBY (GL)
Cel strategiczny (długoterminowy do 2025 r.): Ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): GL 1. Zachowanie funkcji środowiskowych, gospodarczych, społecznych i kulturowych gleb
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Ochrona gruntów rolnych przed zanieczyszczeniem, erozją oraz skutkami zmian klimatycznych. 2. Ochrona gruntów przed wyłączeniem ich z funkcji rolniczej. 3. Edukacja w zakresie metod użytkowania sprzyjających zachowaniu walorów gleb.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): GL 2. Rekultywacja terenów zdegradowanych i zdewastowanych
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Rekultywacja gleb i terenów zdegradowanych.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): GL 3. Ochrona gleb w kontekście zmian klimatu
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Ochrona przed osuwiskami. 2. Ochrona upraw przed ekstremalnymi zjawiskami pogodowymi.

Cel strategiczny (długoterminowy do roku 2025): KA 1. Poprawa klimatu akustycznego w województwie świętokrzyskim
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój systemu transportu dążącego do obniżenia emisji hałasu. 2. Realizacja inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny. 3. Rozwój zintegrowanego transportu publicznego i rowerowego. 4. Ograniczanie hałasu przemysłowego. 5. Kontynuowanie monitoringu emisji hałasu drogowego. 6. Prowadzenie edukacji ekologicznej w zakresie klimatu akustycznego.

LASY (L)
Cel strategiczny (długoterminowy do roku 2025): Racjonalne użytkowanie zasobów leśnych
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): L 1. Prowadzenie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zasadami leśnictwa ekosystemowego oraz zachowanie różnorodności biologicznej lasów. 2. Wzrost wiedzy społeczeństwa na temat znaczenia i roli lasów. 3. Zwiększanie zdolności retencji wodnej w lasach. 4. Rozwój infrastruktury edukacyjnej i turystycznej na terenach leśnych. 5. Zwiększenie lesistości. 6. Ochrona przeciwpożarowa terenów leśnych.

GOSPODARKA ODPADAMI (GO)
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): GO 3. Minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów z sektora gospodarczego oraz osiągnięcie wymaganych poziomów odzysku tych odpadów
Kierunki działań: 1. Gospodarowanie odpadami z sektora gospodarczego zgodnie z wymogami prawa.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): GO 4. Koordynacja gospodarki odpadami w województwie i edukacja ekologiczna
Kierunki działań: 1. Aktualizacja Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami wraz z Planem Inwestycyjnym. 2. Edukacja ekologiczna w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi. 3. Uwzględnienie aspektu ochrony przed skutkami zmian klimatycznych w gospodarce odpadami.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): GO 5. Wzrost masy odpadów zagospodarowanych na cele energetyczne
Kierunki działań: 1. Budowa i rozbudowa instalacji do wytwarzania paliw alternatywnych z odpadów. 2. Zastosowanie paliw alternatywnych do celów energetycznych i w procesach przemysłowych.

POWIETRZE ATMOSFERYCZNE (PA)
Cel strategiczny (długoterminowy do 2025 r.): Poprawa jakości powietrza w województwie świętokrzyskim
Cele operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): PA 1. Redukcja emisji ze źródeł spalania paliw o małej mocy do 1 MW
Kierunki działań: 1. Wdrażanie rozwiązań niskoemisyjnych. 2. Poprawa efektywności energetycznej. 3. Zwiększenie udziału energii odnawialnej w ogólnej produkcji energii.
Cele operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): PA 2. Ograniczenie emisji zanieczyszczeń ze źródeł komunikacyjnych
Kierunki działań: 1. Poprawa połączeń komunikacyjnych. 2. Upłynnienie ruchu pojazdów w miastach. 3. Rozwój komunikacji publicznej i transportu rowerowego. 4. Ograniczenie emisji wtórnej z dróg.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): PA 3. Ograniczenie emisji zanieczyszczeń ze źródeł przemysłowych
Kierunki działań: 1. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i substancji szkodliwych z procesów technologicznych. 2. Rozpowszechnienie technologii sprzyjających poprawie jakości powietrza. 3. Opracowanie i wdrażanie nowatorskich rozwiązań technologicznych. 4. Zarządzanie energią w przedsiębiorstwach.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): PA 4. Podniesienie świadomości społeczeństwa w zakresie wpływu zanieczyszczeń na zdrowie oraz konieczności ochrony powietrza
Kierunki działań: 1. Edukacja w zakresie ochrony powietrza w tym promowanie gospodarki niskoemisyjnej.

ZASOBY PRZYRODNICZE (ZP)
Cel strategiczny (długoterminowy do 2025 r.): Ochrona różnorodności biologicznej, krajobrazowej i geologicznej województwa
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): ZP 1. Zachowanie lub przywrócenie właściwego stanu siedlisk i gatunków oraz przeciwdziałanie zagrożeniom dla różnorodności biologicznej i geologicznej
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Przywracanie i ochrona właściwego stanu cennych gatunków i siedlisk. 2. Ochrona różnorodności biologicznej na obszarach użytkowanych gospodarczo. 3. Uwzględnianie w dokumentach planistycznych problemów związanych z ochroną walorów przyrodniczych.
Cele operacyjne (krótkoterminowe do 2020 r.): ZP 2. Zarządzanie zasobami przyrody i krajobrazem zarówno na obszarach chronionych, jak i użytkowanych gospodarczo
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Kontynuacja inwentaryzacji przyrodniczej oraz opracowanie brakującej dokumentacji dla obszarów chronionych również z uwzględnieniem zmian klimatycznych. 2. Wzmocnienie ochrony różnorodności biologicznej i różnorodności geologicznej oraz krajobrazu. 3. Zapewnienie spójności systemu ekologicznego województwa. 4. Ochrona walorów krajobrazowych.
Cele operacyjne (krótkoterminowe do 2020 r.): ZP 3. Działania z zakresu pogłębiania i udostępniania wiedzy o zasobach przyrodniczych i walorach krajobrazowych województwa
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Doskonalenie metod ochrony przyrody i krajobrazu. 2. Monitoring obszarów chronionych. 3. Kontynuacja działań z zakresu edukacji ekologicznej. 4. Rozwój infrastruktury służącej edukacji ekologicznej. 5. Promowanie walorów przyrodniczych jako produktu turystycznego.

ZASOBY WODNE i GOSPODARKA WODNA (ZW)
Cel strategiczny (długoterminowy do 2025 r.): Prowadzenie zrównoważonego gospodarowania wodami umożliwiające osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): ZW 1. Osiągnięcie dobrego stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Racjonalne wykorzystanie wody w przemyśle i rolnictwie. 2. Ograniczenie wpływu rolnictwa i przemysłu na wody. 3. Monitoring jakości wód powierzchniowych i podziemnych. 4. Opracowywanie dokumentacji niezbędnej do zrównoważonego gospodarowania wodami. 5. Kontrola zagospodarowania ścieków. 6. Ustanowienie obszarów ochronnych zbiorników.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): ZW 2. Rozwój infrastruktury wodno-ściekowej
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój infrastruktury wodociągowej. 2. Uporządkowanie gospodarki ściekowej w województwie. 3. Realizacja „Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych”. 4. Edukacja ekologiczna dotycząca racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej.
Cel operacyjny (krótkoterminowy do 2020 r.): ZW 3. Ochrona przed zjawiskami ekstremalnymi związanymi z zasobami wodnymi
Kierunki działań: <ol style="list-style-type: none"> 1. Realizacja planów gospodarowania wodami i warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni. 2. Wzrost retencji wodnej. 3. Przeciwdziałanie skutkom suszy. 4. Ochrona przeciwpowodziowa. 5. Edukacja w zakresie sposobów reagowania na zagrożenia.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu głównymi celami ochrony środowiska ustalonymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i lokalnym jest:

- utrzymanie norm odnośnie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonych w przepisach szczególnych,
- utrzymanie norm odnośnie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeni atmosferycznego w środowisku określonych w przepisach szczególnych,
- ochrona terenów cennych przyrodniczo, w tym obszarów objętych ochroną prawną, ochrona oraz tworzenie nowych obszarów natura 2000,
- ochrona terenów zabudowy mieszkaniowej,
- ochrona krajobrazu, środowiska naturalnego oraz wód gruntowych.

10. Prognozowane oddziaływania na środowisko

10.1 Obszary prawnie chronione, różnorodność biologiczna, fauna, flora

Teren objęty zmianą planu w przewadze położony jest w systemie obszarów przyrodniczych prawnie chronionych.

Tereny: 1.MN, 2.MN, 3.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 9.MN, 10.MN, 1.U, 2.U, 3.U, 1.R, 2.R, 3.R, 1.ZN znajdują się w granicach Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego, pozostałe tereny zmiany planu położone są w otulinie Parku.

Obecnie obowiązuje uchwała Nr XLIX/874/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie utworzenia Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Województwa Świętokrzyskiego z 2014 r. poz. 3148). Zgodnie z w/w dokumentem, szczególne cele ochrony Parku to:

1) zachowanie cennych biocenoz z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 1MN to obecnie w przewadze wydepczyisko, z rozwijającą się niską zielenią spontaniczną. Teren ten poddany jest presji antropogenicznej, położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy, częściowo jest wykorzystywany pod funkcje gospodarcze. Na terenie tym nie występują cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 2MN, jego północno-zachodnia część zgodnie z ewidencją gruntów stanowi grunt leśny. Ta część terenu 2MN pozbawiona jest jakiegokolwiek szaty roślinnej. Część centralna omawianego terenu to pole uprawne. Natomiast część południowo-wschodnia to teren częściowo zabudowany z utwardzonym dojazdem i placem postojowym. Tereny biologicznie czynne to głównie nieużytki w trakcie zagospodarowania zielenią urządzone. Na terenie 2MN nie występują cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 3MN to zespół wysokiej zieleni spontanicznej stanowiącej prawdopodobnie strefę sukcesji leśnej od lasu położonego na południowy-wschód. Na terenie tym nie można wykluczyć występowania chronionych gatunków flory, fauny i grzybów. Zgodnie z obowiązującym SUIKZP Gminy Pińczów teren ten został przeznaczony pod tereny zabudowy mieszkaniowej ośrodków wiejskich (M). Przeprowadzona do studium ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego takiego przeznaczenia tego terenu.

Teren 4MN to pola uprawne, na terenie tym nie występują cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Tereny 5MM i 6MN to tereny zabudowane, utwardzone w zasadzie pozbawione zieleni nie występują tu cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Tereny 1U i 2U są zabudowane i w większości utwardzone, pozbawione w zasadzie zieleni nie występują tu cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 3U jest całkowicie utwardzony, pozbawiony zieleni nie występują tu cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 1R, na którym zmiana planu dopuszcza realizację zabudowy zagrodowej, to nieużytek sztucznie nadsypany pozbawiony szaty roślinnej nie występują tu cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 2R, na którym zmiana planu dopuszcza realizację zabudowy zagrodowej, to pola uprawne lokalnie nieużytki pozbawione zieleni wysokiej nie występują tu cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 3R i 9MN to pola uprawne lokalnie nieużytki pozbawione zieleni wysokiej nie występują tu cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

Teren 10MN to teren nieczynnego ujęcia wód podziemnych wokół, którego występują nieużytki z niską zielenią spontaniczną nie występują tu cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów.

2) zachowanie różnorodności geologicznej, w tym obszarów występowania krasu i rzeźby lessowej. W obrębie fragmentów terenów położonych w granicach Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego nie występują zjawiska krasowe jak również rzeźba lessowa. Od powierzchni terenu zalegają tu czwartorzędowe piaski akumulacji lodowcowej. Jedynie w południowej części terenu 2.R w podłożu zalegają opoki, margle, piaskowce i gezy kredowe (mastrycht). Miejscami są to osady węglanowe w obrębie, których mogą się rozwijać zjawiska krasowe, zgodnie z ustaleniami planu teren ten jest przeznaczony pod funkcje rolnicze.

- 3) racjonalne wykorzystanie zasobów złóż kopalin. Na terenach położonych w granicach Parku nie występują obszary, na których mogłaby się odbywać eksploatacja złóż kopalin.
- 4) zachowanie naturalnych fragmentów ekosystemów wodnych i wodno – błotnych. W granicach obszaru objętego zmianą planu nie występują obszary wodno-błotne.
- 5) zachowanie populacji roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Jak wykazano w punkcie 1 w granicach obszaru objętego zmianą planu nie występują rośliny, zwierzęta i grzyby objęte ochroną gatunkową.
- 6) zachowanie siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, w tym w szczególności muraw kserotermicznych, torfowisk i solnisk śródlądowych. W granicach obszaru objętego zmianą planu nie występują wymienione siedliska zagrożone wyginięciem, w tym w szczególności murawy kserotermiczne, torfowiska i solniska śródlądowe.
- 7) zachowanie układów i obiektów zabytkowych, a także miejsc pamięci narodowej. W granicach Parku na terenach objętych zmianą planu nie występują układy i obiekty zabytkowe oraz miejsca pamięci narodowej. Jednocześnie na pozostałych terenach zmiana planu zapewnia zachowanie i ochronę obiektom zabytkowym wpisanym do Gminnej Ewidencji Zabytków.
- 8) preferowanie zabudowy nawiązującej do regionalnej tradycji i otaczającego krajobrazu. Projekt zmiany planu zapewnia przekształcenia i rozwój środowiska kulturowego w kierunku kształtowania ładu przestrzennego i harmonii ze środowiskiem naturalnym, otaczającym krajobrazem, jako niezbędnego czynnika jakościowego środowiska życia człowieka, ustalenia zmiany planu określają parametry zabudowy, w celu wkomponowania zabudowy w lokalne uwarunkowania oraz krajobraz.
- 9) zachowanie wartości historycznych, kulturowych i etnograficznych. Projekt zmiany planu ustala, że przy planowaniu rozwoju przestrzennego za priorytet uznaje się ochronę terenów o wartościach przyrodniczych, krajobrazowych oraz terenów istotnych dla zachowania bioróżnorodności, w tym ochronę przed niekontrolowaną zabudową oraz użytkowaniem.
- 10) zachowanie istniejących punktów i ciągów widokowych. Na omawianych terenach nie występują punkty i ciągi widokowe.
- 11) ograniczanie negatywnego wpływu działalności gospodarczej na krajobraz. W granicach NPK, działalność gospodarcza będzie prowadzona przede wszystkim na terenie 1.U, 2.U i 3.U. Plan nie wprowadza tu nowej zabudowy usługowej, we wszystkich trzech wypadkach są to istniejące obiekty. Poza tym zmiana planu określa wskaźniki zabudowy zgodne z obowiązującym SUIKZP Gminy Pińczów, które wyznacza kierunki zagospodarowania ograniczające negatywny wpływ działalności gospodarczej na krajobraz.

Na terenie Parku zakazuje się:

1. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.). Zgodnie z ustaleniami planu na terenie Parku możliwa jest realizacja przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko wyłącznie tych, które spełniają warunki określone w przepisach odrębnych dla Nadnidziańskiego Parku Krajobrazowego.
2. umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej. Podczas realizacji nowych funkcji może wystąpić ryzyko naruszenia niniejszego zakazu, dlatego aby wykluczyć możliwość naruszenia zakazu wszelkie działania związane z lokalizowaniem inwestycji muszą zapewnić ochronę dziko występujących zwierząt np. poprzez dostosowanie prac budowlanych do okresu lęgowo – rozrodczego.
3. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub

wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych. Jedynie na terenie 3.MN w wyniku realizacji zmiany planu może dojść do likwidacji zadrzewień śródpolnych. Zgodnie z przedstawionymi poniżej odstępstwami od tego zakazu, na omawianym terenie obowiązują ustalenia SUIKZP, w którym tereny te są przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową. W przeprowadzonej do studium ocenie oddziaływania wykazano, że ewentualna punktowa likwidacja zadrzewień nie będzie miała znaczącego oraz negatywnego oddziaływania na obszar w skali całej gminy, w związku z czym można zastosować odstępstwo od zakazu. Poza tym w planie ustala się minimalny wskaźnik powierzchni terenów biologicznie czynnych na 50%. Niemniej jednak istniejące zadrzewienia śródpolne należy w miarę możliwości wkomponowywać w projektowane zagospodarowanie terenu. Na fragmencie terenu 2.MN dojdzie do przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Teren ten zgodnie z ewidencją stanowi grunt leśny, w rzeczywistości jest to halizna, obecnie pozbawiona jakiegokolwiek zieleni. Teren ten obecnie nie posiada żadnej wartości przyrodniczej. Poza tym zgodnie z decyzją ROW-I.7151.1.3.2021 z dnia 23.03.2021 r. Marszałka Województwa Świętokrzyskiego dla terenu tego wydana została zgoda na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

4. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej. Biorąc pod uwagę panujące warunki hydrogeologiczne na omawianych terenach (wody gruntowe na dużej głębokości) nie występuje na tym obszarze zagrożenie zmian stosunków wodnych.

5. likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych. Na omawianych terenach obszary takie nie występują.

6. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych. Ustalenia planu wykluczają możliwość wylewania gnojowicy..

7. prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową. Na omawianych terenach nie wskazuje się terenów przeznaczonych do chowu lub hodowli zwierząt.

Zakazy, o których mowa wyżej nie dotyczą:

1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;

2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;

3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

Natura 2000

Specjalne Obszary Ochrony

Tereny 12.MN, 4.R, 2.ZLi oraz niewielki fragment terenu 1.PU położone są w granicach Obszaru Natura 2000 „Ostoja Nidziańska PLH260003”. Poza tym teren 2.R graniczy z w/w obszarem chronionym.

Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na obszarach Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony wyznaczony został obszar Natura 2000. Działania ochronne powinny mieć na celu zachowanie w należyтым stanie zasobów przyrody, przy czym przepisy unijne nie precyzują sposobów, w jaki efekt ochrony ma być osiągnięty. Podstawową zasadą obowiązującą na obszarach objętych siecią Natura 2000 powinno być zachowanie równowagi pomiędzy ochroną przyrody, a gospodarką.

Zgodnie z obowiązującym prawem realizacja wszelkich planowanych inwestycji na tym obszarze i w jego sąsiedztwie będzie musiała być poprzedzona przeprowadzeniem procedury oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, o ile organ właściwy do wydawania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia stwierdzi taki obowiązek (po rozważeniu czy dane przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000). W przypadku stwierdzenia możliwego istotnego negatywnego wpływu na przedmiot ochrony OSOP i przy braku przesłanek z art. 34 ustawy o ochronie przyrody taka inwestycja nie zostanie zrealizowana.

Najważniejsze czynniki, które mogą niekorzystnie oddziaływać na obszar Natura 2000 są zestawione poniżej.

1. Zajęcie i zmiany użytkowania terenu.
2. Emisja hałasu na etapie budowy i eksploatacji obiektów.
3. Wzrost natężenia ruchu pojazdów.
4. Emisja drgań.
5. Emisja zanieczyszczeń powietrza.
6. Zmiany ilości i jakości wód powierzchniowych.
7. Zmiany poziomu wód gruntowych.
8. Zmiany ukształtowania terenu.
9. Wzrost penetracji ludzkiej.
10. Bezpośrednia śmiertelność zwierząt.
11. Bezpośrednie niszczenie siedlisk i wyręb zadrzewień.

W praktyce, wiele z tych czynników zazwyczaj oddziałuje łącznie i często trudno prognozować efekty ich działania w oderwaniu od oddziaływań sprzężonych. Stąd też, przy prognozowaniu istotności możliwych oddziaływań, powyższy podział budowy, ale wiele z nich będzie utrzymywać się również (choć w zmienionym zakresie czy natężeniu) na etapie eksploatacji poszczególnych obiektów.

Zakres możliwych oddziaływań

Zakres przestrzenny większości zidentyfikowanych wyżej potencjalnych oddziaływań przedsięwzięcia jest bardzo ograniczony, nie przekraczając kilkudziesięciu metrów od rejonu budowy poszczególnych obiektów. W tym kontekście, znaczące oddziaływania projektowanego przedsięwzięcia na przedmiot ochrony obszarowej w granicach Obszaru Natura 2000, mogą wystąpić na bardzo małych fragmentach obszaru Natura 2000, nieistotnych biorąc pod uwagę wielkość całego obszaru chronionego.

Wskaźniki istotności negatywnych oddziaływań inwestycji na integralność obszaru Natura 2000

Prognoza istotności oddziaływania zidentyfikowanych w trakcie oceny czynników mogących potencjalnie negatywnie wpływać na Obszar Natura 2000 opierała się na oszacowaniach ryzyka wystąpienia oraz natężenia (zakresu) możliwych zmian w niżej wymienionych kluczowych wskaźnikach determinujących integralność obszaru.

- zmniejszenie liczebności lokalnych populacji kluczowych gatunków fauny;
- zmniejszenie powierzchni podstawowych siedlisk lęgowych i żerowiskowych tych gatunków;
- zwiększenie fragmentacji siedlisk;
- degradacja siedlisk chronionych;
- wzrost natężenia ludzkiej penetracji terenu;
- zmiany użytkowania gruntów indukowane realizacją inwestycji, w szczególności zabór terenów zielonych pod zabudowę mieszkalną i usługową;

Oszacowania prawdopodobnych zmian w powyższych wskaźnikach, w powiązaniu z wiedzą o wymaganiach ekologicznych ptaków, pozwoliły na prognozowanie wpływu planowanych przedsięwzięć na osiągnięcie celu ochrony polegającego na zachowaniu korzystnego stanu ochrony siedlisk, dla ochrony których powołano Obszar Natura 2000.

Tereny przeznaczone w planie pod funkcje rolnicze bez prawa zabudowy oraz lasy nie spowodują jakichkolwiek nowych oddziaływań na obszar chroniony (zastają zachowane ich dotychczasowe funkcje). Oddziaływania takie mogą wystąpić w przypadku terenu MN i P/U.

Zajęcie i zmiany użytkowania terenu

Przewidywane zajęcie terenu w granicach obszaru chronionego związane z realizacją przedsięwzięcia będzie znikomą małą:

Teren 12.MN – 1650 m²

Teren 1.P/U – 244 m².

Razem około 0,19 ha. Powierzchnia całego obszaru Natura 2000 „Ostoja Nadnidziańska” wynosi 4256,8 ha, czyli w wyniku realizacji omawianego planu zostanie zajęte około 0,004% powierzchni obszaru chronionego. Fragment terenu 1.P/U położony w granicach obszaru Natura 2000, to nieużytek pozbawiony zieleni zlokalizowany w rejonie drogi o dosyć dużym natężeniu ruchu. Teren ten nie posiada żadnych wartości przyrodniczych.

Teren 12.MN od zachodu graniczy z istniejącą zabudową mieszkaniową. Sam jest niezabudowany stanowi nieużytek porośnięty we wschodniej części zielenią wysoką. Zieleń ta to strefa sukcesji pobliskiego lasu. W wyniku realizacji zamiany planu na terenie 12.MN dojdzie do degradacji powierzchni leśnej. Jest to niewielki skrawek lasu o powierzchni około 0.035 ha, stanowiący monokulturę sosnową z drzewostanem w wieku poniżej 50 lat. Z powodu sąsiedztwa z istniejącymi terenami zabudowy oraz bardzo małą powierzchnią, las ten jest poddany silnej presji antropogenicznej i nie przedstawia większej wartości przyrodniczej. W obu przypadkach na terenie 1.PU i 12.MN nastąpi zmiana użytkowania terenu.

Nie należy oczekiwać, że zajęcie takich skrawków Obszaru Natura 2000, o niskich i przeciętnych walorach przyrodniczych nie wpłynie na wskaźniki integralności obszaru chronionego.

Nie przewiduje się znaczących zmian w formach użytkowania terenów położonych w granicach Obszaru Natura 2000, spowodowanych bezpośrednim lub pośrednim oddziaływaniem planowanego zainwestowania, w zakresie mogącym znacząco oddziaływać na przedmiot ochrony obszarowej.

Wzrost natężenia ruchu pojazdów

Realizacja nowej zabudowy generować będzie, w rejonie terenu 12.MN (w fazie budowy jak i eksploatacji) dodatkowy ruch pojazdów, na ciągach komunikacyjnych przebiegających w rejonie obszaru chronionego. Natomiast teren 1.PU położony jest w pobliżu ruchliwej drogi, wprowadzenie w tym rejonie nowych funkcji nie spowoduje istotnego wzrostu ruchu pojazdów samochodowych.

Ruch drogowy niekorzystnie oddziałuje głównie na populację ptaków i ich siedliska, a wachlarz negatywnych czynników obejmuje m.in. degradację siedlisk w skutek hałasu, podwyższoną śmiertelność w wyniku kolizji z pojazdami, efekt bariery, przebudowę składu zgrupowań. Wzmożony ruch pojazdów oznacza m.in. wzrost hałasu, spadek średniej prędkości pojazdów, wzrost emisji spalin i zanieczyszczeń, zwiększenie stężenia pyłów w powietrzu. Wpływ tego źródła hałasu powinien mieć ograniczony wymiar przestrzenny i nie będzie znacząco zmieniać wskaźników integralności obszaru. Podwyższone stężenia spalin silników samochodowych, pyłów oraz zanieczyszczeń ropopochodnych podłoża będą negatywnie oddziaływać na siedliska, choć trudno ocenić zakres i natężenie tych efektów. Zapewne łączne, negatywne efekty podwyższonego natężenia ruchu pojazdów w tym rejonie nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na integralność całego obszaru chronionego.

Wzrost ludzkiej penetracji terenu

Realizacja projektowanej zabudowy wyłącznie w rejonie terenu 12.MN prawdopodobnie doprowadzi do minimalnego wzrostu penetracji przez ludzi obszaru Natura 2000. Jednak ten typ oddziaływania nie będzie znaczący dla obszaru chronionego.

Hałas

Nie należy się spodziewać, że realizacja zabudowy może pogorszyć klimat akustyczny w rejonie obszaru chronionego.

Emisja zanieczyszczeń powietrza

Dodatkowe zanieczyszczenia powietrza, generowane przez pracujących przy budowie poszczególnych obiektów sprzęt oraz samochody transportowe mogą niekorzystnie oddziaływać na stan siedlisk w granicach obszaru chronionego. Nie przewiduje się jednak przekroczeń wymaganych standardów jakości powietrza, co pozwala prognozować punktowe efekty emisji zanieczyszczeń powietrza, generowane w rejonie placu budowy jako nieznaczące dla obszaru Natura 2000.

Odpady oraz zmiany jakości i ilości wód powierzchniowych

Odpady powstające na etapie budowy oraz w trakcie eksploatacji powinny być utylizowane w sposób nie stanowiący zagrożenia dla celów ochrony.

Nie przewiduje się wystąpienia zmian w ilości lub w obiegu wód powierzchniowych. W szczególności brak jest przesłanek prognozowania znaczącego wpływu przedsięwzięcia na reżim hydrologiczny wód powierzchniowych w tym rejonie.

Zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych

Realizacja projektowanej zabudowy nie będzie wpływać na poziom wód gruntowych.

Zmiany ukształtowania terenu

Brak jest przesłanek prognozowania znaczącego wpływu realizacji przedsięwzięcia na lokalne ukształtowanie terenu.

Bezpośrednie niszczenie siedlisk i wycinka zadrzewień

Częściowa degradacja niewielkiej powierzchni zadrzewień oraz bardzo małej powierzchni leśnej na terenie 12.MN nie spowoduje znaczących oddziaływań na obszar Natura 2000.

Bezpośrednia śmiertelność zwierząt

Charakterystyka przedsięwzięcia nie obejmuje działań wiążących się z ryzykiem bezpośredniej śmiertelności zwierząt o rozmiarach stanowiących zagrożenie dla korzystnego stanu ochrony populacji w obrębie Obszaru Natura 2000.

W granicach oraz w bliskim otoczeniu obszarów objętych zmianą planu nie występują siedliska będące przedmiotem ochrony Obszaru Natura 2000 (Rys. 8). Najbliżej bo w odległości około 250 m od terenu 1MN znajduje się siedlisko o kodzie 91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe. Odległość oraz planowane przeznaczenie terenu 1MN, zapewniają brak oddziaływań na siedlisko będące przedmiotem ochrony.

Realizacja zmiany planu nie spowoduje oddziaływań na pozostałe siedliska będące przedmiotem ochrony znajdujące się w otoczeniu. Wynika to przede wszystkim z odległości tych siedlisk do terenów objętych zmianą planu.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie spowoduje oddziaływań znaczących na obszar Natura 2000 „Ostoja Nidziańska” PLH260003 polegających przede wszystkim na:

- utracie powierzchni siedliska lub siedliska gatunku,
- rozdzieleniu płatów siedliska/siedliska gatunku – powstanie bariery migracyjnej,
- płośnieniu gatunku lub zwiększenie jego śmiertelności,
- wystąpieniu zagrożeń zidentyfikowanych w planie zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (pzo),
- braku możliwości realizacji działań ochronnych wskazanych w pzo,
- zmiany warunków ekologicznych siedliska/ siedliska gatunku (integralność obszaru),
- zniszczenia lub zaburzenia elementów środowiska pomiędzy obszarami Natura 2000 (spójność sieci).

Obszary Specjalnej Ochrony

Część nr 1 w całości położona jest w granicach OSO „Dolina Nidy” PLB260001. Części nr 2, 3, 5, 7 i 9 na dłuższych lub krótszych odcinkach graniczą z tym obszarem, natomiast pozostałe położone są w jego bezpośrednim sąsiedztwie (Rys. 10).

Zajęcie i zmiany użytkowania terenu

Przewidywane zajęcie terenu w granicach obszaru chronionego nastąpi wyłącznie w części nr 1. Zgodnie z ustaleniami planu w całej części teren przeznacza się pod 1.MN (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna).

Powierzchnia, na której nastąpi zmiana przeznaczenia wynosi 0,38 ha. Powierzchnia całego obszaru Natura 2000 „Dolina Nidy” wynosi 19956,1 ha, czyli w wyniku realizacji omawianego planu zostanie zajęte około 0,0002% powierzchni obszaru chronionego. Teren 1.MN położony w granicach obszaru Natura 2000, to nieużytek pozbawiony zieleni wysokiej. Jest on użytkowany przez przylegające od strony zachodniej gospodarstwo. Teren ten nie posiada żadnych wartości przyrodniczych.

Nie należy oczekiwać, że zajęcie skrawka Obszaru Natura 2000, o niskich walorach przyrodniczych wpłynie na wskaźniki integralności obszaru chronionego.

Nie przewiduje się znaczących zmian w formach użytkowania terenów położonych w granicach Obszaru Natura 2000, spowodowanych bezpośrednim lub pośrednim oddziaływaniem planowanego zainwestowania, w zakresie mogącym znacząco oddziaływać na przedmiot ochrony obszarowej.

Wzrost natężenia ruchu pojazdów

Realizacja nowej zabudowy generować będzie, w rejonie terenu 1.MN (w fazie budowy jak i eksploatacji) dodatkowy ruch pojazdów, na ciągach komunikacyjnych przebiegających w rejonie obszaru chronionego.

Ruch drogowy niekorzystnie oddziałuje głównie na populacje ptaków i ich siedliska, a wachlarz negatywnych czynników obejmuje m.in. degradację siedlisk w skutek hałasu, podwyższoną śmiertelność w wyniku kolizji z pojazdami, efekt bariery, przebudowę składu zgrupowań. Wzmożony ruch pojazdów oznacza m.in. wzrost hałasu, spadek średniej prędkości pojazdów, wzrost emisji spalin i zanieczyszczeń, zwiększenie stężenia pyłów w powietrzu. Wpływ tego źródła hałasu powinien mieć ograniczony wymiar przestrzenny i nie będzie znacząco zmieniać wskaźników integralności obszaru. Podwyższone stężenia spalin silników samochodowych, pyłów oraz zanieczyszczeń ropopochodnych podłoża będą negatywnie oddziaływać na siedliska, choć trudno ocenić zakres i natężenie tych efektów. Zapewne łączne, negatywne efekty podwyższonego natężenia ruchu pojazdów w tym rejonie nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na integralność całego obszaru chronionego. Stwierdzenie to dotyczy pozostałych terenów przeznaczonych pod nowe zainwestowanie położonych w sąsiedztwie obszaru chronionego.

Wzrost ludzkiej penetracji terenu

Realizacja projektowanej zabudowy wyłącznie w rejonie terenu 1.MN prawdopodobnie doprowadzi do minimalnego wzrostu penetracji przez ludzi obszaru Natura 2000. Jednak ten typ oddziaływania nie będzie znaczący dla obszaru chronionego.

Hałas

Nie należy się spodziewać, że realizacja zabudowy może pogorszyć klimat akustyczny w rejonie obszaru chronionego.

Emisja zanieczyszczeń powietrza

Dodatkowe zanieczyszczenia powietrza, generowane przez pracujący przy budowie poszczególnych obiektów sprzęt oraz samochody transportowe mogą niekorzystnie oddziaływać na stan siedlisk w granicach obszaru chronionego. Nie przewiduje się jednak przekroczeń wymaganych standardów jakości powietrza, co pozwala prognozować punktowe efekty emisji zanieczyszczeń powietrza, generowane w rejonie placu budowy jako nieznaczące dla obszaru Natura 2000.

Odpady oraz zmiany jakości i ilości wód powierzchniowych

Odpady powstające na etapie budowy oraz w trakcie eksploatacji powinny być utylizowane w sposób nie stanowiący zagrożenia dla celów ochrony.

Nie przewiduje się wystąpienia zmian w ilości lub w obiegu wód powierzchniowych. W szczególności brak jest przesłanek prognozowania znaczącego wpływu przedsięwzięcia na reżim hydrologiczny wód powierzchniowych w tym rejonie.

Zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych

Realizacja projektowanej zabudowy nie będzie wpływać na poziom wód gruntowych.

Zmiany ukształtowania terenu

Brak jest przesłanek prognozowania znaczącego wpływu realizacji przedsięwzięcia na lokalne ukształtowanie terenu.

Bezpośrednie niszczenie siedlisk i wycinka zadrzewień

Realizacja nowej zabudowy nie spowoduje niszczenia siedlisk i wycinki zadrzewień w granicach obszaru Natura 2000.

Bezpośrednia śmiertelność zwierząt

Charakterystyka przedsięwzięcia nie obejmuje działań wiążących się z ryzykiem bezpośredniej śmiertelności zwierząt o rozmiarach stanowiących zagrożenie dla korzystnego stanu ochrony populacji w obrębie Obszaru Natura 2000.

Zgodnie z danymi RDOŚ Kielce, w otoczeniu obszaru opracowania występują przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 (rys. 11):

- A122 *Crex crex* derkacz,
- A084 *Circus pygargus* błotniak łąkowy.

Wymienione wyżej siedliska położone są poza granicami terenów objętych planem. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje wystąpienia zagrożeń, które spowodowałyby wystąpienia oddziaływań znaczących na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000.

Najbliżej, bo w odległości około 10 m, od siedliska derkacza i błotniaka stawowego położone są tereny oznaczone w planie 1.R (teren rolny z możliwością realizacji zabudowy zagrodowej) oraz 8.MN (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej). Biorąc pod uwagę ustalone w planie nieprzekraczalne linie zabudowy, na terenie 1.R ewentualna zabudowa będzie mogła być sytuowana w odległości około 14 m od siedliska, a na terenie 8.MN około 17 m od siedliska. Pozostałe tereny objęte planem położone są w odległościach znacznie większych.

Zgodnie z planem zadań ochronnych istniejące zagrożenia dla derkacza to:

1. Zaniechanie/brak koszenia.
Ad.1 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
2. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu.
Ad. 2 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
3. Spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych.
Ad. 3 realizacja planu nie spowoduje zmiany stosunków wodnych w granicach terenów objętych planem, jak również w ich otoczeniu.
4. Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.
Ad. 4 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
5. Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie (budowle hydrotechniczne).
Ad. 5 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
6. Gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia.
Ad. 6 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
7. Wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfianek.
Ad. 7 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
8. Drapieżnictwo.
Ad. 8 realizacja planu jest bez wpływu.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zalesianie terenów otwartych.
Ad. 1 plan nie wprowadza zalesień w rejonie w/w siedlisk.
2. Regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych.
Ad. 2 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
3. Wyschnięcie.
Ad. 3 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.

4. Zatopienie.
Ad. 4 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
5. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).
Ad. 5 realizacja planu bez wpływu.

Zgodnie z planem zadań ochronnych istniejące zagrożenia dla błotniaka stawowego to:

1. Zaniechanie/brak koszenia.
Ad.1 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
2. Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu.
Ad.2 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
3. Tereny zurbanizowane, tereny zamieszkałe (zabudowa tarasu zalewowego).
Ad.3 realizacja zabudowy będzie poza tarasem zalewowym..
4. Pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych/obiektów rekreacyjnych.
Ad.4 plan ustala zasady gospodarki odpadami.
5. Wypalanie.
Ad. 5 Plan pozostaje bez wpływu na takie działania.
6. Zасыpywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie.
Ad.6 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
7. Modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie (budowle hydrotechniczne).
Ad.7 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
8. Wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfianek.
Ad.8 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
9. Gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia
Ad.9 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
10. Drapieżnictwo
Ad. 10 plan pozostaje bez wpływu.

Potencjalne zagrożenia to:

1. Zalesianie terenów otwartych.
Ad. 1 plan nie wprowadza zalesień w rejonie w/w siedlisk.
2. Produkcja energii wiatrowej.
Ad. 2 plan nie wprowadza takich funkcji.
3. Regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych.
Ad. 3 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
4. Wyschnięcie.
Ad. 4 realizacja planu jest bez wpływu na takie działania.
5. Zmiana składu gatunkowego (sukcesja).
Ad. 5 realizacja planu bez wpływu.
6. Chwywanie, trucie, kłusownictwo.
Ad. 6 realizacja planu bez wpływu.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie spowoduje oddziaływań znaczących na obszar Natura 2000 „Dolina Nidy” PLB260001 polegających przede wszystkim na:

- utracie powierzchni siedliska lub siedliska gatunku,
- rozdzieleniu płatów siedliska/siedliska gatunku – powstanie bariery migracyjnej,
- płoszeniu gatunku lub zwiększenie jego śmiertelności,
- wystąpieniu zagrożeń zidentyfikowanych w planie zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (pzo),
- braku możliwości realizacji działań ochronnych wskazanych w pzo,
- zmiany warunków ekologicznych siedliska/ siedliska gatunku (integralność obszaru),
- zniszczenia lub zaburzenia elementów środowiska pomiędzy obszarami Natura 2000 (spójność sieci).

Części nr 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 obszaru opracowania położone są w granicach Nadnidziańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Zgodnie z Uchwałą Nr XLIX/882/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego, na terenie Obszaru ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

1) ochrona dużych kompleksów leśnych dla zachowania różnorodności biologicznej lasu;

Realizacja planu jest bez wpływu na duże kompleksy leśne, które w granicach planu nie występują. Jedynie na fragmencie terenu 5.U i 14.MN dojdzie do przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Teren ten zgodnie z ewidencją stanowi grunt leśny, w rzeczywistości jest to płazowizna, obecnie teren ten porośnięty jest pojedynczymi topolami. Nie stanowi on dużego kompleksu leśnego, stanowi niewielki płat gruntów leśnych (powierzchnia ok. 0,31 ha) otoczony terenami zurbanizowanymi. Teren ten obecnie nie posiada żadnej wartości przyrodniczej. Zgodnie z decyzją ROW-I.7151.1.3.2021 z dnia 23.03.2021 r. Marszałka Województwa Świętokrzyskiego dla terenu tego wydana została zgoda na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

Również w obrębie terenu 12.MN dojdzie do degradacji niewielkiej powierzchni leśnej (0,035 ha). Las ten nie wchodzi w skład dużego kompleksu leśnego i charakteryzuje się bardzo przeciętnymi walorami przyrodniczymi. Jest to monokultura sosnowa z drzewostanem w wieku około 48 lat. Zgodnie z decyzją ROW-I.7151.1.3.2021 z dnia 23.03.2021 r. Marszałka Województwa Świętokrzyskiego dla terenu tego wydana została zgoda na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

2) szczególna ochrona ekosystemów i wyjątkowo cennych krajobrazów;

Zgodnie z obowiązującym SUIKZP gminy Pińczów teren 1.MN położony jest w granicach korytarza ekologicznego. Jak wspomniano wyżej teren ten nie przedstawia wartości przyrodniczej, obecnie poddany jest już silnej presji antropogenicznej. W planie wprowadza się zapisy (zgodnie z wytycznymi ze SUIKZP) zapewniające właściwą ochronę korytarza ekologicznego. W granicach opracowania nie występują tereny o wyjątkowych walorach krajobrazowych.

3) zachowanie naturalnych stanowisk roślinności kserotermicznej i halofitowej;

W granicach opracowania nie występuje roślinność kserotermiczna i halofitowa.

4) zachowanie naturalnych fragmentów obszarów wodnych i wodno-błotnych;

W granicach opracowania nie występują w/w obszary.

5) zachowanie tworów i składników przyrody nieożywionej.

W granicach opracowania nie występują cenne twory i składniki przyrody nieożywionej.

Na terenie Obszaru zakazuje się:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

W wyniku realizacji zmiany planu na skutek realizacji nowej zabudowy miejscami może dojść do zniszczenia nor, legowisk lub innych schronień zwierząt. Zgodnie z przedstawionymi poniżej odstępstwami od tego zakazu, na omawianym terenie obowiązują ustalenia SUIKZP, w którym tereny te są przeznaczone pod zabudowę. W przeprowadzonej do studium ocenie oddziaływania wykazano, że działania te nie wpłyną znacząco negatywnego na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu. Mogą zostać zastosowane odstępstwa od tego zakazu ponieważ nie będzie miało ono negatywnego oddziaływania ze względu na małą skalę oraz długi czas (rozłożony w czasie) realizacji. Poza tym w planie ustala się minimalny wskaźnik powierzchni terenów biologicznie czynnych na 50%. Niemniej jednak wszelkie działania inwestycyjne muszą być dostosowane do ochrony gatunkowej zwierząt.

2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

W kilku miejscach (tereny: 7.MN, 8.MN, 1.KD-D, 2.KD-D, 4.KD-D, 14.MN, 15.MN, 16.MN, 5.U, 12.MN, 17.MN) w wyniku realizacji zmiany planu może dojść do likwidacji zadrzewień śródpolnych. Zgodnie z przedstawionymi poniżej odstępstwami od tego zakazu, na omawianym terenie obowiązują ustalenia SUIKZP, w którym tereny te są przeznaczone pod zabudowę. W przeprowadzonej do studium ocenie oddziaływania wykazano, że ewentualna punktowa likwidacja zadrzewień nie będzie miała znaczącego oraz negatywnego oddziaływania na obszar w skali całej gminy, w związku z czym można zastosować odstępstwo od zakazu. Poza tym w planie ustala się minimalny wskaźnik powierzchni terenów biologicznie

czynnych na 50%. Niemniej jednak istniejące zadrzewienia śródpolne należy w miarę możliwości wkomponowywać w projektowane zagospodarowanie terenu.

3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka; Realizacja zmiany planu nie spowoduje zmiany stosunków wodnych.

4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Realizacja zmiany planu nie stanowi zagrożenie dla w/w obszarów i obiektów.

Zakazy, o których mowa wyżej nie dotyczą:

1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;

2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;

3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;

4) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

Teren objęty zmianą planu jest w przewadze zabudowany i przekształcony antropogenicznie. Miejscami dojdzie do zmiany struktury przestrzennej tego obszaru, na tereny niezabudowane zostanie wprowadzona nowa zabudowa lokalnie nowe ciągi komunikacyjne, co wpłynie na różnorodność biologiczną. Zwiększenie powierzchni zabudowy kosztem terenów wolnych od zabudowy, sprawi, że siedliska wybranych roślin i zwierząt zostanie ograniczone powierzchniowo. Wprowadzenie nowych elementów takich jak ogrodzenia, budynki wpłyną negatywnie na możliwość migracji roślin i zwierząt. Oddziaływania te wystąpią punktowo w otoczeniu terenów już zurbanizowanych, dlatego też nie spowodują ograniczenia różnorodności biologicznej w skali całej Gminy.

Zachodnia część (teren 1.MN) omawianego terenu, zgodnie z informacjami zawartymi w SUIKZP, położona jest w granicach korytarza ekologicznego. W ustaleniach planu w granicach korytarza ekologicznego nakazuje się realizacji zabudowy o ograniczonych gabarytach i wysokości zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenu. Jest to zgodne z ustaleniami SUIKZP dotyczącymi korytarza ekologicznego. Realizacja zmiany planu nie naruszy ciągłości korytarza ekologicznego.

W wyniku zagospodarowania nowych terenów zabudowy wyznaczonych w planie nastąpi niewątpliwie bezpośrednie zniszczenie szaty roślinnej. Będzie to jednak dotyczyć głównie małowartościowych gruntów rolnych odłogowanych, czy zespołów zieleni spontanicznej, które nie stanowią cennych siedlisk przyrodniczych. Jak wyżej wspomniano na niewielkich powierzchniach dojdzie do degradacji zieleni wysokiej (zadrzewień śródpolnych i około 0,035 ha lasu). Z wprowadzeniem nowych obszarów zabudowy związany będzie wzrost ilości gatunków synantropijnych w obrębie tych terenów zabudowy. Należy spodziewać się zmniejszenia ilości gatunków segetalnych na rzecz gatunków obcych dla tego siedliska, w tym roślin ozdobnych. W granicach opracowania stwierdzono gatunki zwierząt, które występują zarówno na terenach o seminaturalnym krajobrazie, jaki w krajobrazie kulturowym. Ustalone w planie zachowanie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie terenów zabudowy zapewni tym gatunkom zwierząt możliwość bytowania także w zmienionym przez człowieka krajobrazie zurbanizowanym. Na terenach zieleni przy zabudowie mieszkaniowej i usługowej zostaną w przyszłości zrealizowane ogrody, w tym m.in. zostaną zasadzone drzewa i krzewy, które mogą dać schronienie i być źródłem pokarmu dla wielu zwierząt, w tym występujących na tym terenie zwierząt pospolitych.

W czasie realizacji nowych obiektów, na skutek emisji hałasu i penetracji terenu przez ludzi podczas prowadzenia prac budowlanych będzie dochodziło do płoszenia zwierząt.

10. 2 Powietrze

Plan ustala ochronę przed zanieczyszczeniami powietrza poprzez:

- zakazuje się przekraczania standardów, jakości środowiska, w tym standardów jakości powietrza, poza terenem, do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny;
- na całym obszarze planu ustala się zakaz lokalizacji inwestycji mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej i drogowej,
- zakaz realizacji budynków inwentarskich przeznaczonych do chowu lub hodowli zwierząt o liczbie większej niż 30 DJP dla siedliska zagrodowego - dużych jednostek przeliczeniowych, definiowanych zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony środowiska.

Ponadto dopuszcza wyłącznie źródła ciepła, wykorzystujące czynniki grzewcze najmniej szkodliwe dla środowiska: gaz ziemny, gaz płynny, olej niskosiarkowy, energia grzewcza elektryczna lub proekologiczne niekonwencjonalne źródła energii, w tym odnawialne (słoneczne, geotermalne).

Niemniej jednak należy się spodziewać zwiększenia rozmiarów emisji zanieczyszczeń wiążące się z funkcjonowaniem nowych terenów zabudowy, a tym samym i wzrostem natężenia ruchu samochodowego. Zatem stan czystości powietrza pogorszy się nieco w stosunku do stanu istniejącego na terenach przeznaczonych pod lokalizację nowych obiektów budowlanych. Dotyczy to przede wszystkim terenów w tej chwili niezabudowanych oraz, które nie znajdują się w strefie oddziaływania ciągów komunikacyjnych.

Zwiększenie emisji zanieczyszczeń powietrza może wystąpić na terenach rolnych (R), gdzie plan dopuszcza realizację zabudowy zagrodowej. W jej obrębie mogą powstać obiekty związane z hodowlą zwierząt. Zgodnie z ustaleniami planu na omawianych terenach nie będą mogły być lokalizowane duże obiekty hodowlane. Niemniej jednak w wyniku działalności rolniczej, związanej z hodowlą zwierząt (nawet przy obiektach poniżej 30 DJP), do powietrza uwalniane są związki zapachowe tzw. „odory”. Powstają one w wyniku rozkładu biomasy zarówno w przewodzie pokarmowym zwierząt, jak i w odchodach. Do odorów zaliczyć należy amoniak, siarkowodór, tiole, sulfidy, aminy alifatyczne, fenole, ketony, estry i inne. Ich ilość jest zmienna, charakterystyczna dla danego gatunku zwierząt i charakterystyczna dla specyfiki prowadzenia procesu hodowli.

Emisja do powietrza związana jest głównie z funkcjonowaniem emitorów działających na potrzeby utrzymania odpowiedniego mikroklimatu wewnątrz budynków inwentarskich.

Emisja z systemu wentylacyjnego tzw. technologiczna, powodowana jest przez wentylatory dachowe umieszczone w kalenicy budynków. Emisja technologiczna to głównie emisja gazów tzw. odorów - typowych produktów biodegradacji biomasy. Typowymi składnikami odorów są amoniak (NH_3) i siarkowodór (H_2S), których obecność w gazach opuszczających budynki inwentarskie za pośrednictwem wentylacji. Ilość amoniaku i siarkowodoru powstała w wyniku chowu jest trudna do ustalenia z uwagi na fakt, że zależy ona od parametrów związanych zarówno z typem zastosowanej technologii chowu, oraz z czynnikami dotyczącymi bezpośrednio prowadzenia chowu i utrzymania zwierząt w budynku inwentarskim. Emisje z obiektów hodowlanych są ściśle związane z ilością, strukturą i składem odchodów zwierzęcych, a także systemem utrzymania zwierząt. Skład odchodów jest uzależniony od jakości pokarmu wyrażonego zawartością suchej masy i zawartością składników pokarmowych (N, P, itp.) oraz sprawnością, z jaką zwierzęta przyswajają pokarm (stopień konwersji pokarmu).

Zbiorniki paszowe, które mogą być zainstalowane na terenie mogą stać się lokalnym źródłem krótkotrwałej i niewielkiej emisji pyłów do powietrza podczas ich napełniania. Do emisji drobin pyłowych może dochodzić głównie przy napełnianiu silosów paszami sypkimi, gdy przy pneumatycznym napełnianiu silosu, części drobne paszy mogą wydostawać się z jego odpowietrznika. Emisja pyłów w tym przypadku będzie niewielka i ze względu na usytuowanie odpowietrzników na niewielkiej wysokości nie przewiduje się znacznego oddziaływania w tym zakresie.

W wyniku realizacji planu na całym obszarze nie wystąpią ponadnormatywne emisje zanieczyszczeń powietrza.

W fazie budowy nowych obiektów mogą wystąpić okresowe uciążliwe oddziaływania związane z emisją zanieczyszczeń powietrza.

Ilość emitowanych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, zależna od zastosowanych technologii robót, będzie stosunkowo niewielka, ograniczona do czasu budowy i z tendencją pochłaniania przez podłoże.

Można, więc stwierdzić, że powstałe w trakcie prowadzenia prac budowlanych zanieczyszczenia powietrza nie będą miały praktycznie żadnego wpływu na otaczający teren w odległościach większych niż kilkadziesiąt metrów od granic terenu budowy i od osi głównych ciągów transportowych.

Ponadto nastąpi emisja składników spalin związana z pracą maszyn budowlanych i środków transportu dostarczających materiały budowlane, emisja pyłów z manipulacji materiałami budowlanymi i ewentualnie składników związanych masami asfaltowymi.

Zanieczyszczenia te będą odwracalne, czasowe (krótko lub średnioterminowe), niekumulujące się w środowisku i nieuniknione w przypadku realizacji obiektów budowlanych.

10. 3 Hałas, wibracje i pola elektromagnetyczne

Plan, dla terenów chronionych akustycznie nakazuje zachowanie standardów akustycznych zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na terenach U(M), gdzie dopuszcza się realizację i zachowanie zabudowy mieszkaniowej obowiązuje dopuszczalny poziom hałasu jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

W wyniku planowanego zainwestowania na całym terenie objętym planem nastąpi niewielkie pogorszenie klimatu akustycznego.

Zostaną zainstalowane nowe, przede wszystkim punktowe źródła hałasu:

- hałas produkcyjny i usługowy (głównie związany z funkcjonowaniem zakładów produkcyjnych, obiektów magazynowo-składowych, rzemieślniczych i obiektów usługowych),
- hałas na terenach zainwestowania osadniczego w sołectwie Brzeście,
- hałas rekreacyjny (w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej).

Do zwiększenia emisji hałasu przyczyni się również niewielkie zwiększenie ruchu pojazdów samochodowych związanym z realizacją nowej zabudowy.

Uciążliwość hałasu emitowana z obiektów produkcyjno-usługowych zależy między innymi od ich ilości, czasu pracy oraz odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej.

Emisja hałasu z tych terenów będzie związana z pracą głównych instalacji zakładów (młyny, wentylatory, urządzenia klimatyzacyjne, transport wewnętrzny). Jest to szczególnie uciążliwe w przypadku placówek pracujących na dwie lub trzy zmiany. Jednakże ten rodzaj hałasu ma charakter ściśle lokalny i ogranicza się do małych obszarów. Niemniej jednak w otoczeniu wszystkich terenów wskazanych w planie pod funkcje usługowe, produkcyjne czy magazynowo-składowe występuje zabudowa mieszkaniowa – chroniona akustycznie.

Innymi źródłami emisji hałasu mogą być imprezy masowe jak festyny, koncerty muzyczne, imprezy sportowe (mecze piłkarskie, rajdy motocyklowe), pokazy sztucznych ogni, obiekty rozrywkowe (dyskoteki, kluby). Mają one charakter incydentalny.

W przypadku przekroczeń poziomów dopuszczalnych powodowanych transportem samochodowym na terenach produkcyjnych, usługowych czy magazynowo-składowych organizacyjne sposoby redukcji hałasu polegające na odpowiedniej lokalizacji tras przejazdu oraz miejsc parkowania i przeładunku towarów prowadzące do zwiększenia odległości do miejsc wrażliwych na hałas. Dąży się również do wykorzystania zabudowy obiektów jako elementów ekranujących drogi przejazdu czy miejsca przeładunku na terenie zakładu. Środki te są z reguły wystarczające. W skrajnych przypadkach stosuje się również ekrany akustyczne do ekranowania dróg przejazdu, parkingów czy miejsc przeładunku.

Często spotykaną przyczynę hałasu przemysłowego stanowią różnego rodzaju wentylatory i urządzenia chłodnicze, najczęściej montowane na dachach hal produkcyjnych obiektów usługowych lub

handlowych. Przy właściwym doborze urządzeń, w szczególności ich mocy akustycznej oraz właściwej lokalizacji na terenie zakładu względem obszarów wrażliwych na hałas, można z reguły uniknąć poważnych konfliktów powodowanych przez nadmierny hałas. W przeciwnym wypadku konieczna jest jako środek redukcji hałasu zmiana lokalizacji lub zamiana urządzenia na zapewniające odpowiednie parametry akustyczne. W wielu wypadkach konieczne jest wybudowanie dodatkowych oston (ekranów) zapewniających wymaganą redukcję hałasu.

Przy planowaniu nowych budynków mieszkaniowych, które mogą się znaleźć w strefie oddziaływania obiektów produkcyjnych, usługowych lub magazynowo-składowych należy pamiętać o:

- odpowiednim kształcie budynków oraz ich wzajemnej lokalizacji (należy unikać odbić wielokrotnych),
- odpowiedniej izolacyjności ścian i okien budynków w pobliżu źródła hałasu, uwaga ta dotyczy przede wszystkim inwestorów, którzy chcą lokalizować budynki w bliskich odległościach od punktowych źródeł hałasu,
- odpowiednim rozmieszczeniu pomieszczeń w lokalach mieszkalnych.

Pomieszczenia wymagające większego komfortu akustycznego, np. sypialnie, pokoje dziecięce, powinny być lokalizowane po przeciwległej stronie budynku w stosunku do źródła hałasu. Od strony źródła hałasu należy planować łazienki, kuchnie, korytarze – czyli pomieszczenia nie wymagające komfortu akustycznego.

Poza tym należy eliminować niekorzystnych czynników potęgujących hałas (np. dużych powierzchni odbijających fale dźwiękowe takich jak beton czy kostka brukowa) oraz zagospodarowanie terenów biologicznie czynnych położonych od strony źródeł hałasu, zielenią izolacyjną

W czasie realizacji nowych obiektów budowlanych nastąpi pogorszenie klimatu akustycznego związane z pracą maszyn budowlanych i środków transportu dostarczających materiały budowlane. Zmiana ta będzie jednak miała charakter czasowy (na czas prowadzenia robót), odwracalny, nieakumulujący się w środowisku i lokalizujący się raczej wokół skupionego frontu robót. Inwestor powinien zadbać, by maszyny budowlane były technicznie sprawne (przez co, hałas mechanizmów jest zminimalizowany) oraz nie powinien prowadzić robót w godzinach nocnych.

Na etapie realizacji nowych obiektów budowlanych będą występowały dwa główne źródła emisji hałasu:

- maszyny budowlane o poziomie hałasu 80 - 100 dB(A);
- środki transportu samochodowego o poziomie hałasu około 90 dB(A).

Roboty budowlane powinny być prowadzone w porze dziennej. Poziom dźwięku spowodowany pracą maszyn budowlanych i urządzeń technicznych może spowodować krótkoterminowe przekroczenia poziomu dopuszczalnego równoważnego w porze dziennej w terenie przyległym do granic terenu budowy. Hałas ten będzie charakteryzować duża dynamika zmian.

Inwestor powinien zadbać, by maszyny budowlane były technicznie sprawne (przez co hałas mechanizmów jest zminimalizowany) oraz nie powinien prowadzić robót w godzinach nocnych.

Nie przewiduje się jednak aby zarówno w fazie realizacji, jak i eksploatacji nowej zabudowy dochodziło do przekroczeń dopuszczalnych norm emisji hałasu.

Realizacja planu nie spowoduje zagrożeń związanych z drganiami.

Realizacja zmiany planu nie spowoduje wprowadzenia na omawianym obszarze nowych źródeł promieniowania elektromagnetycznego. Wzdłuż istniejących linii średniego napięcia plan wskazuje ochronny pas techniczny.

10. 4 Wytwarzanie odpadów

Regulacje wprowadzone ustawą o odpadach oraz związanymi z nią aktami wykonawczymi opierają się na zasadach postępowania z odpadami w sposób racjonalny i zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska. Szczególne znaczenie mają działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczaniu ich ilości oraz minimalizowaniu negatywnego oddziaływania na środowisko. Należy przez to rozumieć konieczność prowadzenia segregacji i odzysku wszelkich możliwych materiałów lub ich unieszkodliwiania.

Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów niebezpiecznych lub minimalizacji ich ilości powinny być ustalane w pierwszej kolejności w procesach planowania i projektowania. Generalna zasada mówi, że odpady te powinny być wykorzystywane lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstawania. W przypadku braku takiej możliwości, tzn. gdy ich wykorzystywanie lub unieszkodliwianie w tych miejscach jest niewykonalne bądź też nieracjonalne ze względów ekologicznych lub ekonomicznych dopuszczalne jest ich usuwanie z miejsc powstawania. Należy przy tym zaznaczyć, że proces usuwania odpadów niebezpiecznych z miejsc powstawania do miejsc wykorzystywania lub unieszkodliwiania odbywać się musi z zachowaniem przepisów obowiązujących przy transporcie materiałów niebezpiecznych.

Tab. 6 Odpady powstające na etapie budowy nowych obiektów

17	Odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych)
17 01	Odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (np. beton, cegły, płyty, ceramika)
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów
17 01 02	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia
17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06
17 01 81	Odpady z remontów i przebudowy dróg
17 02	Odpady drewna, szkła i tworzyw sztucznych
17 02 01	Drewno
17 02 02	Szkło
17 02 03	Tworzywa sztuczne
17 03	Odpady asfaltów, smół i produktów smołowych
17 03 02	Asfalt inny niż wymieniony w 17 03 01 (nie zawierający smoły)
17 03 03*	Smoła i produkty smołowe
17 04	Odpady i złomy metaliczne oraz stopów metali
17 04 07	Odpady stalowe i metalowe
17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10
17 05	Gleba i ziemia (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych oraz urobek z pogłębienia)
17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03
17 05 05	Urobek z pogłębienia inny niż wymieniony w 17 05 05
17 09	Inne odpady z budowy, remontów i demontażu
17 09 03*	Inne odpady z budowy, remontów i demontażu (w tym odpady zmieszane) zawierające substancje niebezpieczne
17 09 04	Zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03
15	Odpady opakowaniowe; sorbenty, tkaniny do wycierania, materiały filtracyjne i ubrania ochronne nieujęte w innych grupach
15 01	Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi)
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych
15 01 06	Zmieszane odpady opakowaniowe

15 02	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne
15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02
20	Odpady komunalne łącznie z frakcjami gromadzonymi selektywnie
20 03	Inne odpady komunalne
20 03 01	Niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne

* - odpady niebezpieczne

W wyniku realizacji nowych obiektów mogą powstać odpadowe masy ziemi. Zgodnie z ustawą o odpadach, masy ziemne nie będą traktowane jako odpad jeżeli w decyzji zezwalającej na budowę zostanie wpisany sposób ich zagospodarowania. Nadmiar mas ziemnych może być przekazany do wykorzystania poza terenem budowy np. do kształtowania lub utwardzania powierzchni terenów, do zabiegów eksploatacyjnych i rekultywacyjnych na składowiskach odpadów, do rekultywacji wyrobisk po kopalniach surowców mineralnych, bądź przekazany osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącymi przedsiębiorcami na ich własne potrzeby.

Wykonawca musi posiadać decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami.

Wszelkie odpady powstające w trakcie prowadzenia prac powinny być w odpowiedni sposób gromadzone i zagospodarowane przez Wykonawcę robót, natomiast nadmiar wywożony na składowisko. Nie można dopuścić do zaśmiecania terenu budowy i najbliższego otoczenia. Podczas prowadzenia prac budowlanych dla środowiska gruntowo-wodnego niebezpieczne są przypadkowe rozlewy substancji ropopochodnych. W związku z powyższym, na etapie realizacji inwestycji należy starannie sprawdzać stan techniczny pracujących maszyn budowlanych i transportowych, by nie było wycieków ropopochodnych do podłoża.

Odpady z budowy powinny być tymczasowo magazynowane na odpowiednio zagospodarowanym placu i pomieszczeniu magazynowym. W ten sposób odpady podczas składowania zostaną zabezpieczone przed:

- dostępem osób nieupoważnionych – zlokalizowane na ogrodzonym i dozorowanym terenie,
- mieszaniami różnych rodzajów odpadów – pomieszczenie magazynowe zostanie wyposażone w pojemniki do selektywnego magazynowania odpadów,
- negatywnym oddziaływaniem na środowisko i zdrowie ludzi – pojemniki będą ustawione na utwardzonej nawierzchni, pojemniki na odpady niebezpieczne będą zaopatrzone w szczelne zamknięcia, zabezpieczające przed przedostaniem się substancji niebezpiecznych do środowiska podczas gromadzenia, transportu lub rozładunku.

Okres magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów uzależniony jest od możliwości technicznych i organizacyjnych. Nie może natomiast przekraczać limitów czasowych określonych w art. 63 ust. 3 i 4 ustawy o odpadach. Wytwarzane odpady powinny być przekazywane uprawnionym podmiotom. W pierwszej kolejności należy jednak prowadzić odzysk materiałów, pozostałe odpady, których odzysk z przyczyn technologicznych jest niemożliwy lub jest nieuzasadniony ekologicznie bądź ekonomicznie - przekazywać do unieszkodliwienia.

Odpady przewidziane do częściowego ponownego przetworzenia to między innymi:

- grunt z wykopów częściowo wykorzystywany będzie do zasypania wykopów, pozostały może być zastosowany do wyrównania terenu, lub w przypadku braku takiej potrzeby należy znaleźć odbiorcę gruntu, który zapewni jego zagospodarowanie na własnym terenie.
- odpady z frezowania nawierzchni (destrukty). Destrukt asfaltowy powinien być używany jako dodatek do nowych mieszanek mineralno-asfaltowych. W przypadku podejrzenia, że w frezowanej nawierzchni może znajdować się smoła, należy przeprowadzić badania stwierdzające jej zawartość. Jej obecność w destrukcie powoduje, że powinien być on przetwarzany na zimno.
- odpady betonowe, w tym z rozebranych chodników i krawężników – po rozdrobnieniu

w kruszarkach mogą być używane jako składnik do betonów.

Miejsce postoju ciężkiego sprzętu, składowania materiałów budowlanych, a także innych miejsc gdzie występuje potencjalne niebezpieczeństwo skażenia substancjami ropopochodnymi powinno być odpowiednio zabezpieczone przed możliwością wycieków i skażenia środowiska. Wykonawca powinien przestrzegać wymagań określonych w Ustawie o odpadach, zobowiązującej do posiadania programu gospodarki odpadami.

Na etapie projektu planu trudno jest określić ilość i jakość powstających odpadów. Biorąc jednak pod uwagę planowany sposób zagospodarowania można stwierdzić, że w wyniku realizacji planu powstaną nowe źródła wytwarzania odpadów.

Główną grupę odpadów stanowią będą odpady komunalne.

Zgodnie z definicją zawartą w ustawie o odpadach, przez odpady komunalne rozumie się odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady nie zawierające odpadów niebezpiecznych, pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład, są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych.

Odpadami tymi są:

- odpady organiczne (domowe odpady organiczne pochodzenia roślinnego i pochodzenia zwierzęcego, ulegające biodegradacji oraz odpady pochodzące z pielęgnacji ogródków przydomowych, kwiatów balkonowych, domowych – ulegające biodegradacji),
- odpady zielone (odpady z ogrodów, parków, targowisk, z pielęgnacji zieleńców miejskich i wiejskich, z pielęgnacji cmentarzy – ulegające biodegradacji),
- papier i karton (opakowania z papieru i tektury, opakowania wielomateriałowe na bazie papieru, papier i tektura – nieopakowaniowe),
- tworzywa sztuczne (opakowania z tworzyw sztucznych, tworzywa sztuczne – nieopakowaniowe);
- tekstylia,
- szkło (opakowania ze szkła, szkło – nieopakowaniowe),
- metale (opakowania z blachy stalowej, aluminium, pozostałe odpady metalowe),
- odpady mineralne (z czyszczenia placów i ulic: gleba, ziemia, kamienie itp.),
- drobna frakcja popiołowa (odpady ze spalania paliw stałych w piecach domowych,
- odpady wielkogabarytowe,
- odpady budowlane (odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych – w części wchodzącej w strumień odpadów komunalnych), odpady niebezpieczne wytwarzane w grupie domowych odpadów komunalnych.

Poza tym na terenach zabudowy zagrodowej i towarzyszącej zabudowy gospodarczej (w tym obiektów związanych z hodowlą zwierząt) mogą powstawać następujące odpady:

- o 15 01 10* - Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone
- o 15 02 02* - Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)
- o 15 01 01 - Opakowania z papieru i tektury
- o 15 01 02 - Opakowania z tworzyw sztucznych
- o 15 02 03 - Sorbenty, materiały filtracyjne tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02
- o 02 01 02 - Odpadowa tkanka zwierzęca
- o 02 01 03 – Odpadowa tkanka roślinna
- o 02 01 06 – Odchody zwierzęce
- o 02 01 08* - Odpady agrochemikaliów zawierające substancje niebezpieczne
- o 02 01 09 - Odpady agrochemikaliów inne niż wymienione w 02 01 08
- o 02 01 80* - Zwierzęta padłe i ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca, wykazujące właściwości niebezpieczne

- 02 01 81 - Zwierzęta padłe i odpadowa tkanka zwierzęca stanowiące materiał szczególnego i wysokiego ryzyka inne niż wymienione w 02 01 80
- 02 01 82 - Zwierzęta padłe i ubite z konieczności
- 02 01 99 - Inne niewymienione odpady
- 02 02 01 - Odpady z mycia i przygotowywania surowców
- 02 02 03 - Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa
- 02 02 80* - Odpadowa tkanka zwierzęca wykazująca właściwości niebezpieczne
- 02 02 81- Odpadowa tkanka zwierzęca stanowiąca materiał szczególnego i wysokiego ryzyka, w tym odpady z produkcji pasz mięsno-kostnych inne niż wymienione w 02 02 80
- 02 02 82 - Odpady z produkcji mączki rybnej inne niż wymienione w 02 02 80
- 02 02 99 - Inne niewymienione odpady
- 02 03 01 - Szlasy z mycia, oczyszczania, obierania, odwirowywania i oddzielania surowców
- 02 03 02 - Odpady konserwantów
- 02 03 03 - Odpady poekstrakcyjne
- 02 03 04 - Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa
- 02 03 80 - Wytłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)
- 02 03 81 - Odpady z produkcji pasz roślinnych
- 02 03 82 - Odpady tytoniowe
- 02 03 99 - Inne niewymienione odpady
- 02 06 01- Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa
- 02 06 02 - Odpady konserwantów
- 02 06 99 -Inne niewymienione odpady
- 02 07 01 - Odpady z mycia, oczyszczania i mechanicznego rozdrabniania surowców
- 02 07 02 - Odpady z destylacji spirytualiów
- 02 07 03 - Odpady z procesów chemicznych
- 02 07 04-Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa
- 02 07 05 - Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków
- 02 07 80 - Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary
- 02 07 99 - Inne niewymienione odpady

* Odpady niebezpieczne

W warunkach wdrożenia działań ustalonych w regulaminie utrzymania czystości i porządku , nowe obszary generujące wytwarzanie odpadów, nie będą stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa ekologicznego.

10.5 Osuwanie się mas ziemi

Jedyny teren, na którym występuje zagrożenie uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych to teren 6.R. Jest on wyłączony z zainwestowania, przeznacza się go pod funkcje rolnicze – przebieg nieprzekraczalnych linii zabudowy wyklucza w rejonie tym realizację zabudowy. Na pozostałych obszarach objętych planem nie występują strefy zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

10.6 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje wystąpienie tego typu zagrożeń.

10.7 Powierzchnia terenu, grunty i gleby, złoża surowców naturalnych

Powierzchnia ziemi, grunty i gleby na skutek działalności człowieka podlegają przekształceniom oraz częściowej degradacji. Zagrożenia wynikają z ciągle pogłębiającej się i czasami niekontrolowanej urbanizacji i związanym z tym przeznaczaniem gruntów na cele inwestycyjne, przemieszczanie mas ziemi.

Przekształcenia powierzchni terenu w wyniku realizacji tych inwestycji będą trwałe.

Na terenach przeznaczonych pod lokalizację nowej zabudowy przekształcenia naturalnej rzeźby terenu będą miały jednak charakter lokalny i mało istotny. W wyniku istniejącego zainwestowania terenu, rzeźba została już częściowo przekształcona antropogenicznie, jak również na terenie opracowania brak jest drobnych form morfologicznych, które w wyniku zainwestowania uległyby degradacji.

Na obszarach przeznaczonych pod nową zabudowę, należy jedynie się spodziewać powstawania nasypów z gruntu wybranego pod fundamenty nowych obiektów budowlanych oraz z wykopów pod urządzenia podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej. Prace ziemne będą na ogół dotyczyć strefy przypowierzchniowej gruntu, a grunt z wykopów budowlanych będzie prawdopodobnie częściowo wywożony oraz w części będą z niego formowane nasypy na miejscu. W efekcie końcowym tych prac powierzchnia terenu zostanie miejscami nieznacznie podniesiona, bez zasadniczego wpływu na jego ogólną konfigurację. Należy przypuszczać, że większość projektowanych obiektów będzie miała standardowe posadowienie i w tych przypadkach przekształcenia rzeźby terenu związane z nowym zainwestowaniem będą bardzo niewielkie.

Każdorazowo przy realizowaniu inwestycji budowlanej trwale związanej z gruntem widoczne będą zmiany w topografii terenu na etapie budowy obiektów i infrastruktury – działania krótkotrwałe związane z realizacją obiektów. Po zakończeniu prac budowlanych zmiany w ukształtowaniu terenu nie będą kontrastowały z przyległymi obszarami.

W wyniku realizacji ustaleń planu nastąpi dalsze ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej.

Nieodwracalnych przekształceń warunków gruntowych należy spodziewać się w miejscach lokalizacji budynków oraz elementów obsługi technicznej czy elementy infrastruktury. Przeobrażeniu ulegnie strefa, w której właściwości geologiczno-gruntowe mają wpływ na projektowanie, realizację i eksploatację inwestycji, bowiem naturalna gleba nie spełnia technicznych wymogów lokalizacji budynku, czy realizacji elementów infrastruktury komunikacyjnej. Skutkiem powstania nowych obiektów będą, zatem zmiany warunków podłoża, usunięcie warstwy próchnicznej oraz zagęszczanie i uszczelnianie gruntów.

Na terenach przeznaczonych pod nową zabudowę pokrywa glebowa ulegnie degradacji. Należy zaznaczyć, że w granicach opracowania nie występują gleby chronione o wysokiej przydatności dla rolnictwa.

W trakcie budowy poszczególnych obiektów istnieje potencjalne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia gruntów substancjami ropopochodnymi pochodzącymi ze sprzętu budowlanego i środków transportu (potencjalne mikrowycieki olejów przekładniowych, silnikowych, paliwa, itp.). Aby zminimalizować niebezpieczeństwo skażenia zaplecze budowy, na którym będzie parkował ten sprzęt powinno zostać zorganizowane na terenie utwardzonym, zabezpieczonym warstwą nieprzepuszczalną. Oprócz tego stan sprzętu budowlanego i środków transportu powinien być na bieżąco monitorowany. Pozwoli to na szybkie wykrywanie i eliminację nieszczelności, skutkujących wyciekami ropopochodnych. Zminimalizuje to potencjalne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.

Na terenie objętym planem nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

10. 8 Warunki wodne

W rejonie obszarów objętych zmianą mpzp swoje wody prowadzi rzeka Struga Podłęska, której został przypisany (zgodnie z „Planem zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”) kod JCWP: PLRW20007216549. Celem środowiskowym dla JCWP Strugi Podłęskiej jest dobry stan ekologiczny oraz dobry stan chemiczny.

Wspomniany wyżej ciek powierzchniowych przepływa przez teren nr 13 (w planie tereny o funkcji rolnej R), wzdłuż północno-wschodniej granicy terenu nr 10 (w planie cały teren przeznaczony pod usługi U) oraz w odległości około 65 m od terenu nr 9 (w planie tereny przeznaczone pod obiekty produkcyjne, magazynowo-składowe lub usługowe PU, w południowej części pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną MN). Pozostałe tereny objęte planem położone są w większej odległości od rzeki, ich nowe zagospodarowanie nie będzie wpływało na stan ilościowy i jakościowy wód cieku powierzchniowego.

Przedmiotowy teren należy do JCWPd nr 100 (kod: PLGW200100). Zasilanie warstw wodonośnych odbywa się przez infiltrację opadów atmosferycznych. Moduł infiltracji efektywnej jest bardzo zróżnicowany przestrzennie. Zależy od wielkości opadów i przepuszczalności skał odślaniających się na powierzchni terenu. Naturalnymi strefami drenażu wewnątrz JCWPd są rzeki i cieki powierzchniowe z tym, że dla głębiej położonych warstw wodonośnych są to głównie rzeka Nida i jej dopływ Mierzawa. Funkcję drenażu pełnią również liczne ujęcia wód podziemnych (studnie wiercone i kopane). Kierunki

krążenia wód podziemnych są często bardzo skomplikowane ze względu na zróżnicowaną przepuszczalność warstw wodonośnych i występowanie pomiędzy nimi utworów półprzepuszczalnych. Generalnie jednak wody wszystkich pięter/poziomów wodonośnych odpływają do naturalnych stref drenażu.

Stan ilościowy i chemiczny jest dobry. Celem środowiskowym dla JCWPd 100 jest dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. Osiągnięcie celu środowiskowego dla tej jednostki jest niezagrażone.

Pod wpływem działalności inwestycyjnej istotnym przekształceniom ilościowym i jakościowym ulegają przede wszystkim wody gruntowe I-szego poziomu wodonośnego.

Potencjalne zagrożenia dla stanu czystości wód podziemnych mogą w przyszłości płynąć z niewłaściwej gospodarki wodno-ściekowej i zanieczyszczenia komunikacyjne związane z ruchem pojazdów i parkowaniem.

W trakcie budowy poszczególnych obiektów istnieje potencjalne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia gruntów substancjami ropopochodnymi pochodzącymi ze sprzętu budowlanego i środków transportu (potencjalne mikrowycieki olejów przekładniowych, silnikowych, paliwa, itp.).

Aktualny „Plan zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” zawiera cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych oraz podziemnych. Wyznaczając cele środowiskowe dla poszczególnych JCWP w „Planie zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” brano pod uwagę ocenę stanu lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego. Dla JCWP rzecznych ustalono cele w odniesieniu do elementów biologicznych, chemicznych, hydromorfologicznych. Dla osiągnięcia celów środowiskowych JCWP rzecznych istotne jest także umożliwienie swobodnej migracji organizmów wodnych przez zachowanie lub przywrócenie ciągłości ekologicznej cieków. W poszczególnych kategoriach JCWP rzecznych celem środowiskowym jest przede wszystkim osiągnięcie co najmniej dobrego lub dobrego stanu lub potencjału ekologicznego i utrzymanie dobrego stanu chemicznego. Celem środowiskowym dla JCWPd jest: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń; zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu; ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem, a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Zgodnie z „Planem zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych.

Projekt planu odnoszących się do kwestii ochrony środowiska spełnia cele środowiskowe dla JCWPd i JCWP, wynikające z Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz Prawa Wodnego. Nie stwierdzono rozbieżności pomiędzy dokumentami wyższego rzędu a ocenianym projektem planu. Przypadkowe skażenia środowiska gruntowo-wodnego w wyniku realizacji ustaleń projektu planu potencjalnie nie istnieją. Zagrożeniem dla wód mogą być jednak ewentualne awarie infrastruktury technicznej – rozszczelnienia instalacji, szamb. Aktualnie teren opracowania nie jest uzbrojona w sieć kanalizacyjną oraz deszczową, co może stanowić zagrożenie dla środowiska wodnego. Projekt planu zakłada jednak jej budowę, co w przyszłości pozwoli na jeszcze lepszą ochronę wód podziemnych i powierzchniowych. Odnosi się także do standardów jakości środowiska.

Polskie prawodawstwo szczegółowo określa wymagania jakości ścieków oczyszczonych wprowadzanych do wód i do ziemi. Sprawę tę reguluje m.in. prawo wodne (Dz. U. 2018 r., poz. 2268 ze zmianami) oraz rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi, a także przy odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311). W celu spełnienia wymogów zapisanych w przepisach szczególnych z zakresu gospodarki wodno-ściekowej obowiązujących na szczeblu krajowym projekt planu ustalił nakaz gospodarowania ściekami przemysłowymi zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi określającymi warunki wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych i precyzującymi obowiązki dostawców ścieków przemysłowych. Zapis projekt planu odnoszący się do obowiązku stosowania przepisów odrębnych dla wód opadowych i roztopowych pochodzących z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej terenów przemysłowych, składowych, baz

transportowych, parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, również ma za zadanie ochrony warunków gruntowo-wodnych.

Obecnie potencjalnym zagrożeniem dla środowiska wodnego są zanieczyszczenia środkami ochrony roślin, pochodzące z terenów rolnych. Duża część obszaru w otoczeniu terenów objętych planem jest użytkowana rolniczo. Zagrożeniem dla wód Strugi Podłęskiej jest spływ, zarówno z terenów rolnych jak i zabudowy mieszkaniowej, usługowej czy produkcyjnej oraz dróg, ewentualnych zanieczyszczeń ku dolinie. Ustalenia planistyczne ograniczają działania polegające na nielegalnych zrzutach czy ponadnormatywnej emisji, odnosząc się do standardów jakości środowiska.

Całość obszaru opracowania położona jest w zasięgu strefy najwyższej ochrony (ONO) Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 409 „Niecka Miechowska SE”. Jednocześnie zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski – Wrażliwość na zanieczyszczenie, wody poziome występujące poziomu charakteryzują się bardzo wysoką i wysoką wrażliwością na zanieczyszczenia. Jak wynika z rozpoznania hydrogeologicznego wody utworów czwartorzędowych są w kontakcie hydraulicznym z górnokredowymi wodami głównego użytkowego poziomu wodonośnego. Istnieje zagrożenie infiltracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu do głębszych poziomów wodonośnych.

W Dokumentacji Hydrologicznej GZWP nr 409 Niecka Miechowska (część SE), zaproponowano ochronę obszarową zbiornika wód podziemnych, wyszczególniając rodzaje zagospodarowania A, B, C i D. Na terenie gminy Pińczów nie wyznaczono rodzaju zagospodarowania „D”.

Obszar „A” – stanowi obszary aglomeracji miejskich w tym tereny przemysłowe. W tej strefie obowiązuje:

- zakaz lokalizowania inwestycji bez koniecznych zabezpieczeń przed negatywnym wpływem na wody podziemne,
- stosowanie technologii nie pogarszających stanu środowiska wodno-gruntowego,
- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej na danym obszarze,
- dokonanie oceny wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na wody podziemne takich elementów jak lokalizacja wysypisk komunalnych, składowisk przemysłowych, terenów przemysłowych.

Obszar „B” – stanowi obszary upraw rolnych z terenami zabudowy wiejskiej . W tej strefie obowiązuje:

- zakaz lokalizowania inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska,
- kontrola w przypadku intensywnej produkcji rolnej,
- ograniczenie bezściótkowej hodowli zwierząt,
- likwidacja „dzikich” wysypisk odpadów,
- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej,
- stosowanie środków ochrony roślin, dla których okres połowicznego rozpadu w glebie jest zdecydowanie krótszy niż 6 miesięcy,
- likwidacja punktów bezpośredniego zrzutu ścieków do wód podziemnych.

Obszar „C” – stanowi obszary wiejskie. W tej strefie obowiązuje:

- zachowanie dotychczasowego stanu zagospodarowania,
- zakaz lokalizowania inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska,
- konieczność oceny oddziaływania na wody podziemne środków stosowanych przy nawożeniu lasów,
- konieczność kontroli działania środków ochrony roślin na wody podziemne (stosowanie środków ochrony roślin, dla których okres połowicznego rozpadu w glebie jest zdecydowanie krótszy niż 6 miesięcy.

Zgodnie z ustaleniami planu na terenie tym należy stosować przepisy odrębne wynikające z położenie w strefie ONO GZWP. Zapisy te wraz z ustaleniami dotyczącymi gospodarki wodno-ściekowej oraz zagospodarowania wód roztopowych i opadowych służą ochronie wód podziemnych i przeciwdziałają potencjalnym niekorzystnym oddziaływaniom na zasoby i stan jakościowy wód

podziemnych. Generalnie, ustalenia planu mają na celu w perspektywie czasowej skanalizowanie całego obszaru oraz zapewnienie odpowiedniego podczyszczenia, zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych przed wprowadzeniem ich do odbiornika. Ponadto zapewnieniu ochrony wód podziemnych służą ustalenia dotyczące gospodarowania odpadami, a w szczególności „zakaz prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów”. Poza tym zgodnie z ustaleniami planu na omawianych terenach obowiązuje zakaz lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych oraz zakaz lokalizacji inwestycji mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Realizacja planu nie będzie stanowiła również zagrożenia dla GZWP „Nr 409 – Niecka Miechowska SE”.

10. 10 Warunki klimatyczne

Teren objęty planem może znaleźć się z strefie, w której mogą wystąpić negatywne skutki wynikające ze zmian klimatu. Według strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020, do najważniejszych negatywnych skutków zaliczyć należy niekorzystne zmiany warunków hydrologicznych, zwiększenie częstotliwości występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i katastrof (silne wiatry, incydentalne trąby powietrzne, wyładowania atmosferyczne, powodzie).

Zagrożeń klimatycznych nie można rozpatrywać w skali lokalnej, a raczej na poziomie stref, czy regionów. Realizacja inwestycji w niekorzystnych warunkach klimatycznych może wpłynąć na ich powodzenie i dalsze funkcjonowanie. Obecnie zmiany klimatu charakteryzują się: wzrastającą średnią temperaturą i zmniejszaniem liczby chłodnych dni, zmniejszaniem się okresu zalegania pokrywy śnieżnej na gruncie, zwiększaniem ilości opadów. Zgodnie z Europejską Bazą Danych o Gwałtownych Zjawiskach Atmosferycznych na przedmiotowym obszarze nie zaobserwowano występowania tornad, trąb powietrznych lub porywistych wiatrów mogących powodować zniszczenia obiektów budowlanych. Klimat wywiera wpływ na wszystkie rodzaje budownictwa i może mieć znaczenie w przypadku doboru lokalizacji obiektów, ich posadowienia, konstrukcji nośnej, termoizolacyjności, instalacji zewnętrznych oraz wykonawstwa. Warunki klimatyczne gminy Pińczów są typowe dla Polski Środkowej, pośrednie pomiędzy strefą oddziaływania wpływów oceanicznych z zachodu i wpływów kontynentalnych ze wschodu.

Istotne znaczenie w zakresie odporności na zmiany klimatu, mają te ustalenia projektu planu, które zabezpieczają obszary przed niekorzystnymi zmianami pogodowymi, tj. susze, powodzie, ulewę.

Tab. 7 Ustalenia projektu planu przystosowujące do postępujących zmian klimatu

Klęski żywiołowe	Ustalenia mpzp
Pożary	parametry sieci wodociągowej zapewniające możliwość wykorzystania do celów pożarowych
Fale upałów Susze	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, zachowanie terenów biologicznie czynnych oraz rozwój sieci wodociągowej
Nawalne deszcze i burze	możliwość budowy systemów infrastruktury technicznej dotyczących odprowadzania wód opadowych i roztopowych

W przypadku obszaru objętego zmianą planu, w skali lokalnej można jedynie mówić o zmianach topoklimatu. Obszary, na których występuje zagęszczenie zabudowy zagrożone są wzrostem koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego. Powoduje to powstawania tzw. wyspy ciepła, tj. obszaru o podwyższonej temperaturze w stosunku do obszarów sąsiednich. Z uwagi na skalę planowanego przedsięwzięcia oraz wskazany w prognozie zasięg oddziaływania nie wpłynie ono na zmiany klimatu. Na terenie objętym planem wystąpi zjawisko emisji gazów cieplarnianych. Natężenie będzie zmienne w czasie, ale w całym okresie istnienia przedsięwzięcia emisje gazów cieplarnianych nie będą miały istotnego wpływu na klimat.

Przewidywana utrata siedlisk będzie tak niewielka, że pozostanie bez wpływu na warunki klimatyczne, a w szczególności pozostanie bez wpływu na globalną ilość pochłanianych gazów cieplarnianych.

Na etapie projektu zmiany mpzp nie można stwierdzić, czy planowane budynki będą przystosowane do postępujących zmian klimatu związanych z falami upałów i nasilającą się suszą. Zagadnienia te powinny być uwzględnione w projektach budowlanych. Należy w budynkach zapewnić odpowiednią wentylację lub urządzenia klimatyzacyjne. Budynki powinny mieć stabilną zapewniającą odporność na konstrukcję na silne wiatry, nawałne deszcze, jak i wysokie opady śniegu. Sieci i instalacje podziemne powinny być zaprojektowane poniżej poziomu przemarzania gruntu.

Plan ustala, że w przypadku realizacji dróg pożarowych należy spełnić wymagania określone w przepisach odrębnych.

Zmiana obecnego charakteru zagospodarowania terenów (tereny otwarte, niezabudowane) wpłynie niewątpliwie modyfikująco na warunki klimatu lokalnego. Wprowadzenie nowej zabudowy będzie sprzyjać rozwojowi lokalnej wymiany pionowej i poziomej powietrza, szczególnie w nocy. Zmniejszy się również niebezpieczeństwo występowania przymrozków radiacyjnych. Negatywnym zjawiskiem będzie ograniczenie przewietrzania terenów otwartych dotychczas, pozbawionych zabudowy oraz pogorszenie warunków klimatu zdrowotnego na terenach bezpośrednio przyległych od omawianego obszaru.

W odniesieniu do naturalnych warunków klimatycznych, na terenach zurbanizowanych obserwuje się:

- mniejsze natężenie promieniowania całkowitego o ok.10 -20%,
- wzrost średniej temperatury powietrza o 0,5 - 3,0°C oraz zmniejszenie amplitudy dobowej i rocznej,
- wzrost średniej temperatury minimalnej o 1,0 - 2,0°C,
- wzrost częstości inwersji temperatury powietrza,
- niższą wilgotność względną powietrza,
- większą częstość występowania zamglenia (szczególnie w zimie),
- znacznie większe zapylenie i większa liczba jąder kondensacji oraz większe stężenie zanieczyszczeń gazowych (SO₂, CO₂, CO),
- mniejszą o 20 - 30% średnią prędkość wiatru i wzrost liczby dni z ciszą atmosferyczną o 5 - 20%,
- deformacje pola prędkości wiatru i jego kierunku.

Na obszarze objętym planem nie występują obszary zagrożenia powodzią.

10.11 Krajobraz

Teren objęty opracowaniem charakteryzuje się zróżnicowaniem zainwestowania i zagospodarowania, czego konsekwencją jest różny charakter krajobrazu oraz stopień jego antropogenicznego przekształcenia.

W granicach terenu wyróżnić można następujące jednostki funkcjonalne:

- tereny przyrodniczo czynne,
- tereny zurbanizowane.

Podstawowymi wartościami krajobrazu są:

- wartości przyrodnicze,
- wartości widokowe,
- wartości kulturowe.

Większość terenów obecnie niezainwestowanych ulegnie przekształceniu w krajobraz zabudowy. W zakresie kształtowania krajobrazu oraz zachowania ładu przestrzennego, istotne znaczenie mają ustalenia w zakresie wskaźników odnoszących się do intensywności i wysokości zabudowy oraz zabezpieczenia odpowiedniej wielkości terenów biologicznie czynnych. Zaleca się szczególną dbałość o formy architektoniczne nowo wznoszonych obiektów, by skalą i detalem nawiązywały do form tradycyjnych występujących w otoczeniu.

Na terenach dotychczas wolnych od zabudowy, gdzie dopuszcza się nową zabudowę, może dojść do trwałych zmian w krajobrazie, wynikających z wprowadzenia obiektów kubaturowych oraz drobnych przekształceń rzeźby terenu i szaty roślinnej.

Jednoznaczna ocena w zakresie oddziaływania na krajobraz nie jest możliwa z powodu braku obiektywnych kryteriów. Odbiór wizualnych skutków realizacji ustaleń planu jest, bowiem sprawą

subiektywną i zależy od świadomości i indywidualnych preferencji odbiorców, ich oczekiwań względem krajobrazu oraz nastawienia w stosunku do planowanych form wykorzystania przestrzeni.

Należy jednak podkreślić, iż stałej i bezpośredniej poprawie krajobrazu służyć ma fakt wytyczenia kierunków i zasad harmonijnego zagospodarowania omawianego obszaru.

10.12 Obszary dziedzictwa kulturowego, zabytki, dobra kultury współczesnej oraz dobra materialne

Realizacja planu nie spowoduje oddziaływań na obiekty i obszary zabytkowe oraz dobra kultury współczesnej. Występującym w granicach planu obiektom wpisanym do GEZ, ustalenia planu zapewniają właściwą ochronę.

Realizacja ustaleń planu pozostanie bez wpływu na dobra materialne.

10.13 Ludzie

Ustalenia planu odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają również rolę w kształtowaniu środowiska życia człowieka oraz jakości jego życia.

W odniesieniu do obszaru objętego projektem planu główne działania skierowane były na uporządkowanie przestrzeni.

Pozytywnym aspektem realizacji zapisów planu jest stworzenie możliwości rozwoju gospodarczego poprzez znaczne powiększenie terenów o funkcji mieszkaniowej. To planistyczne rozwiązanie jest korzystne zarówno ze względu ekonomicznych, jak i społecznych.

Plan poprzez zapisy dotyczące ochrony środowiska jak również zapisy dotyczące rozwoju infrastruktury technicznej: zasad ogrzewania budynków, gospodarki wodno-ściekowej zapewnia minimalizację niekorzystnych oddziaływań na ludzi wywołanych przez istniejące i projektowane obiekty.

Jak wspomniano wyżej niekorzystne oddziaływań na środowisko, a tym samym ludzi mogą być związane przede wszystkim z emisją zanieczyszczeń powietrza w tym odorów oraz niewielkim pogorszeniem klimatu akustycznego. Oddziaływania te nie będą znaczące, będą miały zasięg i nie będą wpływały na zdrowie i życie ludzi mieszkających w otoczeniu obszarów objętych planem.

W fazie realizacji nowych obiektów bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy charakter, może mieć uciążliwość akustyczna związana z fazą budowy obiektów lub dostawą potrzebnych do ich późniejszego funkcjonowania towarów.

W fazie realizacji nowych obiektów bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy charakter, może mieć uciążliwość akustyczna związana z fazą budowy obiektów lub dostawą potrzebnych do ich późniejszego funkcjonowania towarów.

11 Powstanie zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi w strefie potencjalnego oddziaływania planu

Biorąc pod uwagę planowane zainwestowanie omawianego terenu większość niekorzystnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze należy zaliczyć do nieuniknionych, będą się odnosić jednak głównie do obszaru objętego planem. Przewiduje się przede wszystkim:

- minimalne pogorszenie warunków akustycznych,
- minimalne pogorszenie stanu higieny atmosfery,
- ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej,
- wyłączenie z produkcji rolnej gleb o przeciętnej przydatności dla celów rolniczych,
- częściowa degradacja istniejącej szaty roślinnej (o przeciętnych walorach),
- powstanie nowych miejsc wytwarzania odpadów i ścieków,
- wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną, gaz.

12 Opis przewidywanych oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji ustaleń zapisów planu

12.1 Oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, chwilowe, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe

Dla przedsięwzięć przewidywanych w planie bezpośrednie oddziaływanie na środowisko będzie ograniczone do najbliższego sąsiedztwa, a zatem przed określeniem konkretnych lokalizacji możliwe jest jedynie wskazanie kluczowych czynników, które będą lub potencjalnie mogą wpływać na zmiany stanu środowiska.

Poniżej przedstawiono te skutki realizacji ustaleń projektu planu, które przewiduje się, iż będą wywierać najbardziej znaczące oddziaływanie na środowisko wraz z identyfikacją oddziaływania.

Tab. 8 Charakterystyka oddziaływań w fazie realizacji nowych obiektów

Komponent	Skutki dla środowiska	Oddziaływania na środowisko										
		charakter				czas trwania			częstotliwość		ocena	
		bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywna	negatywna
Powierzchnia ziemi	degradacja pokrywy glebowej	2	0	0	0	2	2	0	0	2	0	2
	zagęszczenie gruntu	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	zmiana ukształtowania terenu	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1
Powietrze	pogorszenie klimatu akustycznego	2	0	0	0	2	0	0	0	2	0	2
	emisja zanieczyszczeń do powietrza	2	0	0	0	2	0	0	0	2	0	2
Wody	wzrost poboru wody i wytwarzania ścieków	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	możliwość obniżenia poziomu wód gruntowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	możliwość zanieczyszczenia wód gruntowych i wód powierzchniowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	możliwość przekształceń ilościowych wód	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Komponent	Skutki dla środowiska	Oddziaływania na środowisko										
		charakter				czas trwania			częstotliwość		ocena	
		bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywna	negatywna
	powierzchniowych											
	ograniczenie infiltracji wód deszczowych i retencji	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Klimat	pogorszenie klimatu akustycznego i czystości powietrza	2	0	0	0	2	0	0	0	2	0	2
	pogorszenie warunków bioklimatycznych	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Flora	likwidacja siedlisk flory	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1
	zmniejszenie obszaru biologicznie czynnego	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
	likwidacja istniejącej szaty roślinnej	3	0	0	0	3	0	0	3	0	0	3
Fauna	likwidacja miejsc bytowania fauny	3	0	0	0	3	3	0	3	3	0	3
	niepokojenie (płoszenie fauny)	2	0	0	0	2	0	2	2	2	0	2
Różnorodność biologiczna	obniżenie bioróżnorodności	2	2	0	0	2	2	0	2	2	0	2
Krajobraz	pogorszenie walorów krajobrazowych	2	0	0	0	2	0	0	0	2	0	2

Komponent	Skutki dla środowiska	Oddziaływania na środowisko										
		charakter				czas trwania			częstotliwość		ocena	
		bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywna	negatywna
Obszary prawnie chronione		2	2	0	0	2	2	0	2	2	0	2
Obiekty i obszary dziedzictwa kulturowego		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ludzie		2	0	0	0	2	2	0	0	2	0	2
Dobra materialne		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Tab. 9 Charakterystyka oddziaływań w fazie eksploatacji obiektów

Komponent	Skutki dla środowiska	Oddziaływania na środowisko										
		charakter				czas trwania			częstotliwość		ocenę	
		bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywna	negatywna
Powierzchnia ziemi	degradacja pokrywy glebowej	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	zagęszczenie gruntu	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	zmiana ukształtowania terenu	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Powietrze	pogorszenie klimatu akustycznego	2	0	0	0	2	0	2	2	2	0	2
	emisja zanieczyszczeń do powietrza	2	0	0	0	2	0	2	2	2	0	2
Wody	wzrost poboru wody i wytwarzania ścieków	2	0	0	0	0	0	2	2	0	0	2
	możliwość	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Komponent	Skutki dla środowiska	Oddziaływania na środowisko										
		charakter				czas trwania			częstotliwość		ocenę	
		bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywna	negatywna
	obniżenia poziomu wód gruntowych											
	możliwość zanieczyszczenia wód gruntowych i wód powierzchniowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	możliwość przekształceń ilościowych wód powierzchniowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ograniczenie infiltracji wód deszczowych i retencji terenowej pogorszenie	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Klimat	pogorszenie klimatu akustycznego i czystości powietrza	2	0	0	0	0	0	2	1	2	0	2
	pogorszenie warunków bioklimatycznych	2	0	0	0	2	0	2	2	2	0	2
Flora	likwidacja siedlisk flory	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	zmniejszenie obszaru biologicznie czynnego	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	likwidacja istniejącej szaty	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Komponent	Skutki dla środowiska	Oddziaływania na środowisko										
		charakter				czas trwania			częstotliwość		ocenę	
		bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywna	negatywna
	roślinnej											
	niepokojenie (płoszenie fauny)	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1
Różnorodność biologiczna	obniżenie bioróżnorodności	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1
Krajobraz	walory krajobrazowe	2	0	0	0	0	0	2	2	0	2	2
Obszary prawnie chronione		2	2	0	0	0	0	2	2	2	0	2
Obiekty i obszaru dziedzictwa kulturowego		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ludzie		1	0	0	0	0	0	1	1	1	2	1
Dobra materialne		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Skala punktowa:

- 0 – brak oddziaływania,
- 1 – oddziaływanie minimalne,
- 2 – oddziaływanie małe,
- 3 – oddziaływanie średnie,
- 4 – oddziaływanie znaczące,
- 5 – oddziaływanie bardzo duże

12.2 Oddziaływanie skumulowane i znaczące

Na etapie projektu planu brak jest podstaw do określenia skumulowanych i znaczących oddziaływań na środowisko.

12.3 Zasięg przestrzenny oddziaływań, odwracalność zjawisk

Realizacja ustaleń projektu planu wpływa, w zróżnicowany sposób, na poszczególne komponenty środowiska (powietrze, powierzchnię ziemi, glebę, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, zwierzęta i rośliny) i na ich wzajemne powiązania oraz na ekosystemy i krajobraz.

Zróżnicowanie skutków można usystematyzować jako, w zależności od:

⇒ odwracalności zjawisk	odwracalne	(O)
	nieodwracalne	(N)
⇒ zasięgu przestrzennego oddziaływania	regionalne	(R)
	ponadlokalne	(P)
	lokalne	(L)

- powierzchnia ziemi i gleby:

- ⇒ przekształcenia właściwości wilgotnościowych gleb - oddziaływanie negatywne (N, L),
- ⇒ ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej - oddziaływanie negatywne (O, L),
- ⇒ możliwość zanieczyszczenia gleb – oddziaływanie negatywne (O,L),

- wody podziemne:

- ⇒ brak oddziaływań,

- wody powierzchniowe:

- brak oddziaływań

- klimat i jakość powietrza:

- ⇒ niewielkie przekształcenie warunków topoklimatycznych - oddziaływanie negatywne (N, L),
- ⇒ niewielkie pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego - oddziaływanie negatywne (O, L),

- szata roślinna i zwierzęta:

- ⇒ ograniczenie miejsc bytowania lokalnej fauny - oddziaływanie negatywne (N, L),
- ⇒ ograniczenie możliwości migracji zwierząt i roślin – oddziaływanie negatywne (N, P),
- ⇒ degradacja istniejącej szaty roślinnej - oddziaływanie negatywne (N, L),

- krajobraz, system powiązań przyrodniczych, różnorodność biologiczna i obszary prawnie chronione:

- ⇒ wprowadzenie zabudowy kubaturowej na tereny otwarte, w obręb obszarów prawnie chronionych - oddziaływanie negatywne (N, L),
- ⇒ ograniczenie różnorodności biologicznej – oddziaływanie negatywne (N, L),
- ⇒ wprowadzenie nowej zieleni urządzonej – oddziaływanie pozytywne (O, L).

13 Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu

Do podstawowych działań ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko należą:

- ograniczenie zajęcia terenu,
- prawidłowe zabezpieczenie techniczne sprzętu i placu budowy, w tym zwłaszcza w miejscach styku z ekosystemami szczególnie wrażliwymi na zmiany warunków siedliskowych,
- stosowania odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych,
- dostosowanie terminów prac do terminów rozrodu zwierząt,
- dostosowanie terminów prac do cyklu wegetacyjnego roślin,
- maskowanie elementów dysharmonijnych dla krajobrazu.

Należy zaznaczyć, że na etapie oceny projektu planu nie jest możliwe oszacowanie prac kompensacyjnych, które powinny zostać wykonane. Takie ustalenia mogą zostać dokonane na etapie raportu oddziaływania na środowisko lub w przypadku wystąpienia szkody w środowisku w rozumieniu

Ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U.2020.0.2187 t.j.).

14 Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru

Obecnie nie są znane technologie, które umożliwiłyby całkowitą neutralizację zmian w środowisku przyrodniczym przy realizacji planowanych inwestycji. Poza odstępniem od realizacji ustaleń planu nie można zaproponować innych rozwiązań alternatywnych.

W trakcie sporządzania prognozy nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

15 Akty prawne uwzględnione w opracowaniu

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
2. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
3. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo owdne;
4. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
5. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
6. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
7. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
8. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
9. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
10. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
11. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane;
12. Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną;
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin;
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt;
16. Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

16 Materiały źródłowe

1. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe na potrzeby Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pińczów (2017 r.).
2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Pińczowa wraz z sołectwami Brzeście, Pasturka, Skrzypiów i Włochy - Opracowanie ekofizjograficzne (2004 r.).
3. Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pińczów (2017 r.).
4. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pińczów (Uchwała Nr XV/125/2019 Rady Miejskiej w Pińczowie z dnia 16 października 2019 r.).
5. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście (uchwała Nr XL/373/09 Rady Miejskiej w Pińczowie z dnia 25 listopada 2009r.).
6. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście w gminie Pińczów - Faza I „Raport o stanie istniejącym” (2020 r.).

Witryny internetowe:

<http://www.geoportal.gov.pl/>,

<https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy/>,

<http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/PZGIKINSP/guest/services/G2_PRGJT_WMS/MapServer/WMSServer/,

<https://www.igipz.pan.pl/Roslinnosc-potencjalna-zgik.html/>,

<https://www.igipz.pan.pl/Regiony-geobotaniczne-zgik.html/>,

<http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>,

<https://www.pgi.gov.pl/>,

<http://www.wios.kielce.pl/>,

<https://pinczow.com.pl/>.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Zgodnie z art.5 ust.2 pkt 1 lit. f oraz art.74a ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. " o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronię, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, jako autor prognozy oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Brzeście w gm. Pińczów stwierdzam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 ww. ustawy:

- 1) ukończyłem studia jednolite studia magisterskie z dziedziny nauk o Ziemi.
- 2) posiadam 10-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Warszawa. 18.01.2021 r.

